

EUROJUST

Výroční zpráva za rok 2013

Výroční zpráva Eurojustu za rok 2013

Výroční zprávu Eurojustu za rok 2013 přeložilo z původního anglického znění
do češtiny Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

Posláním Eurojustu je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci vnitrostátních orgánů v boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti týkající se Evropské unie

Obsah

Poznámka k rozhodnutí o Eurojustu	5
Seznam zkratk	5
Slovo úvodem.....	7
Shrnutí	8

ROK 2013 VE ZKRATCE10

1. O EUROJUSTU12

1.1. Poslání, vize, hlavní zásady	13
1.2. Národní zastoupení, kolegium, styční státní zástupci ze třetích států	13
1.2.1. Složení	13
1.2.2. Působnost, úkoly a pravomoci	13
1.2.3. Správa a pracovní metody	14
1.2.4. Vzdělávání	15
1.2.5. ENCS a tzv. švédské spisy	15
1.3. Administrativa Eurojustu.....	15
1.4. Eurojust a síť odborníků	17
1.4.1. Evropská justiční síť	17
1.4.2. Síť národních expertů pro společné vyšetřovací týmy	18
1.4.3. Síť pro vyšetřování genocidy.....	18
1.4.4. Poradní fórum	19

2. JAK EUROJUST FUNGUJE20

2.1. Koordinační schůzky Eurojustu	21
2.2. Koordinační centra Eurojustu.....	23
2.3. Výměna informací a CMS	24
2.3.1. Vývoj CMS	24
2.3.2. Dynamický formulář podle článku 13 rozhodnutí o Eurojustu	24
2.3.3. Propojení mezi ENCS a CMS	25
2.4. Eurojust a společné vyšetřovací týmy	25
2.4.1. Případy Eurojustu	25
2.4.2. Výroční setkání národních expertů pro společné vyšetřovací týmy	27
2.4.3. Financování společných vyšetřovacích týmů / finanční podpora pro společné vyšetřovací týmy	27

3. PRÁCE EUROJUSTU NA PŘÍPADECH28

3.1. Případy Eurojustu v prioritních oblastech boje proti trestné činnosti.....	29
3.1.1. Obchodování s drogami	29
3.1.2. Nedovolené přistěhovalectví	30

3.1.3.	Obchodování s lidmi	31
3.1.4.	Podvody	32
3.1.5.	Korupce	33
3.1.6.	Kyberkriminalita	33
3.1.7.	Praní peněz	35
3.1.8.	Terorismus	36
3.1.9.	(Mobilní) organizované zločinecké skupiny	37
3.2.	Pomoc Eurojustu v jiných oblastech trestné činnosti	39
3.2.1.	Trestné činy poškozující finanční zájmy EU	39
3.2.2.	Trestná činnost proti životnímu prostředí	40
3.2.3.	Námořní pirátství.....	41
3.2.4.	Kontaktní místo Eurojustu pro ochranu dětí	41
3.3.	Vztahy Eurojustu	42
3.3.1.	Vztahy s třetími státy a organizacemi mimo Evropskou unii	42
3.3.2.	Spolupráce s Europolem a úřadem OLAF	43
3.4.	Výzvy a osvědčené postupy v rámci řešení případů	44
4.	TÉMA ROKU PRO EUROJUST: HODNOCENÍ SPOLEČNÝCH VYŠETŘOVACÍCH TÝMŮ	46
	TÉMA: LEGISLATIVNÍ VÝVOJ.....	50
	PŘÍLOHA 1: PŘÍSTUP VEŘEJNOSTI K DOKUMENTŮM.....	54
	PŘÍLOHA 2: KROKY NAVAZUJÍCÍ NA ZÁVĚRY RADY	55
	PŘÍLOHA 3: STATISTICKÉ ÚDAJE O PŘÍPÁDECH EUROJUSTU	56
Obrázek 1	- Případy v letech 2009 až 2013.....	56
Obrázek 2	- Dvoustranné a vícestranné případy v letech 2009 až 2013	56
Obrázek 3	- Dvoustranné a vícestranné případy otevřené členským státem	57
Obrázek 4	- Dožadující/dožádané členské státy	57
Obrázek 5	- Případy styčných státních zástupců v letech 2009 až 2013	58
Obrázek 6	- Prioritní formy trestné činnosti v případech Eurojustu	58
Obrázek 7	- Třetí státy v případech Eurojustu	59
Obrázek 8	- Zapojení třetích států, partnerů EU & mezinárodních organizací v případech Eurojustu	59
Obrázek 9	- Hlavní formy trestné činnosti zahrnující třetí státy	60
Obrázek 10	- Koordinační schůzky: členské státy	60
Obrázek 11	- Koordinační schůzky: třetí státy, partneři EU a mezinárodní organizace	61
Obrázek 12	- Formy trestné činnosti projednávané na koordinačních schůzkách	61
Obrázek 13	- Koordinační centra	62
Obrázek 14	- Eurojust a společné vyšetřovací týmy	62
Obrázek 15	- Počet případů podle článku 13.....	63
Obrázek 16	- Výkon evropských zatýkacích rozkazů: dožadující/dožádaný členský stát	63

Poznámka k rozhodnutí o Eurojustu

Na rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti, naposledy pozměněném rozhodnutím Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008, bude v této

zprávě odkazováno jako na „rozhodnutí o Eurojustu“. Konsolidované znění rozhodnutí o Eurojustu, připravené generálním sekretariátem Rady pouze pro informační účely, je k dispozici na našich webových stránkách na adrese www.eurojust.europa.eu.

Seznam zkratek

CMS	systém řízení případů
EC3	Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě
EJS	Evropská justiční síť
ENCS	národní koordinační systém Eurojustu
EMPACT	evropská multidisciplinární platforma proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti
EPPO	Úřad evropského veřejného žalobce
EZR	evropský zatýkací rozkaz
MASP	víceletý strategický plán
MLA	vzájemná právní pomoc
MOCG	(mobilní) organizovaná zločinecká skupina
MoU	memorandum o porozumění
MPJM	zpráva o odsouzeních za námořní pirátství
MTIC	podvod na bázi chybějícího obchodního článku
OAP	operační akční plán
OCC	systém stálé koordinace
OZS	organizovaná zločinecká skupina
OLAF	Evropský úřad pro boj proti podvodům
PIF	ochrana finančních zájmů Evropské unie
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
SKO	společný kontrolní orgán Eurojustu
SOCTA	posouzení hrozeb závažné organizované trestné činnosti
SVT	společný vyšetřovací tým
TCM	zpráva o odsouzeních za teroristické trestné činy
TE-SAT	zpráva o stavu a vývoji terorismu
THB	obchodování s lidmi

Snažíme se o co nejlepší operativní výsledky tím,
že poskytujeme vysoce kvalitní služby, jež reagují
na potřeby zúčastněných stran

Slovo úvodem

Spotěšením vám předkládám dvanáctou výroční zprávu, která nabízí vhled do způsobu fungování a činnosti Eurojustu i do případů a strategických činností, jimiž se zabýval v roce 2013. Eurojust se stal uznávaným klíčovým aktérem v oblasti podpory členských států Evropské unie v jejich boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti. Naše zkušenosti a odborné znalosti získané za jedenáct let existence Eurojustu představují přidanou hodnotu pro orgány činné v trestním řízení při vyřizování žádostí o mezinárodní právní pomoc, používání nástrojů vzájemného uznávání a při koordinaci trestních věcí. Počet případů, v souvislosti s nimiž si členské státy vyžádaly pomoc Eurojustu, vzrostl o 2,8 % z 1 533 případů v roce 2012 na 1 576 případů v roce 2013.

Prostřednictvím svých jedinečných nástrojů, koordinačních schůzek a koordinačních center, sbližuje Eurojust orgány činné v trestním řízení z členských a třetích států, umožňuje spolupráci při strategických a operativních akcích a řeší procesní a praktické obtíže vyplývající z rozdílů mezi 30 existujícími právními systémy v Evropské unii. Prvořadou snahou Eurojustu je vyhovět potřebám odborníků a soustavně zlepšovat organizaci a podporu nabízenou během této koordinační činnosti.

Eurojust pokračoval ve své komplexní podpoře při zřizování a činnosti společných vyšetřovacích týmů a posiloval svou úlohu střediska odborných znalostí EU, pokud jde o společné vyšetřovací týmy. Ze sekretariátu sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy v Eurojustu se díky podpoře spolupráce se sítí národních expertů pro společné vyšetřovací týmy a národními zastoupeními v Eurojustu stalo informační centrum pro záležitosti týkající se společných vyšetřovacích týmů. Eurojust dále prokazoval své silné odhodlání financovat společné vyšetřovací týmy k přímému prospěchu odborníků v členských státech tím, že po skončení možnosti získat zvláštní granty na financování těchto týmů hradil související výdaje z vlastního rozpočtu.

V roce 2013 vykazaly případy Eurojustu nárůst, zejména pokud jde o případy týkající se obchodování s drogami, obchodování s lidmi, podvodů, korupce, praní peněz, trestných činů poškozujících finanční zájmy EU a (mobilních) organizovaných zločineckých skupin. Vedle řešení prioritních oblastí EU v boji proti trestné činnosti se Eurojust snaží reagovat na žádosti vnitrostátních orgánů, ale i na nové jevy v oblasti trestné činnosti a dále pomáhat orgánům EU při přezkumech vhodných právních a politických rámců.

Kromě zprávy o odsouzeních za teroristické trestné činy jsme letos začali vydávat i zprávu o odsouzeních za námořní pirátství. Obě publikace slouží odborníkům jako zdroje informací. Tři čísla zpravodaje *Eurojust News* zveřejněná na webových stránkách Eurojustu v roce 2013 byla věnována *Úřadu evropského veřejného žalobce, společným vyšetřovacím týmům a trestné činnosti proti životnímu prostředí*. Tyto zpravodaje poskytují informace o právním rámci, politických souvislostech, přínosu odborníků a o úloze Eurojustu v konkrétních tematických oblastech.

Impuls k rozvoji Eurojustu byl dán vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a novými možnostmi, které tato smlouva nabídla jednak pro posílení Eurojustu a jednak pro zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO) „z Eurojustu“. Výsledky probíhajících vzájemných hodnocení zaměřených na provádění současného právního rámce Eurojustu v členských státech budou nepochybně dalším důležitým podnětem k jeho rozvoji, stejně jako hodnocení Eurojustu, které má být zadáno v příštím roce. Zásadní krok byl učiněn v červenci 2013, kdy Evropská komise zahájila reformu Eurojustu s cílem zlepšit jeho právní rámec a v konečném důsledku posílit i jeho kapacity. Současně byl iniciován návrh na vytvoření Úřadu evropského veřejného žalobce. Na obou iniciativách je třeba pracovat současně, aby byla zajištěna doplňkovost a aby se předešlo nedostatkům v právních předpisech, které by umožnily beztestnost.

Uvítali jsme našeho prvního národního člena za Chorvatsko, kterým je pan Josip Čule. Došlo také ke jmenování pana Francisca Jiménez-Villareja a pana Ladislava Hamrana novými místopředsedy. Tento nový předsednický tým se společně s kolegiem a zaměstnanci Eurojustu těší na úspěšný a produktivní rok 2014.

Michèle CONINSX
předsedkyně Eurojustu

Shrnutí

- Počet případů, v souvislosti s nimiž si členské státy vyžádaly pomoc Eurojustu při boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti, vzrostl o 2,8 % z 1 533 případů v roce 2012 na 1 576 případů v roce 2013.
- Odborníci kombinovali využívání koordinačních nástrojů – koordinačních schůzek, koordinačních center a společných vyšetřovacích týmů.

Počet koordinačních schůzek vzrostl (celkem se jich uskutečnilo 206), počet koordinačních center se nezměnil (stále jich bylo 7) a počet společných vyšetřovacích týmů podporovaných Eurojustem činil 102, přičemž 42 týmů bylo nových. V případě zbývajících 60 týmů se jednalo o společné vyšetřovací týmy z předešlého roku.
- Bylo zaregistrováno 217 případů týkajících se výkonu evropských zatýkacích rozkazů.
- Počet případů Eurojustu v roce 2013 vzrostl v těchto oblastech trestné činnosti: obchodování s drogami, obchodování s lidmi, podvody, korupce, praní peněz, trestné činy poškozující finanční zájmy EU a (mobilní) organizované zločinecké skupiny.
- Eurojust v roce 2013 uspořádal dva strategické semináře:
 - *Přeshraniční podvody v oblasti spotřební daně: nové hrozby v Evropské unii* - tento seminář se konal ve dnech 14. a 15. listopadu a byl pořádán společně s litevským předsednictvím EU a
 - *K posílení koordinaci stíhání trestných činů proti životnímu prostředí v rámci EU: úloha Eurojustu* - tento seminář se konal ve dnech 27. a 28. listopadu a byl pořádán společně s Evropskou sítí státních zástupců pro životní prostředí.
- Eurojust pořádal dvě zasedání poradního fóra, a to v dubnu za irského předsednictví EU a v prosinci za litevského předsednictví EU.
- Projekt zahájený v roce 2012, s cílem vytvořit *zprávu o odsouzeních za námořní pirátství*, vyvrcholil vydáním prvního čísla této zprávy v září 2013. Publikace bude aktualizována každých 18 měsíců.
- Eurojust aktivně podporoval všechny projekty evropské multidisciplinární platformy proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti (EMPACT) pro účely stanovení priorit Rady. Eurojust se rovněž podílel na přípravě víceletých strategických plánů pro nový politický cyklus 2014–2017 a na jejich převedení do operačních akčních plánů.
- Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) při Europolu zahájilo svou činnost v lednu 2013. Eurojust jmenoval národního člena do programové rady a do centra EC3 dočasně přidělil jednoho zaměstnance.
- Eurojust podepsal dohodu o spolupráci s Lichtenštejnským knížectvím dne 7. června 2013.
- Eurojust podepsal dne 15. července 2013 memorandum o porozumění s Interpolem a dne 18. prosince 2013 s agenturou Frontex.
- Eurojust poskytl finanční podporu 34 společným vyšetřovacím týmům. Kromě toho byl zahájen projekt hodnocení společných vyšetřovacích týmů z hlediska dosažených výsledků. Shromažďování údajů z hodnocení napomůže snahám nalézt řešení právních a praktických problémů.
- Rozpočet Eurojustu na rok 2013 činil 32,2 milionu EUR. Plnění rozpočtu dosáhlo rekordní míry 99,6 %.

Děkujeme **Carlosu Zeyenovi**, bývalému místopředsedovi a národnímu členovi za Lucembursko, **Lamprosi Patsavellasovi**, bývalému národnímu členovi za Řecko, a **Hansi-Holgerovi Herrnfeldovi**, bývalému národnímu členovi za Německo, za jejich práci a cenný přínos pro Eurojust.

C. Zeyen,
1. dubna 2007 – 1. října 2013

L. Patsavellas,
1. června 2005 – 31. května 2013

H. Herrnfeld,
1. září 2010 – 31. května 2013

Děkujeme **Raivo Seppovi** za jeho vynikající práci ve funkci místopředsedy Eurojustu

místopředseda,
13. září 2007 – 8. listopadu 2013

Kolegium národních členů Eurojustu 2013

Michèle Coninx, Belgie

Mariana Ilieva Lilova, Bulharsko

Lukáš Stary, Česká republika

Jesper Hjortenber, Dánsko

Annette Böhringer, Německo

Raivo Sepp, Estonsko

Robert Sheehan, Irsko

Nikolaos Ornerakis, Řecko

Francisco Jiménez-Villarejo, Španělsko

Sylvie Petit-Leclair, Francie

Josip Čule, Chorvatsko

Francesco Lo Voi, Itálie

Katerina Loizou, Kypr

Gunārs Bundzis, Lotyšsko

Laima Čekelienė, Litva

Olivier Lenert, Lucembursko

László Venczl, Maďarsko

Donatella Frendo Dimech, Malta

Jolien Kuitert, Nizozemsko

Ingrid Maschl-Clausen, Rakousko

Mariusz Skowroński, Polsko

João Manuel Da Silva Miguel, Portugalsko

Daniela Buruiană, Rumunsko

Malči Gabrijelčič, Slovinsko

Ladislav Hamran, Slovenská republika

Harri Tiesmaa, Finsko

Leif Görts, Švédsko

Frances Kennah, Spojené království

Rok 2013

ve zkratce

19. a 20. června

Taktické a strategické semináře na téma terorismu: rámcové rozhodnutí Rady 2008/919/SVV ze dne 28. listopadu 2008: přidaná hodnota a dopad

7. června Lucembursko

Dohoda o spolupráci mezi Eurojustem a Lichtenštejnskem

27. a 28. června

9. setkání národních expertů pro společné vyšetřovací týmy

LEDEN

ÚNOR

BŘEZEN

DUBEN

KVĚTEN

ČERVEN

11. února

Návštěva výborů LIBE a CRIM Evropského parlamentu

17. a 18. dubna

Setkání kontaktních míst v rámci sítě proti genocidě, zločinům proti lidskosti a válečným zločinům

25. a 26. dubna

Zasedání Poradního fóra generálních prokurátorů

9. září

Konečný návrh nových prostor Eurojustu

29. září

Mezinárodní den v Haagu

27. a 28. listopadu

Strategický seminář Eurojustu a Evropské sítě státních zástupců pro životní prostředí: „K posílení koordinaci stíhání trestných činů proti životnímu prostředí v rámci EU: úloha Eurojustu“

14. a 15. listopadu

Seminář litevského předsednictví a Eurojustu: „Přeshraniční podvody v oblasti spotřební daně: nové hrozby v Evropské unii“

ČERVENEC

SRPEN

ZÁŘÍ

ŘÍJEN

LISTOPAD

PROSINEC

1. července

Přistoupení Chorvatska k Evropské unii

14. a 15. října

Seminář Eurojustu: „Zlepšení v boji proti přeshraniční trestné činnosti?“

13. prosince

Zasedání Poradního fóra generálních prokurátorů

15. července Haag

Návštěva generálního tajemníka Interpolu a podpis memoranda o porozumění mezi Eurojustem a Interpolem

29. a 30. října

Setkání kontaktních míst v rámci sítě proti genocidě, zločinům proti lidskosti a válečným zločinům

18. prosince Varšava

Memorandum o porozumění mezi Eurojustem a agenturou Frontex

17. července

Zveřejnění návrhu Komise týkajícího se nařízení o Eurojustu

29. října a 10. prosince

Volba místopředsedů

O Eurojustu

1.1. Poslání, vize, hlavní zásady

Naše poslání

Posláním Eurojustu je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci vnitrostátních orgánů v boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti týkající se Evropské unie.

Naše vize

Vizi Eurojustu je být klíčovým hráčem a střediskem odborných znalostí na justiční úrovni v rámci účinného boje proti organizované přeshraniční trestné činnosti v Evropské unii.

Hlavní zásady

Ve své práci se Eurojust řídí těmito zásadami:

- ▶ Naši budoucnost stavíme na budování vzájemné důvěry mezi členskými státy, subjekty Evropské unie, mezinárodními organizacemi a třetími státy a na spolupráci s dalšími partnery s cílem dosáhnout společných cílů.

- ▶ Usilujeme o koordinaci a spolupráci s ostatními agenturami a subjekty v evropském prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- ▶ Snažíme se o nejlepší operativní výsledky tím, že poskytujeme vysoce kvalitní služby, jež reagují na potřeby zúčastněných stran.
- ▶ Shromažďujeme osvědčené postupy a sdílíme naše znalosti s vnitrostátními justičními orgány a ostatními partnery s cílem přispět k boji proti závažné trestné činnosti.
- ▶ Prosazujeme provádění a správné používání právních nástrojů pro justiční spolupráci a přispíváme k jejich dalšímu rozvoji.
- ▶ Uplatňujeme zásady řádné správy, hospodárnosti, výkonnosti, vedení a transparentnosti, přičemž vycházíme z profesionálního přístupu a angažovanosti našich zaměstnanců a z co nejlepšího řízení lidských zdrojů.

1.2. Národní zastoupení, kolegium, styční státní zástupci ze třetích států

1.2.1. Složení

Eurojust tvoří 28 národních členů, po jednom z každého členského státu, kteří jsou vysláni v souladu s právním systémem své země. Minimální délka funkčního období národního člena je čtyři roky. Národní členové mají stále pracoviště v sídle Eurojustu v Haagu.

Kromě toho je většině národních členů nápomocen zástupce a asistent. V současné době jsou národními členy, zástupci a asistenty zkušení státní zástupci nebo soudci.

Ke konci roku 2013 se národní zastoupení skládala z 65 zástupců, z nichž 44 bylo vysláno do Eurojustu. Do Haagu bylo vysláno 25 z 28 národních členů a podporovalo je 19 zástupců a 18 asistentů, z nichž bylo do Eurojustu vysláno 9 zástupců a 11 asistentů. 11 národních expertů bylo svým členským státem vysláno do národního zastoupení. Národní zastoupení v roce 2013 zaregistrovala celkem 1 576 případů.

Národní členové tvoří kolegium Eurojustu, které odpovídá za organizaci a činnost Eurojustu. Předsedkyní

Eurojustu je Michèle Coninx, národní členka za Belii. V roce 2013 byli jmenováni místopředsedy Francisco Jimenez-Villarejo, národní člen za Španělsko, a Ladislav Hamran, národní člen za Slovensko.

Důležitou úlohu v rámci Eurojustu sehrává jeho administrativní část, kterou řídí správní ředitel. Eurojust také hostí sekretariáty Evropské justiční sítě, sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy a sítě pro vyšetřování genocidy.

Kromě toho je do Eurojustu od roku 2005 vyslán styčný státní zástupce z Norska. Spojené státy americké vysílají do Eurojustu styčného státního zástupce od roku 2007, v brzké době bude jmenován nový styčný státní zástupce.

1.2.2. Působnost, úkoly a pravomoci

Oblast působnosti Eurojustu zahrnuje tytéž formy trestné činnosti a trestné činy, které spadají do oblasti působnosti Europolu, jako je terorismus, obchodování s drogami, obchodování s lidmi, padělání, praní peněz, kyberkriminalita, trestné činy proti majetku nebo

veřejným statkům včetně podvodů a korupce, trestné činy poškozující finanční zájmy EU, trestná činnost proti životnímu prostředí a účast na zločinném spolčení. Kromě toho může Eurojust na žádost příslušného vnitrostátního orgánu pomáhat i při vyšetřování a trestním stíhání jakýchkoli jiných forem trestných činů. Eurojust se obecně zabývá žádostmi, které se dotýkají dvou nebo více členských států, může však být také nápomocen v případech, které se týkají jen jednoho členského státu a třetího státu nebo jednoho členského státu a Evropské unie.

Mezi hlavní úkoly Eurojustu patří podpora a zlepšování koordinace vyšetřování a trestních stíhání v členských státech, zdokonalování spolupráce příslušných orgánů členských států a jakákoli možná podpora vnitrostátních orgánů při jejich vyšetřování a trestních stíháních. Eurojust může jednat buď prostřednictvím jednoho nebo více národních členů, nebo jako kolegium. Při plnění svých úkolů může Eurojust požádat příslušné orgány dotčených členských států, aby:

- ▶ zahájily vyšetřování nebo trestní stíhání určitých činů,
- ▶ souhlasily s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo trestní stíhání určitých činů,
- ▶ vzájemně koordinovaly svou činnost, například aby zřídily společný vyšetřovací tým,
- ▶ poskytly Eurojustu informace, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů a/nebo
- ▶ přijaly zvláštní vyšetřovací postupy nebo jakákoliv jiná opatření, která jsou odůvodněná pro vyšetřování nebo trestní stíhání.

Kromě toho může na žádost příslušných vnitrostátních orgánů Eurojust pomáhat řešit konflikty jurisdikcí v konkrétním případě a překonávat opakovaná odmítnutí či obtíže, k nimž dochází v justiční spolupráci, tím, že vydá nezávazná stanoviska pro příslušné orgány dotčených členských států.

Národní členové rovněž vykonávají pravomoci, které jim náleží jakožto příslušným vnitrostátním orgánům jednajícím v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Většina národních členů má pravomoc obdržet, předat, zprostředkovat a poskytnout dodatečné informace týkající se vyřízení žádostí o pomoc a provést navazující kroky. Ostatní pravomoci, které mohou být vykonávány po dohodě s vnitrostátním orgánem, zahrnují vydávání a vykonávání žádostí o justiční spolupráci, nařizování vyšetřovacích opatření v členských státech, která byla identifikována jako nezbytná během koordinačních schůzek pořádaných Eurojustem, či povolování a koordinace sledovaných zásilek. V naléhavých případech je většina národních členů přímo oprávněna povolovat a koordinovat sledované zásilky a vyřizovat

žádosti o justiční spolupráci. Většina národních členů je oprávněna podílet se na činnosti společných vyšetřovacích týmů.

Systém stálé koordinace Národní zastoupení Eurojustu jsou k dispozici 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu. V případě naléhavých žádostí a v souladu s článkem 5a rozhodnutí o Eurojustu může žádosti o pomoc podané vnitrostátními orgány mimo řádnou pracovní dobu přijímat a zpracovávat systém stálé koordinace. V červnu 2011 zavedl Eurojust systém správy hovorů, který předá hovor zástupci pro stálou koordinaci z dotčeného národního zastoupení. To volajícím umožňuje hovořit ve vlastním jazyce. Zástupce může přijmout odpovídající opatření, například kontaktovat zástupce pro stálou koordinaci v jiném národním zastoupení.

1.2.3. Správa a pracovní metody

Struktura správy Eurojustu má smíšený charakter. Národní členové, které jmenují vnitrostátní orgány se statusem podle vnitrostátního práva, působí v součinnosti se zaměstnanci EU, kteří pracují pod vedením správního ředitele. Činnosti Eurojustu jsou seskupeny do tří hlavních vzájemně souvisejících a propojených kategorií:

- ▶ **Práce na případech** vykonávaná národními zastoupeními a kolegiem je prvořadým úkolem Eurojustu, jak vyplývá z čl. 85 odst. 1 SFEU. Dané případy souvisejí s trestními řízeními, ve kterých byl Eurojust požádán o součinnost příslušnými vnitrostátními orgány, ale jde i o případy, ve kterých je Eurojust činný na základě informací přijatých zejména od členských států, Europolu či úřadu OLAF.
- ▶ **Strategická práce** se zabývá činnostmi, které vyžadují institucionální přístup nebo přístup zaměřený na postupy napříč celou organizací. Strategická práce zahrnuje dvě oblasti: na jedné straně spočívá v přípravě politik a pokynů určených k regulaci operativní práce Eurojustu a na straně druhé ve vypracovávání produktů, jako jsou strategické zprávy, studie týkající se případů, politické dokumenty, stanoviska k návrhům legislativních nástrojů, v provádění strategických projektů zaměřených na konkrétní oblasti justiční spolupráce s cílem analyzovat případy Eurojustu, v určování oblastí vyžadujících zlepšení a v prosazování osvědčených postupů v justiční spolupráci.
- ▶ **Administrativní práce** se týká administrativních úkolů, jako je finanční řízení, organizace a řízení administrativní podpory a jiné služby zajišťující nepřímou podporu pro případy.

Funkce kolegia Kolegium zavedlo praktické kroky s cílem zvýšit objem času, který věnuje operativní práci, a současně omezit čas, který věnuje administrativním záležitostem. V roce 2011 se kolegium na svých plenárních zasedáních častěji zabývalo operativní činností. V roce

2012 kolegium podrobněji upravilo své pracovní metody a fungování, což mu umožnilo pracovat v roce 2013 efektivněji a účinněji. Současnou praxí v Eurojustu je rozlišovat mezi operativními zasedáními kolegia a zasedáními kolegia, která se zabývají administrativními otázkami.

Týmy kolegia Činnost a rozhodování kolegia připravuje a pomoc kolegiu poskytuje devět týmů. Týmy jsou složeny z členů kolegia, kteří pracují na dobrovolné bázi vycházející z jejich odborných znalostí v různých oblastech. Rozdělení kolegia do týmů odráží hlavní oblasti jeho činnosti.

Předsednický tým Předsednický tým podporuje předsedkyni při plnění jejích povinností. Tvoří jej dva místopředsedové a správní ředitel, který jim poskytuje podporu. Předsedkyně sleduje každodenní řízení, které zajišťuje správní ředitel, a řídí činnost kolegia. V souladu s jednacím řádem Eurojustu předsedkyně svolává zasedání kolegia a předsedá jim, zastupuje Eurojust a podepisuje veškerou oficiální komunikaci jménem kolegia. Předsednický tým koordinuje a zajišťuje jednotný přístup k činnosti kolegia z operativního hlediska a z hlediska politiky a řízení.

1.2.4. Vzdělávání

Evropská síť pro justiční vzdělávání V souladu s memorandem o porozumění z roku 2008 mezi Eurojustem a Evropskou sítí pro justiční vzdělávání (EJTN) pokračovala spolupráce mezi Eurojustem a sítí EJTN v oblasti justičního vzdělávání. Osm státních zástupců / soudců z Rakouska, Bulharska, Itálie, Španělska a Polska se zúčastnilo dlouhodobých stáží v Eurojustu a podílelo se i na každodenní činnosti národního zastoupení své země původu. Kromě toho se členové národních zastoupení aktivně zúčastnili dvou seminářů sítě EJTN s názvem *Mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech v praxi*. Tyto semináře se zaměřily na vzájemnou právní pomoc a vykonávání

evropských zatýkacích rozkazů za účasti Francie, Rumunska a Itálie (březen, Paříž) a Finska, Švédska a Portugalska (duben, Lisabon). Eurojust také podpořil školení týkající se společných vyšetřovacích týmů pořádaných akademií CEPOL / sítí EJTN, které se konalo v září.

CEPOL (Evropská policejní akademie) V souladu s memorandem o porozumění z roku 2009 mezi Eurojustem a Evropskou policejní akademií byla posílena spolupráce v oblasti vzdělávání. Eurojust se nadále účastnil kurzů a webových seminářů pořádaných akademií CEPOL. Kromě toho byly dokončeny společné vzdělávací osnovy Eurojustu, které byly předloženy správní radě akademie CEPOL.

1.2.5. ENCS a tzv. švédské spisy

ENCS Cílem zřízení národního koordinačního systému Eurojustu (ENCS) v každém členském státě je koordinovat činnost klíčových vnitrostátních aktérů odpovědných za justiční spolupráci, např. národních zpravodajů pro Eurojust a Evropskou justiční síť, a zástupců ostatních příslušných sítí, například sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy a sítě pro vyšetřování genocidy. V rámci svých hlavních úkolů systém ENCS podporuje výměnu informací mezi Eurojustem a členskými státy tím, že zajišťuje, aby do systému řízení případů (CMS, elektronický rejstřík případů) Eurojustu byly informace dodávány efektivně a spolehlivě, usnadňuje rozdělování případů mezi Eurojustem a Evropskou justiční sítí a udržuje úzký vztah s národními jednotkami Europolu. Míra provedení systému ENCS se v členských státech liší, ale i v roce 2013 nadále rostla.

Švédské spisy Eurojust podporuje provádění 28 systémů ENCS tím, že nabízí prostřednictvím tzv. švédských spisů informace o fungování ENCS v jednotlivých členských státech. Eurojust tyto informace průběžně aktualizuje.

1.3. Administrativa Eurojustu

Tento oddíl je věnován administrativnímu vývoji v roce 2013. Činnost kolegia podporuje administrativa vedena správním ředitelem.

Na konci roku 2013 administrativu Eurojustu tvořilo 230 zaměstnanců, z nichž 203 byli dočasní zaměstnanci a 27 smluvní zaměstnanci.

Kromě toho byli za účelem práce v administrativě Eurojustu vysláni tři národní experti. Další informace o administrativním řízení a vývoji jsou k dispozici ve výroční zprávě o činnosti za rok 2013, kterou předkládá správní ředitel Eurojustu.

Míra plnění rozpočtu Plnění rozpočtu v roce 2013 vzrostlo na 99,6 procent (tj. 32,2 milionu EUR z 32,4 milionu EUR), což je dosud nejvyšší míra plnění rozpočtu ze strany Eurojustu; průměr za poslední čtyři roky činil 97,8 procent. Míra plnění plateb, která činila 86,8 procent, byla v roce 2013 také vyšší, než je průměr za poslední čtyři roky (82,8 procent).

Finanční podpora pro společné vyšetřovací týmy V roce 2013 skončil druhý projekt financování společných vyšetřovacích týmů – založený na grantu, který poskytla Evropská komise v rámci programu Předcházení trestné činnosti a boj proti ní (ISEC). Tento projekt

umožnil Eurojustu v období od října 2010 do září 2013 podporovat 95 různých společných vyšetřovacích týmů zřízených mezi 22 členskými státy. V září 2013 se Eurojust zavázal zajistit kontinuitu finanční podpory pro společné vyšetřovací týmy pomocí financování ze svého řádného rozpočtu. S cílem posílit jednotný přístup v rámci jednotlivých projektů organizace ve vztahu k společným vyšetřovacím týmům byl řízením grantů pro společné vyšetřovací týmy pověřen sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy.

Lidské zdroje Plán pracovních míst na rok 2013 byl proveden v míře 95,3 procenta. Zbývající část má být podle plánu dokončena v prvním čtvrtletí roku 2014. Avšak vzhledem k tomu, že v roce 2014 bude nutné počet pracovních míst snížit a zajistit provedení rozpočtových škrtů na konci roku 2014, nelze obsadit všechny volné pozice. Byl zahájen projekt, který má zajistit nezbytné snížení počtu pracovních míst (v důsledku rozpočtového rozhodnutí orgánů EU), aniž by byly ukončeny smlouvy zaměstnanců Eurojustu.

Struktura administrativy V roce 2013 byla dokončena restrukturalizace administrativy, jež zahrnovala využití postupů změny pracovního zařazení a konkurenčního náboru, které přispěly k téměř plné míře provedení plánu pracovních míst.

Budova Eurojustu Nová budova Eurojustu bude postavena v „mezinárodní zóně“ Haagu v ulici Jan Willem Frysolaan, v pěší vzdálenosti od ostatních mezinárodních organizací a Europolu. Konečný projekt nové budovy byl schválen v roce 2013 a v prosinci 2013 byly předloženy technické specifikace ke zhodnocení hostitelskému státu a Eurojustu. Město Haag schválilo stavební povolení. Zahájení výstavby nové budovy je naplánováno na léto 2014. Budova by měla být dokončena do prosince 2016, přičemž k nastěhování Eurojustu by měla být připravena počátkem roku 2017.

Spolupráce s agenturami působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí Eurojust se podílel na činnostech agentur působících v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které se v roce 2013 zaměřily na vnější vztahy, lidské zdroje a mobilitu a na koordinaci odborné přípravy. Ve spolupráci s Evropským parlamentem byla v listopadu uspořádána akce pro zviditelnění s ohledem na sdělení Komise o evropském systému prosazování práva, jehož cílem je zvýšit schopnost EU v oblasti boje s trestnou činností. Eurojust pokračoval v praxi výměn svého pracovního programu s ostatními agenturami působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí.

Administrativa Eurojustu © Eurojust

Zleva doprava: Jacques Vos, podpůrné služby; Mike Moulder, rozpočet, finance a veřejné zakázky; Vincent Jamin, sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy; Alinde Verhaag, analytické oddělení; Klaus Rackwitz, správní ředitel; Jon Broughton, správa informací; Alfredo García Miravete, operativní podpora; Diana Alonso Blas, ochrana údajů; Matevž Pezdirc, sekretariát sítě pro vyšetřování genocidy; Carla García Bello, právní asistentka kolegia; Claudia Trif, lidské zdroje; Catherine Deboyser, právní oddělení.

1.4. Eurojust a síť odborníků

Eurojust hostí sekretariáty Evropské justiční sítě, sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy a sítě pro vyšetřování genocidy a usnadňuje spolupráci národních zastoupení a uvedených sítí v rámci jejich činnosti. Sekretariáty využívají administrativní zdroje Eurojustu k poskytování služeb sítím. Eurojust rovněž podporuje činnosti Poradního fóra generálních prokurátorů členských států EU (poradní fórum) a posiluje tak justiční rozměr strategie vnitřní bezpečnosti EU.

1.4.1. Evropská justiční síť

Evropská justiční síť byla zřízena společnou akcí 98/428 SVV ze dne 29. června 1998, kterou nahradilo rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008, jako síť národních kontaktních míst pro usnadňování justiční spolupráce v trestních věcech. Za administrativní záležitosti Evropské justiční sítě odpovídá její sekretariát.

Společná pracovní skupina Eurojustu a Evropské justiční sítě Pokračovala práce na společném dokumentu, který má přiblížit služby nabízené Evropskou justiční sítí a Eurojustem a tím pomoci odborníkům při rozhodování o tom, zda by se určitými případy měla zabývat Evropská justiční síť nebo Eurojust.

Trio předsednictví Evropské justiční sítě Dne 23. října se konala schůzka předsednictví Eurojustu, správního ředitele a tria předsednictví Evropské justiční sítě, na níž se jednalo o posílení spolupráce, o rozpočtu Evropské justiční sítě na období 2014–2015 a o šestém kole vzájemných hodnocení implementace a fungování revidovaného rozhodnutí o Eurojustu. V rámci probíhajícího šestého kola vzájemných hodnocení jsou vydávána i doporučení pro sekretariát Evropské justiční sítě. Eurojust vyzval Evropskou justiční síť, aby uvažovala o systému ENCS jako o filtru pro justiční spolupráci.

Portál e-Justice Webové stránky Evropské justiční sítě budou začleněny do portálu e-Justice, který je koncipován jako budoucí jednotné elektronické kontaktní místo v oblasti justice a jako užitečný nástroj pro odborníky.

Plenární a regionální zasedání Evropské justiční sítě Konala se dvě plenární zasedání, která kontaktním místům Evropské justiční sítě nabídla platformu pro sdílení zkušeností a diskuse o praktických a právních problémech, s nimiž se potýkají členské státy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech. Těchto zasedání se zúčastnili i zástupci Eurojustu. Čtyřicáté plenární zasedání Evropské justiční sítě, které se konalo za irského předsednictví EU, se zaměřilo na boj

s podvody a na praktické uplatnění zajišťovacích příkazů a příkazů ke konfiskaci. Čtyřicáté první plenární zasedání Evropské justiční sítě, konané za litevského předsednictví EU, se soustředilo na spolupráci Evropské justiční sítě s třetími státy včetně zemí Východního partnerství EU. Evropská justiční síť také podporuje regionální zasedání s cílem pomoci zaměřit se na problémy regionální povahy. Na tato regionální zasedání jsou často zváni zástupci příslušných národních zastoupení Eurojustu.

1.4.2. Síť národních expertů pro společné vyšetřovací týmy

Síť národních expertů pro společné vyšetřovací týmy byla zřízena v roce 2005, aby podporovala výměnu informací a osvědčených postupů týkajících se společných vyšetřovacích týmů mezi členskými státy. Od roku 2011 Eurojust hostí sekretariát sítě. Dává tak najevo, že uznává nutnost spolupráce a komplementarity sítě a Eurojustu.

Webové stránky přístupné specialistům Webové stránky sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy byly oficiálně uvedeny do provozu v rámci 9. výročního zasedání (které se konalo ve dnech 27. a 28. června). Tento nástroj (k němuž mají přístup určení národní experti v rámci webových stránek Eurojustu) má sloužit jako platforma pro komunikaci mezi odborníky a podporovat sdílení znalostí, osvědčených postupů a získaných zkušeností. Jakmile budou tyto speciální webové stránky plně funkční, měly by usnadnit přístup odborníků k relevantním praktickým právním informacím a usnadnit tak zřizování a účinný provoz společných vyšetřovacích týmů.

Hodnotící formulář Na základě návrhu sekretariátu sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy schválili odborníci formát a obsah vzoru pro hodnocení společných vyšetřovacích týmů. Formulář má pomoci při práci odborníkům zapojeným do hodnocení nástroje SVT k posouzení výkonu a dosažených výsledků společných vyšetřovacích týmů (viz kapitola 4, „Téma roku: Hodnocení společných vyšetřovacích týmů“).

Financování společných vyšetřovacích týmů Ode dne 1. září 2013 se Eurojust zavázal pokračovat ve financování činnosti společných vyšetřovacích týmů ze svého řádného rozpočtu. Za další realizaci financování společných vyšetřovacích týmů odpovídá sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy (viz oddíl 2.4 „Eurojust a společné vyšetřovací týmy“).

Výroční zasedání Výroční zasedání, na němž se setkávají národní experti a národní členové Eurojustu, jakož i jejich zástupci a asistenti, poskytl příležitost k diskusi o společných zájmech souvisejících se společnými vyšetřovacími týmy. Tento rok se diskuse na workshopech ohledně otázek souvisejících se zveřejňováním operativních in-

formací a použitelnosti důkazů opíraly o skutečný případ řešený za podpory Eurojustu.

1.4.3. Síť pro vyšetřování genocidy

Síť kontaktních míst pro vyšetřování a trestní stíhání genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů (síť pro vyšetřování genocidy) byla zřízena rozhodnutím Rady 2002/494/SVV a znovu potvrzena rozhodnutím Rady 2003/335/SVV. V červenci 2011 byl zřízen sekretariát sítě pro vyšetřování genocidy, který má zajišťovat úzkou spolupráci mezi vnitrostátními orgány při vyšetřování a trestním stíhání uvedených trestných činů. Tím, že Eurojust pořádá setkání této sítě a hostí její sekretariát, zajišťuje jedinečné fórum, na němž se mohou odborníci setkávat za účelem diskusí, výměny informací, osvědčených postupů a zkušeností a spolupracovat a vzájemně si pomáhat při vyšetřování a trestním stíhání.

Strategický vývoj V rámci činnosti Evropské unie Rada jednala o zvýšení účinnosti boje proti beztrestnosti a posílení vyšetřování a trestního stíhání závažné mezinárodní trestné činnosti prostřednictvím komplexní strategie a akčního plánu pro orgány EU a členské státy

Webové stránky přístupné specialistům Sekretariát sítě pro vyšetřování genocidy zahájil provoz webových stránek příslušných specialistů, které členům sítě umožňují přístup k informacím a komunikaci v prostředí, v němž je zajištěna důvěrnost informací.

Výroční zasedání Eurojust ve svých prostorách uspořádal 14. a 15. setkání sítě pro vyšetřování genocidy. Obou setkání se zúčastnili odborníci z téměř všech členských států a jejich protějšky z Kanady, Norska, Švýcarska a USA, z Mezinárodního trestního soudu a mezinárodních trestních tribunálů *ad hoc*, Mezinárodního výboru Červeného kříže, Interpolu a také zástupci občanské společnosti. Na obou setkáních členové sítě pro vyšetřování genocidy diskutovali o důležitosti vyšetřovacích komisí OSN a o jejich přínosu pro boj proti beztrestnosti pachatelů, kteří se dopustili porušování lidských práv, a zkoumali otázky funkční imunity, osobní imunity a imunity zvláštních misí, která může být v potenciální rozporu s individuální trestní odpovědností. Kromě toho se síť pro vyšetřování genocidy zabývala rozsáhlými zkušenostmi Chorvatska v oblasti stíhání válečných zločinů a spolupráce s třetími státy. Důležitým tématem analýzy sítě pro vyšetřování genocidy bylo zajištění individuální odpovědnosti v případech právnických osob, které se dopouštějí závažných mezinárodních trestných činů, nebo takové činy podporují, napomáhají jim nebo z nich mají prospěch.

Tematický seminář Eurojust hostil seminář s názvem *Propojování obětí a svědků mezinárodní trestné činnosti s národními orgány trestní justice*, který uspořádala občanská společnost a sekretariát sítě pro vyšetřování genocidy.

1.4.4. Poradní fórum

Poradní fórum bylo zřízeno v roce 2010, aby posílilo justiční rozměr strategie vnitřní bezpečnosti EU, sdílelo zkušenosti a osvědčené postupy v oblasti závažné a organizované trestné činnosti, včetně využití nástrojů justiční spolupráce, a aby přispělo k legislativním iniciativám na úrovni EU. Eurojust poradnímu fóru poskytuje administrativní a finanční podporu, v souvislosti s přípravou jeho zasedání a významně se podílí i na přípravě projednávaných témat.

Zasedání poradního fóra V roce 2013 Eurojust hostil dvě zasedání poradního fóra, a to v dubnu za irského předsednictví EU a v prosinci za litevského předsednictví EU.

Na dubnovém zasedání poradní fórum jednalo o závěrech workshopu nazvaného *Navrhovaný Úřad evropského veřejného žalobce: Jak bude fungovat v praxi?* Workshop byl rozdělen do čtyř pracovních skupin, z nichž každá se zaměřila na konkrétní fázi nebo relevantní aspekt práce Úřadu evropského veřejného žalobce. Poradní fórum rovněž jednalo o úloze obětí v trestním řízení s ohledem na provádění směrnice o právech obětí ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální

pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, a podělilo se o příslušné zkušenosti.

Během prosincového zasedání poradního fóra proběhla jednání o novém návrhu nařízení o Eurojustu a diskuse o možnostech dalšího zlepšování práce Eurojustu. Poradní fórum také pokračovalo ve svých diskusích o fungování a zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, a to včetně zvláštního vztahu Eurojustu s Úřadem evropského veřejného žalobce v operativních záležitostech. A v neposlední řadě účastníci debatovali o budoucím vývoji oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí a byli informováni o strategii vnitřní bezpečnosti EU a politickém cyklu EU 2014–2017, včetně souvisejících činností Eurojustu.

Závěry zasedání poradního fóra ze dne 14. prosince 2012, shrnutí odpovědí na dotazník týkající se trestných činů poškozujících finanční zájmy EU (8151/13), závěry zasedání ze dne 26. dubna 2013 a shrnutí odpovědí na dotazník týkající se Úřadu evropského veřejného žalobce (11628/13), byly předány orgánům EU a zveřejněny jako dokumenty Rady.

Závěry zasedání poradního fóra ze dne 13. prosince 2013 budou předány pracovním skupinám Rady počátkem roku 2014.

Jak Eurojust funguje

2.1. Koordinační schůzky Eurojustu

V roce 2013 Eurojust uspořádal 206 koordinačních schůzek. Hlavními organizátory byly Francie (45), Itálie (23), Spojené království (15) a Německo (14), přičemž mezi země nejčastěji žádané o účast na těchto schůzkách patřily Nizozemsko (56), Německo (51), Španělsko (45), Belgie (43) a Spojené království (33). Europol se zúčastnil 75 schůzek. Z 64 koordinačních schůzek zahrnujících třetí státy se většina schůzek týkala Švýcarska (15) a Norska (12), za nimiž následovaly Spojené státy americké (9). 5 koordinačních schůzek se konalo ve třetích státech (ve Švýcarsku (2), v Bosně a Hercegovině (1), v Bývalé jugoslávské republice Makedonie (1) a v Turecku (1)).

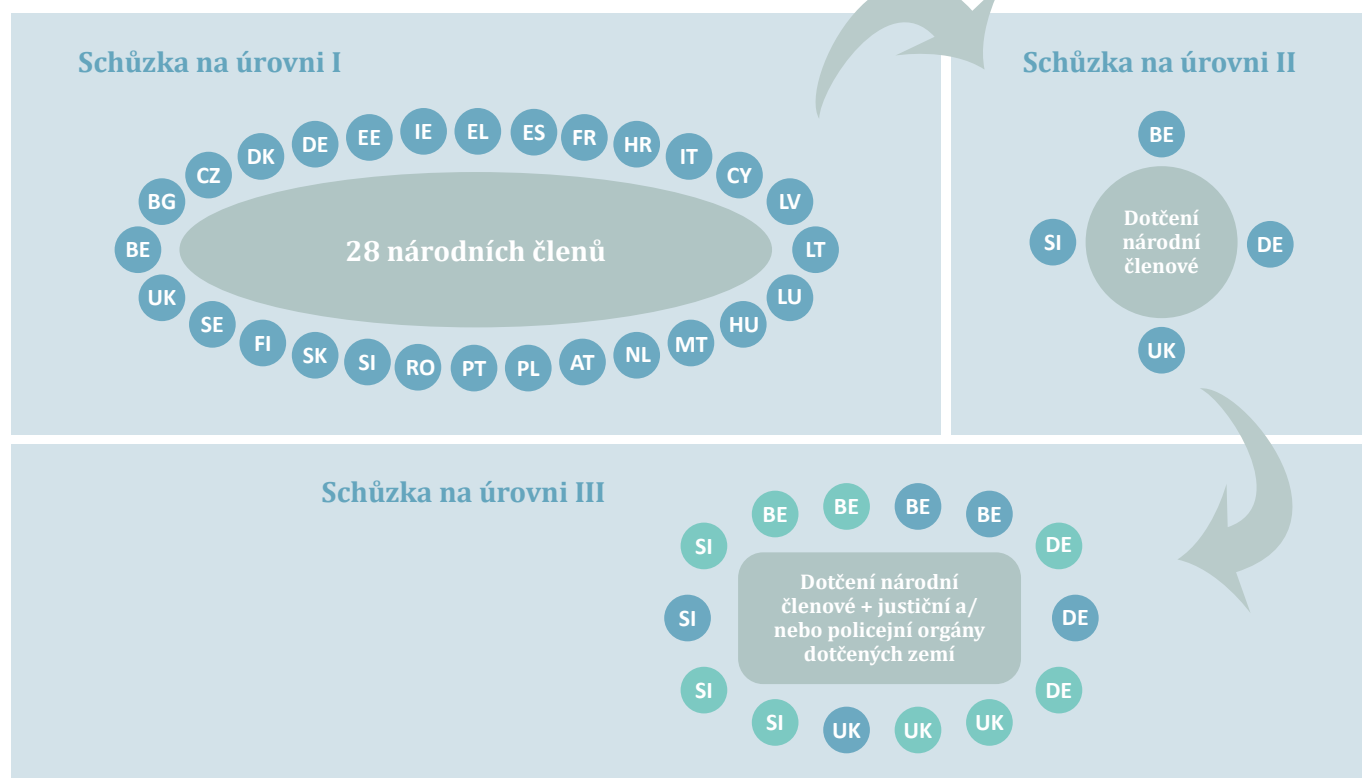
Nejčastější formou trestné činnosti, kterou se koordinační schůzky zabývaly, byly (mobilní) organizované zločinecké skupiny (66), dále pak podvody (60), obchodování s drogami (56), praní peněz (49) a obchodování s lidmi (24).

Na koordinačních schůzkách Eurojustu se setkávají orgány činné v trestním řízení z členských a třetích států, což umožňuje strategické, informované a cílené operace v případech přeshraniční trestné činnosti a řešení právních a praktických obtíží vyplývajících z rozdílů mezi 30 existujícími právními systémy v Evropské unii. Eurojust je aktivním koordinátorem těchto schůzek.

Vnitrostátním orgánům, které se potýkají s případy závažné přeshraniční trestné činnosti, nabízí své vybavení, ale také ubytování a cestovní náhrady pro nejvýše dva účastníky z každého státu, jakož i překladatelské služby a odborné znalosti v oblasti justiční spolupráce v trestněprávních věcech. Eurojust rovněž poskytuje možnost pořádání videokonferencí a koordinačních schůzek mimo Eurojust s cílem co nejlépe využít dostupné zdroje a vyhovět potřebám odborníků.

Díky tomu, že koordinační schůzky Eurojustu usnadňují efektivní a včasnou výměnu informací, mohou členské státy zahájit vyšetřování, identifikovat případná souběžná trestní řízení nebo odhalit souvislosti s případy v jiných členských státech. Lze se tak vyhnout častému problému spojenému se zásadou *ne bis in idem* (zákaz dvojího postihu) a konfliktům jurisdikcí a dohodnout se na předání trestního řízení. Dále je možné plánovat vyšetřovací činnosti, například zřízení společného vyšetřovacího týmu nebo koordinačního centra, nebo lze sledovat vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc. Během koordinačních schůzek mohou příslušné vnitrostátní orgány dotčených zemí přímo jednat o právních požadavcích a procesních otázkách týkajících se například vyšetřovacích a donucovacích opatření, zajišťování a konfiskace výnosů z trestné činnosti a povinností týkajících se zpřístupnění informací.

Operativní koordinační schůzky - příklad

Příklad podvodu s DPH

Francouzská dceřiná společnost mezinárodní společnosti, která je registrovaná na Britských Panenských ostrovech a má sídlo v Dubaji (část Spojených arabských emirátů), se zúčastnila obchodování s emisními (uhlíkovými) povolenkami. Tato společnost koupila uhlíkové povolenky od tří francouzských dodavatelů. U dvou z těchto dodavatelů byly faktury (včetně DPH) zaplacený z účtů v Hongkongu. Žádný z těchto dodavatelů neinformoval francouzské finanční úřady o DPH vybrané z dalšího prodeje těchto povolenek, čímž došlo k porušení právních a daňových povinností dodavatelů. Francouzská dceřiná společnost měla prospěch z odpočtu částky DPH, která měla být vrácena finančním úřadům (na základě pochybných faktur), tudíž podvodným způsobem dosáhla prospěchu z daňových odpočtů na úkor francouzského ministerstva financí. Na základě důkazů shromážděných během vyšetřování této společnosti a jejích zástupců byla s největší pravděpodobností vybudována rozsáhlá struktura podvodu s DPH ze strany a ve prospěch francouzské dceřiné společnosti nebo výše uvedené mezinárodní společnosti, která zastupovala její zájmy ve Francii. Z podobných vyšetřování v Nizozemsku, která se týkala holandského obchodníka s emisními povolenkami, vyplynulo, že společnost je součástí „kolotočového“ podvodu s DPH a že některé podezřelé osoby se účastnily zločinného spolčení zapojeného do podvodů s DPH v několika členských státech. Zdálo se, že obě vyšetřování spolu vzájemně souvisí.

Koordinace Eurojustu V roce 2011 byla vyžádána podpora ze strany Eurojustu a Francie a Nizozemsko zřídily společný vyšetřovací tým. V říjnu 2013 se tento případ nacházel ve velmi pokročilé fázi a uskutečnila se koordinací schůzka s cílem dohodnout se, jak dále postupovat v trestních řízeních v obou členských státech. Ze získaných důkazů vyplynulo, že hlavní podezřelé osoby působily z Dubaje a že tok peněz končil v Dubaji poté, co prošel zprostředkovatelskými účty v Hongkongu. V době schůzky byly vyřízeny téměř všechny žádosti o vzájemnou právní pomoc ve Španělsku, Německu, Portugalsku a Hongkongu. Francouzské orgány zvažovaly vydání žádosti o vzájemnou právní pomoc adresovaných Spojeným arabským emirátům s cílem vyslechnout podezřelé osoby a zajistit majetek, který se v této zemi podle jejich přesvědčení nacházel. Jak Francie, tak Nizozemsko měly dostatek důkazů k trestnímu stíhání hlavního podezřelého.

Souběžná trestní stíhání Předmětnou otázkou bylo, zda hlavní podezřelý zůstane po zatčení ve vazbě. Ve Francii hrozilo, že hlavní podezřelý bude před zahájením soudního řízení propuštěn na svobodu. Nizozemské orgány byly přesvědčeny, že množství shromážděných důkazů a hospodářská škoda způsobená danou trestnou činností soud přesvědčí, aby ponechal podezřelou osobu ve vazbě, což by státním zástupcům v obou zemích umožnilo vést výslechy a pokračovat v řízení.

Dočasné předání / výsledky podezřelé osoby ve vazbě v jiném členském státě Zúčastněné orgány jednaly o tom, zda právní předpisy dotčených členských států umožní předat podezřelou osobu druhé straně pro účely výsledků a soudního řízení či zda lze tuto osobu držet až do zahájení soudního řízení ve vazbě. Strany se shodly, že vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu, tuto variantu umožňují. Zúčastněné orgány rovněž nastolily otázku, zda francouzský vyšetřující soudce může podezřelou osobu vyslýchat v případě, že je držena ve vazbě v Nizozemsku, a zda může v Nizozemsku vznést formální obvinění.

Ne bis in idem Francie a Nizozemsko hodlaly hlavního podezřelého stíhat za trestný čin týkající se podvodu s DPH, zúčastněné orgány tudíž diskutovaly o tom, zda jej obviní z téhož trestného činu, a dospěly k závěru, že došlo ke spáchání dvou různých trestných činů podvodu vůči dvěma různými obětem v různých jurisdikcích (francouzská a nizozemská daňová správa), v důsledku čehož nevzniklo žádné riziko dvojího postihu za tentýž trestný čin.

Předání řízení Strany se domnívaly, že Francie může svůj případ formálně předat k trestnímu stíhání Nizozemsku. Nizozemsko by v zásadě nebylo oprávněno stíhat trestný čin ve Francii, neboť trestný čin postihl francouzskou oběť a dopustila se ho osoba s jinou než nizozemskou státní příslušností. Nizozemský případ však mohl zahrnovat trestní stíhání za účast na zločinném spolčení. Tato možnost vyžadovala od obou stran další prostudování a souhlas francouzského generálního prokurátora.

Rozdělení majetku Do roku 2013 vedlo vyšetřování k zajištění částky ve výši přibližně 7 milionů USD. Očekává se zajištění dalšího majetku. Oba členské státy se dohodly, že celkový konfiskovaný majetek bude rozdělen rovným dílem.

Sdílení informací poskytnutých třetí stranou Členové společného vyšetřovacího týmu zvažovali, zda informace, které poskytla země, jež nebyla členem společného vyšetřovacího týmu, mohou být zákonně poskytnuty a použity jako platný důkaz, když se výměna uskutečňovala mezi členy společného vyšetřovacího týmu. Skutečnost, že informace byly poskytnuty pouze jedné straně ve společném vyšetřovacím týmu, a nikoli všem jeho členům, mohla představovat problém. Členové společného vyšetřovacího týmu se dohodli, že strana, které byly informace sděleny, by si měla od poskytovatele informací vyžádat povolení k formálnímu sdílení informací s druhou stranou ve společném vyšetřovacím týmu.

Zatčení S ohledem na konzultace s vnitrostátními orgány se strany dohodly, že hlavní podezřelou osobu zatknou Francie, a to z toho důvodu, že tato osoba Francii pravidelně navštěvuje. Kauce byla stanovena na velmi vysokou částku. Nizozemsko následně hodlalo vydat evropský zatýkácí rozkaz, převést podezřelou osobu do Nizozemska a vyžádat si její ponechání ve vazbě. Obě země měly vést souběžná trestní stíhání. Francouzské orgány měly získat povolení k výslechům podezřelé osoby v Nizozemsku. Předání řízení do Nizozemska by bylo zvažováno až v pozdější fázi. Strany se na základě dohody o společném vyšetřovacím týmu také dohodly na výměně spisů a důkazů k případu.

Výsledkem spolupráce na tomto případě bylo zatčení 3 podezřelých osob ve Francii. Byly vyřízeny žádosti o vzájemnou právní pomoc adresované Hongkongu, Švýcarsku, Spojenému království, Německu, Dánsku, Španělsku a USA. Ve Francii a Nizozemsku bylo vyslechnuto osm osob, byl vydán evropský zatýkácí rozkaz vůči hlavní podezřelé osobě, jejíž místo pobytu nebylo známo, a byla naplánována koordinační schůzka jakožto opatření navazující na vyšetřování.

2.2. Koordinační centra Eurojustu

V roce 2013 bylo v Eurojustu zřízeno sedm koordinačních center, jejichž činnost organizovaly tyto země: Francie (4), Itálie (2) a Nizozemsko (1). Vyšetřované formy trestné činnosti zahrnovaly nedovolené přistěhovalectví (2), obchodování s drogami a obchodování s lidmi (1), trestnou činnost související s motorovými vozidly (1), padělání zboží (1), praní peněz (1) a podvod (1).

Skutečnost, že Eurojust je k dispozici 24 hodin denně a sedm dnů v týdnu, spolu se zřízením koordinačních center zaručuje, že v průběhu společné realizace jsou mezi vnitrostátními orgány v reálném čase přenášeny informace a koordinována opatření.

Koordinační centra Eurojustu umožňují podporu a koordinaci zajištění, zatčení, domovních prohlídek/ prohlídek jiných prostor a pozemků, zajišťovacích příkazů a svědeckých výpovědí, jakož i provádění následně navazujících opatření. Použitelnost shromážděných důkazů je důležitým faktorem úspěchu následných soudních řízení. Koordinační centra Eurojustu usnadňují dosahování udržitel-
ných výsledků v přeshraničních trestních věcech.

Příklad podvodu

V únoru 2012 bylo ve Francii zahájeno složité nadnárodní vyšetřování podvodu údajně podle Ponziho schématu. Podezřelé osoby měly bydliště a dotčené společnosti sídla v osmi členských státech a také ve Švýcarsku a na Seychelách. V celé Evropě bylo identifikováno přibližně 400 obětí. Škody byly odhadnuty na nejméně 23 milionů EUR. Výnosy byly uloženy na bankovních účtech na Seychelách, na Maltě a na Kypru a byly investovány do nemovitostí, lodí a jachet.

Eurojust byl požádán, aby zprostředkoval vyřízení žádostí o vzájemnou právní pomoc s cílem zjistit místo pobytu podezřelých osob a lokali-

zovat výnosy z trestné činnosti, jakož i žádosti o výsledky, domovní prohlídky a zajištění výnosů z trestné činnosti. V Eurojustu bylo zřízeno koordinační centrum na podporu souběžných kroků na justiční úrovni ve všech deseti zúčastněných zemích, což bylo poprvé, kdy se na koordinačním centru podílel tak vysoký počet zemí, a poprvé, kdy se operace zaměřily na souběžné zajištění výnosů z trestné činnosti v šesti různých jurisdikcích včetně Seychel. Koordinační centrum, jež bylo vybaveno telefonními linkami zřízenými k tomuto účelu, e-mailovými adresami a zařízeními pro videokonference, umožnilo francouzskému vyšetřujícímu soudci monitorovat situaci s národními zastoupeními v Eurojustu a v reálném čase řešit konkrétní justiční otázky, které vyplynuly během společné realizace. Operace, na kterou bylo nasazeno více než 200 příslušníků policejních orgánů, vedla k zatčení 16 osob, výslechům 6 podezřelých, zajištění přibližně 700 000 EUR na bankovních účtech a k zabavení plavidel, vil, luxusních automobilů, uměleckých děl a šperků významné hodnoty.

Jak uvedl zástupce jednoho ze zúčastněných členských států: „(...) Eurojust poskytl fórum, v jehož rámci mohly orgány činné v trestním řízení společně a koordinovaně pracovat na dosažení společného cíle – zajistit, aby se Evropa bez hranic nezměnila v prostor, v němž může trestná činnost probíhat bez omezení. V boji proti trestné činnosti neexistuje účinnější zbraň než odhodlané úsilí justičních a policejních orgánů. Právě tomuto účelu slouží justiční spolupráce a tato operace je toho důkazem.“

2.3. Výměna informací a CMS

Rozhodnutí o Eurojustu zavedlo pro členské státy povinnost předávat Eurojustu určité informace, které jsou relevantní pro plnění jeho úkolů, a umožnit tak Eurojustu nabízet aktivnější podporu při řešení případů a jevů v oblasti trestné činnosti. Eurojust upravil svůj systém řízení případů (CMS) s cílem usnadnit zpracování dalších druhů údajů a vyvinul technické nástroje k podpoře strukturovaného a zajištěného přenosu údajů do Eurojustu.

2.3.1. Vývoj CMS

Projekt a vývoj systému CMS se opírá o rozhodnutí o Eurojustu a o pravidla Eurojustu pro ochranu údajů. Systém CMS je softwarový nástroj Eurojustu, který usnadňuje zabezpečené ukládání a zpracovávání údajů vztahujících se k případům. Jedná se o databázi, která byla navržena podle konkrétních potřeb. Usnadňuje činnost Eurojustu při podpoře koordinace vyšetřování a trestních stíhání propojováním informací a poskytováním přístupu k informacím o probíhajících vyšetřováních a trestních stíháních pro dotčené strany. Zákonné nakládání s osobními údaji (tj. zda jsou v souladu s pokyny pro ochranu údajů) je sledováno inspektorem pro ochranu osobních údajů a společným kontrolním orgánem Eurojustu.

V roce 2013 byl systém CMS značně zdokonalen. Byla zavedena systémová zlepšení v široké škále funkcí systému v návaznosti na změny, které vyžadovalo revidované roz-

hodnutí o Eurojustu, i na žádosti o změny ze strany uživatelů. Zlepšení byla provedena v klíčových oblastech, jako jsou funkce pro registraci a sledování případů, import a analýzu osobních údajů, identifikaci souvislostí, vyhledávání a podávání zpráv. Dodržování pravidel Eurojustu pro ochranu údajů bylo optimalizováno zdokonalením postupu pro přihlašování, oznamování a sdílení a zavedením nového modelu zabezpečení, který umožní pružnější přístup k systému CMS pro interní i externí uživatele (tj. členy systému ENCS a/nebo styčné státní zástupce). Z důvodu přistoupení Chorvatska byly nutné i další změny. Konkrétně byl poskytnut přístup národnímu členovi za Chorvatsko i ostatním členům zastoupení.

2.3.2. Dynamický formulář podle článku 13 rozhodnutí o Eurojustu

Nástroj Tzv. dynamický formulář vypracovaný Eurojustem je normalizovaná elektronická šablona, která slouží ke strukturovanému přenosu informací od vnitrostátních orgánů do Eurojustu podle článku 13 rozhodnutí o Eurojustu. Formulář je k dispozici ve 24 úředních jazycích EU a umožňuje import dat přímo do systému CMS. Informace přijaté podle článku 13 jsou buď nové, nebo se týkají již otevřeného operativního případu, jehož vyšetřování v Eurojustu iniciovalo příslušné národní zastoupení. Po registraci lze určit možné souvislosti s ostatními případy prostřednictvím automatické funkce zjištění souvislostí v systému CMS. Pokud bude zjištěna nová souvislost, bude vyrozuměno národní zastoupe-

ní. Vyrozuměné národní zastoupení pak sdělí výsledky předkládajícímu orgánu v členském státě.

Vyhodnocení Eurojust vyvinul a doladil elektronický nástroj pro přenos informací i uspořádání v systému CMS. Od července 2011 (lhůta pro provedení právního předpisu) do června 2013 Eurojust obdržel 218 oznámení podle článku 13, z nichž 89 se týkalo případů registrovaných v Eurojustu. Oznámení podle článku 13 dosud představují malý zlomek informací předávaných Eurojustu od vnitrostátních orgánů v rámci případů (za stejnou dobu bylo v Eurojustu zaregistrováno celkem 2 970 případů). Nejčastějším právním základem pro předání informací podle článku 13 Eurojustu je odstavec 6 („zvláště závažné případy“), druhým je odstavec 5 („společné vyšetřovací týmy“). Až bude článek 13 plně proveden ve všech členských státech, měl by Eurojust být například schopen poskytnout přehled všech společných vyšetřovacích týmů v Evropské unii.

2.3.3. Propojení mezi ENCS a CMS

Výzkum Zavádění technického spojení mezi členy systému ENCS v členských státech a systémem CMS (systému řízení případů) Eurojustu v roce 2013 pokročilo. V rámci projektu výzkumu systému ENCS byl na základě výsledků projektu síťového propojení EJ27, který zkoumal potřebnou síťovou infrastrukturu, vypracován katalog potenciálních nástrojů ENCS (tj. možných technických řešení pro propojení mezi systémem ENCS a systémem

CMS) a členské státy poskytly informace o možnostech, které preferují. Projekt výzkumu systému ENCS se zabýval i technickým dopadem budoucího připojení externích uživatelů k systému CMS a vlivem rozšíření, která si dotčené připojení vyžádá, na systém CMS a ostatní infrastrukturu Eurojustu.

Možnosti přístupu V červenci 2013 kolegium schválilo jednotný postup týkající se možností přístupu k systému CMS pro členy systému ENCS. Kolegium definovalo různé úrovně viditelnosti dat a oprávnění k nakládání s daty obsaženými v rejstříku a v dočasných pracovních souborech pro různé kategorie externích uživatelů systému CMS a pro plnění úlohy správce údajů dotčeného národního členu v souladu s právními požadavky a pravidly Eurojustu pro ochranu údajů.

Realizace I nadále probíhala technická realizace propojení jednotlivých členských států a systému CMS. Do provozu bylo uvedeno propojení systému CMS s Českou republikou a Lotyšskem. Dosud byla zavedena připojení s pěti členskými státy (propojení s Bulharskem a Rumunskem funguje od roku 2012). Byla zřízena pilotní spojení s Finskem, Maďarskem a Polskem a každý členský stát podepsal memorandum o porozumění, které upravuje používání daného připojení. Očekává se, že tato připojení budou uvedena do provozu počátkem roku 2014. Zpráva Eurojustu pro Radu a Komisi o stavu realizace daného projektu byla zveřejněna jako dokument Rady 12582/13 ze dne 19. července 2013.

2.4. Eurojust a společné vyšetřovací týmy

Společné vyšetřovací týmy jako zvláštní nástroj pro mezinárodní právní pomoc, který umožňuje přímou výměnu informací a důkazů v rámci týmu, aniž by byly zapotřebí tradiční žádosti o vzájemnou právní pomoc, představují i nadále jeden z nejdůležitějších operativních nástrojů, které mají odborníci z orgánů činných v trestním řízení k dispozici.

Specifická úloha Eurojustu při zřizování a řádném fungování společných vyšetřovacích týmů se v roce 2013 týkala zejména: i) identifikace vhodných případů pro společné vyšetřovací týmy; ii) poskytování poradenství a informací o příslušných procesních úpravách v jednotlivých členských státech; iii) přípravy dohod o společných vyšetřovacích týmech nebo prodloužení platnosti těchto dohod a přípravy operačních akčních plánů; iv) zajišťování koordinace během realizace a v) podpory společných vyšetřovacích týmů prostřednictvím koordinačních schůzek.

2.4.1. Případy Eurojustu

Koordinační schůzky pořádané v prostorách Eurojustu nebo v členských státech se ukázaly jako užitečný

nástroj při určování a sledování operativních cílů společných vyšetřovacích týmů, hodnocení společných vyšetřovacích činností a rozhodování o dalších krocích. Tyto kroky zahrnovaly: plánování souběžných zatčení, vydávání evropských zatýkacích rozkazů a související zatýkání, vydávání žádostí třetím státům o vzájemnou právní pomoc a jejich vykonávání, dohodu o opatřeních týkajících se konfiskace a dalších úkonů, které mají provést vyslaní členové společného vyšetřovacího týmu. Eurojust rovněž zprostředkoval dohody o strategiích trestního stíhání mezi partnery společných vyšetřovacích týmů, které je třeba vypracovat co nejdříve, protože mají často dopad na vývoj samotného vyšetřování.

V posledních letech Eurojust podporoval společné vyšetřovací týmy zřízené podle článku 13 Úmluvy o vzájemné právní pomoci z roku 2000 nebo podle rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech. V důsledku povahy vyšetřování nebo nutnosti zapojit do vyšetřovacích kroků třetí státy však Eurojust v roce 2013 zajišťoval také odborné znalosti ve věci společných vyšetřovacích týmů zřízených podle jiných právních nástrojů, např.

podle Úmluvy Organizace spojených národů proti organizovanému zločinu, Úmluvy o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami (Neapolská úmluva II) a podle dvoustranných smluv.

Fakta a čísla Poskytování podpory pro zřizování a provoz společných vyšetřovacích týmů bylo v roce 2013 nadále jedním z prioritních úkolů Eurojustu. Ve vykazovaném období národní členové podpořili 102 společných vyšetřovacích týmů, z nichž 42 bylo v roce 2013 nově zřízeno. V souladu s článkem 9f rozhodnutí o Eurojustu se národní členové účastnili společných vyšetřovacích týmů buď jako příslušné vnitrostátní orgány, nebo jménem Eurojustu.

Stejně jako v předešlých letech se společné vyšetřovací týmy zabývaly nejzávažnějšími formami trestné činnosti, jako je obchodování s drogami, obchodování s lidmi, podvody a praní peněz. Společné vyšetřovací týmy byly využity i ve stále narůstajícím počtu případů kyberkriminality. Kromě toho Eurojust obdržel 35 oznámení od členských států v souladu s čl. 13 odst. 5 rozhodnutí o Eurojustu, z nichž 7 vedlo ke zřízení společných vyšetřovacích týmů za pomoci Eurojustu. Eurojust podpořil i zřízení 3 společných vyšetřovacích týmů za účasti třetích států.

Opakující se problémy Během práce na případech byly Eurojustem v roce 2013 zjištěny určité právní a praktické obtíže, které ohrožují účinné fungování společného vyšetřovacího týmu. Byly identifikovány tyto problémy: různé formální požadavky na podpis dohody o společném vyšetřovacím týmu, rozdíly v právních systémech, zejména pokud jde o pravidla pro shromažďování důkazů (včetně materiálů získaných odposlechem), pravidla pro použitelnost důkazů, zveřejňování informací a lhůty pro uchování údajů, konflikty jurisdikce a předávání trestních řízení. Eurojust se nadále těmito opakujícími se překážkami zabývá a pomáhá odborníkům při jejich překonávání.

Problémy, které se vyskytly, se týkají například rozdílů v požadavcích na výslech svědků a mohou vést k problémům týkajícím se použitelnosti důkazů. Další častý problém se týká zveřejňování informací týkajících se případu. Vzhledem k tomu, že rychlé sdílení informací je hlavní výhodou společného vyšetřovacího týmu, musí si být jeho členové od samého počátku vědomi rozsahu a lhůt pro sdělování citlivých materiálů obhajobě a soudům podle vnitrostátních právních předpisů v dotčených členských státech.

Práva obhajoby V konkrétním případě obchodování s lidmi právní předpisy jednoho ze zúčastněných členských států jako podmínku použitelnosti takových důkazů před soudem vyžadovaly, aby byli obhájci obviněných osob informováni a aby měli možnost být přítomni výslechu svědků. Ve druhé zúčastněné jurisdikci takový požadavek neexistoval. Dohoda o společném vyšetřovacím týmu podepsaná za podpory

Příklad obchodování s lidmi

Ve společném vyšetřovacím týmu zaměřeném na obchodování s lidmi a konfiskaci zajištěného majetku se pomoc Eurojustu soustředila na justiční vývoj případu. Oběti obchodování s lidmi, které se nacházely v členském státě A, byly vyslechnuty za pomoci policistů a státních zástupců z členského státu B v souladu s ustanoveními úmluv o vzájemné právní pomoci z let 1959 a 2000, aby bylo možné jejich svědecké výpovědi použít při vyšetřování v obou členských státech. Díky tomu mohli oběti vyslechnout jejich krajané, kteří byli speciálně vyškoleni pro jednání se zranitelnými oběťmi a svědky. Výpovědi získané v rámci společného vyšetřovacího týmu pak mohly oba členské státy využít při svém vyšetřování.

V rámci tohoto společného vyšetřovacího týmu bylo přijato rozhodnutí, že řízení bude předáno do členského státu B a členský stát B vydá evropské zatýkácí rozkazy, které pak budou vykonány v členském státě A. Pachatelé v členském státě A byli vydáni do členského státu B a byli postaveni před soud společně se svými spolupachateli, kteří již byli zatčeni v členském státě B. Za podpory Eurojustu, který vedle dvou schůzek na úrovni II uspořádal dvě koordinační schůzky, bylo v rámci společného vyšetřovacího týmu provedeno posouzení důkazů, došlo k předání trestního řízení a byly vykonány evropské zatýkácí rozkazy. Činnosti společného vyšetřovacího týmu vedly k pravomocnému odsouzení pachatelů v členském státě B. Partneři ze společného vyšetřovacího týmu projednali v Eurojustu určitá další opatření týkající se konfiskace majetku v členském státě A, a v důsledku toho byl majetek v členském státě A úspěšně zkonfiskován.

Eurojustu tyto požadavky vyjasnila a umožnila zaznamenat výpovědi svědků v souladu s vnitrostátními právními předpisy zúčastněných stran společného vyšetřovacího týmu.

Utajení/zveřejnění Některé členské státy používají přílohy dohod o společných vyšetřovacích týmech k vyjasnění podmínek výměny informací a pravidel pro jejich utajení (zveřejnění). Tento postup umožňuje členským státům najít styčné body v jejich jinak rozdílných právních požadavcích. Ve společném vyšetřovacím týmu zřízeném v souvislosti s případem

vraždy bylo dosaženo dohody o tom, že by v zásadě přístup k informacím a jejich použití a sdílení měly být neomezené, pokud jedna ze stran nestanoví omezení ohledně jejich použití (například jako důkazu před soudem).

2.4.2. Výroční setkání národních expertů pro společné vyšetřovací týmy

V rámci pokračujícího programu prosazování využití nástroje společných vyšetřovacích týmů Eurojust ve spolupráci s Europolem hostil a zorganizoval 9. výroční setkání národních expertů pro společné vyšetřovací týmy.

Experti se dohodli na vypracování kontrolního seznamu otázek, které by měly být před zřízením společného vyšetřovacího týmu projednány, a souhlasili, že je vhodné zařadit platná pravidla zúčastněných členských států pro zveřejňování informací jako přílohu dohody o společném vyšetřovacím týmu. Účastníci zasedání rovněž konstatovali, že by měla být pravidelně posouzena rizika týkající se proveditelnosti a účelnosti zřizování společných vyšetřovacích týmů, zejména s ohledem na otázky utajení a zveřejňování. Závěry zasedání budou zveřejněny jako dokument Rady a budou k dispozici na webových stránkách Eurojustu.

Odborníci považují hodnocení společných vyšetřovacích týmů za velmi významnou součást své práce, protože jim umožňuje určit přínosy nebo nedostatky společného vyšetřovacího týmu. Eurojust uznává a aktivně podporuje přidanou hodnotu hodnocení společných vyšetřovacích týmů. Další informace k tomuto tématu

naleznete v kapitole 4 „Téma roku: hodnocení společných vyšetřovacích týmů“.

2.4.3. Financování společných vyšetřovacích týmů / finanční podpora pro společné vyšetřovací týmy

V letech 2010 až 2013 Eurojust poskytl podporu 95 různým společným vyšetřovacím týmům zřízeným mezi 22 členskými státy a významně přispěl k celkovému vývoji společných vyšetřovacích týmů v Evropské unii.

V rámci druhého projektu financování společných vyšetřovacích týmů byly v červenci a v září zveřejněny další dvě výzvy k předkládání návrhů, které pokryly provozní potřeby až do konce roku 2013. Bylo obdrženo 36 nových žádostí, což potvrzuje již zaznamenané trendy a úspěch projektu. Relevantní informace jsou k dispozici na webových stránkách Eurojustu nebo na této adrese <http://www.eurojust.europa.eu/Practitioners/Eurojust-Support-JITs/JITS-Funding/Pages/jits-funding-project.aspx>.

V roce 2013 obdrželo finanční podporu od Eurojustu 34 společných vyšetřovacích týmů, z nichž 18 bylo zřízeno v průběhu roku. Eurojust bude i v příštím roce pokračovat ve finanční podpoře činností společných vyšetřovacích týmů. Od roku 2014 mají nárok na financování i třetí státy, které jsou členy nebo účastníky společného vyšetřovacího týmu, který zahrnuje jeden či více členských států. V roce 2014 bude s ohledem na předešlé zkušenosti a zpětnou vazbu od odborníků vypracován a zaveden účinnější postup.

Práce Eurojustu na případech

3.1. Případy Eurojustu v prioritních oblastech boje proti trestné činnosti

Eurojust sladuje své prioritní oblasti boje proti trestné činnosti s prioritami, které stanovila Rada v rámci politického cyklu EU 2014–2017 pro boj proti organizované a závažné mezinárodní trestné činnosti. V letech 2011 až 2013 byl zaveden počáteční a zkrácený politický cyklus a Eurojust v roce 2012 přizpůsobil své vlastní priority pro toto období takto: obchodování s drogami, nedovolené přistěhovalectví a obchodování s lidmi, podvody, korupce, kyberkriminalita (včetně materiálů zobrazujících pohlavní zneužívání dětí), praní peněz, trestné činy poškozující finanční zájmy Evropské unie, terorismus a mobilní organizované zločinecké skupiny. Následující pododdíly informují o činnosti Eurojustu týkající se těchto oblastí trestné činnosti.

V roce 2013 Eurojust aktivně podporoval všechny projekty evropské multidisciplinární platformy proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti (EMPACT), které rozvíjejí priority Rady.

Pokud jde o politický cyklus EU 2014–2017, v roce 2013 se Eurojust aktivně podílel na přípravě víceletých strategických plánů pro každou z devíti priorit přijatých Radou pro toto období a na procesu převedení víceletých strategických plánů do operačních akčních plánů v rámci projektů platformy EMPACT. S cílem zajistit jednotný přístup k podpoře těchto projektů přijal Eurojust v září 2013 jednotné stanovisko k míře účasti a druhu podpory, kterou může nabídnout pro konkrétní akce operačních akčních plánů. Na základě přípravných prací provedených v tomto ohledu v roce 2013 Eurojust také přijme nové priority pro období let 2014 až 2017, a to v souladu s prioritami Rady.

3.1.1. Obchodování s drogami

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	263	239
Počet koordinačních schůzek	59	56
Počet společných vyšetřovacích týmů	13	26

Většina případů obchodování s drogami (184) se týká pouze této trestné činnosti, přestože obchodování s drogami je ve 47 případech spojeno s organizovanou trestnou činností a v 17 případech s praním peněz. Hlavními dožadujícími státy byly Švédsko, Francie a Itálie, zatímco Španělsko, Nizozemsko a Německo byly členskými státy, které byly nejčastěji žádány o spolupráci v případech obchodování s drogami. Zdaleka nejčastější nelegální látkou, která byla předmětem vyšetřování, byl kokain (113), za nímž následovalo konopí (62). Ačkoli se počet případů v této oblasti

snížil, z kvalitativního hlediska byl podíl Eurojustu vyšší, neboť počet koordinačních schůzek se nezměnil a počet společných vyšetřovacích týmů se zdvojnásobil.

Priority Rady pro boj s organizovanou trestnou činností v letech 2011 až 2013 se obchodováním s drogami zabývají různými způsoby. Ačkoli je prioritou boj proti obchodování se syntetickými drogami sám o sobě, do obecnějších cílů, které se týkají například organizovaných zločineckých skupin působících v západní Africe a na západním Balkánu, jsou začleněny i jiné drogy nebo používání kontejnerů pro pašování nezákonných komodit. Eurojust aktivně přispěl ke všem projektům platformy EMPACT týkajícím se obchodování s drogami. Zejména (v souvislosti s projektem platformy EMPACT zaměřeným na syntetické drogy) se zúčastnil zasedání platformy EMPACT v únoru a v červnu, na nichž byl jednou z nejdiskutovanějších otázek alfa-fenylacetoacetonitril, prekurzor používaný k výrobě syntetických drog, který dosud není ve všech členských státech regulován.

Příklad obchodování s drogami

Společná belgická a španělská policejní a justiční operace, uskutečněná za podpory Eurojustu a Europolu, se zaměřila na síť obchodování s drogami, která působila v Belgii, Španělsku, Francii, Nizozemsku a Maroku od roku 2007. Operace, uskutečněná v letech 2012 až 2013, vyústila v roce 2013 v rozbití skupiny.

Členové organizované zločinecké skupiny, kteří pocházeli převážně z Maroka, vyprali prostřednictvím obchodu s konopím přibližně 50 milionu EUR. Tato skupina měla kontakty v Africe, které pěstovaly a zpracovávaly drogy, jež následně skupina převezla lodí z Maroka do Španělska. V okamžiku, kdy se drogy dostaly do Španělska, převezli členové organizované zločinecké skupiny drogy vozidly do skladiště nebo je dále distribuovali v celé Evropě. Jako zástěrka pro praní peněz sloužil obchod s koženým zbožím v Malaze a k přepravě hotovosti mezi Belgií a Francií byli použiti kurýři.

Zastoupení Belgie a Španělska v Eurojustu úzce spolupracovala a usnadnila vyřízení

žádostí o vzájemnou právní pomoc zaslaných španělskými i belgickými orgány. Aby byla usnadněna rychlá výměna policejních informací mezi belgickou federální policií, španělskou policií (*Guardia Civil*) a Europolem, byl prostřednictvím Eurojustu zřízen společný vyšetřovací tým.

Španělsko řešilo několik nezávislých případů, které souvisely se zajištěním drog a peněz. Na koordinačních schůzkách konaných v Eurojustu se strany dohodly ponechat tyto případy oddělené od hlavního případu, aby nebylo ohroženo hlavní vyšetřování, a pouze v případě pozitivního výsledku hlavního vyšetřování do něj začlenit i menší případy týkající se drog. Španělské orgány souhlasily s tím, že dle potřeby budou poskytovat informace belgickým orgánům, aniž by spojovaly takové žádosti s hlavním vyšetřováním. V zájmu lépe cíleného vyšetřování se strany také dohodly zaměřit se jen na hlavní podezřelé osoby ve Španělsku a v Belgii. Za pomoci Eurojustu byly strany schopny překonat problémy související s odposlechem elektronické komunikace, které byly způsobeny rozdíly v trestních řádech obou zemí. Řízení týkající se hlavní podezřelé osoby bylo nakonec předáno z úřadu státního zastupitelství v Bruselu vyšetřujícímu soudci ve španělském městě Torrevieja, a to díky dohodě dosažené v rámci společného vyšetřovacího týmu.

Europol operaci podpořil poskytnutím forenzních, srovnávacích a dalších analytických zpráv. Koordinované provedení akce vedlo k zatčení 46 podezřelých členů organizované zločinecké skupiny. Kromě toho bylo zajištěno 5 301 kg konopí, 2 rybářská plavidla, 77 vozidel, 20 budov, 5 společností a hotovost ve výši 225 230 EUR. Výnosy z trestné činnosti byly oceněny na 13 750 000 EUR.

Pokud jde o politický cyklus EU 2014–2017, priority Rady zahrnují konkrétní cíle v oblasti obchodování se syntetickými drogami a obchodování s kokainem a heroinem. V červnu se Eurojust zúčastnil zasedání k víceletému strategickému plánu týkajícímu se problematiky syntetických drog a zasedání k víceletému strategickému plánu týkajícímu se problematiky kokainu a heroinu. Účast Eurojustu zajistila, aby byl do strategických cílů pro nadcházející čtyři roky zařazen aspekt justiční

spolupráce. Eurojust se rovněž zúčastnil schůzky k přípravě operačního akčního plánu.

I nadále probíhala jednání o memorandu o porozumění mezi Eurojustem a Evropským monitorovacím centrem pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA) a návrh jeho znění schválily kolegium a správní rada centra EMCDDA. Eurojust přispěl k vypracování zprávy o drogových trzích v EU, a to kapitolou nazvanou *Významné případy obchodování s drogami z pohledu případů Eurojustu*, kterou v lednu zveřejnilo centrum EMCDDA. Eurojust a centrum EMCDDA v roce 2013 upřádaly dvě setkání s cílem vyměnit si náměty a projednat společné projekty.

Na žádost Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) Eurojust podpořil kontrolu provádění *politického prohlášení a akčního plánu o mezinárodní spolupráci v zájmu dosažení integrované strategie boje proti celosvětovému problému drog*, a to tím, že poskytl materiály o strategickém projektu a semináři Eurojustu na téma obchodování s drogami, materiály o společných vyšetřovacích týmech i statistické údaje o případech Eurojustu.

3.1.2. Nedovolené přistěhovalectví

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	29	25
Počet koordinačních schůzek	18	5
Počet společných vyšetřovacích týmů	4	7

Statistika zapojení Eurojustu v případech nedovoleného přistěhovalectví neodráží skutečnou situaci. Na jedné straně se oproti roku 2012 snížil počet registrovaných případů i koordinačních schůzek, na straně druhé se téměř zdvojnásobil počet společných vyšetřovacích týmů. Nejaktivnějšími členskými státy, pokud jde o iniciování projednávání případů, byly Rakousko, Spojené království a Itálie, zatímco Belgie, Řecko a Spojené království patřily k nejčastěji dožádaným členským státům.

Tato forma trestné činnosti byla jednou z priorit Rady pro období 2011–2013. Eurojust byl zastoupen na zasedáních platformy EMPACT věnovaných nedovolenému přistěhovalectví, konkrétní zapojení však nebylo požadováno, neboť v rámci tohoto projektu byl zvolen spíše administrativní přístup než represivní vyšetřování této trestné činnosti.

Nedovolené přistěhovalectví je považováno za jednu z priorit Rady i pro období 2014–2017. Eurojust se aktivně podílel na červnovém workshopu k víceletému strategickému plánu týkajícímu se nedovoleného přistěhovalectví na období 2014–2017. V říjnu se Eurojust rovněž zúčastnil zasedání k přípravě operačního akčního plánu na rok 2014.

Příklad nedovoleného přistěhovalectví

Francie v červenci 2012 zahájila projednávání případu týkajícího se organizované zločinecké skupiny, jež se podílela na nezákonném převaděčství. Organizovaná zločinecká skupina působila ve Francii, Belgii a ve Spojeném království a měla vazby na Řecko a Turecko a také na Nizozemsko. Skupina se vyznačovala vysoce propracovanou a složitou logistickou organizací a základnu svých operací přesouvala z Francie do Belgie.

Skupina nutila nelegální kurdské přistěhovalce platit přibližně 2 000 EUR za osobu v hotovosti nebo bankovním převodem do Spojeného království. Následně byli nelegální přistěhovanci vyzvednuti na parkovištích v Belgii a Francii a byli naloženi na nákladní automobily, které je převezly na trajekty směřující z Calais do Spojeného království. Tato operace se opakovala každou noc. Předpokládá se, že tato organizovaná zločinecká skupina je odpovědná za pokus o převedení 20 až 30 nelegálních přistěhovačů do Spojeného království denně, přičemž se odhaduje, že každý den bylo úspěšně převedeno 10 osob, což za rok činí přibližně 4 000 nelegálních přistěhovačů.

Eurojust podpořil úspěšné vyřešení případu uspořádáním dvou koordinačních schůzek. Na tyto schůzky navázal podpis dohody o společném vyšetřovacím týmu mezi Francií a Belgií v říjnu 2012. Spojené království se k tomuto společnému vyšetřovacímu týmu připojilo v únoru 2013. Společný vyšetřovací tým byl spolufinancován Eurojustem prostřednictvím projektu financování společných vyšetřovacích týmů. V srpnu 2013 bylo v Eurojustu zřízeno koordinační centrum, v němž pracovala zastoupení Francie, Belgie a Spojeného království. Europol tento případ podpořil vysláním mobilní kanceláře do Francie k provedení analýzy zpravodajských informací na místě.

Policejní orgány ve Francii, Belgii a Spojeném království uskutečnily úspěšné akce, které vedly k zatčení 36 osob, vydání dvou evropských zatýkácích rozkazů a prohlídkám 45 prostor. Prostřednictvím těchto společných akcí byla organizovaná zločinecká skupina rozbita.

3.1.3. Obchodování s lidmi

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	60	84
Počet koordinačních schůzek	20	24
Počet společných vyšetřovacích týmů	6	15

Tato forma trestné činnosti je v Eurojustu řešena převážně jako samostatný trestný čin, ačkoli v řadě případů (21) souvisí s organizovanými zločineckými skupinami. Statistika Eurojustu ukazuje, že k obchodování s lidmi nejčastěji dochází za účelem sexuálního vykořisťování (56 případů). Podobně jako u obchodování s drogami a nedovoleného přistěhovalectví podpora Eurojustu pro společné vyšetřovací týmy významně vzrostla, stejně jako počet případů. Projednávání většiny případů (32) zahájilo Rumunsko a Spojené království a nejčastěji dožádanými členskými státy byly Bulharsko, Německo, Rumunsko, Itálie a Španělsko.

Obchodování s lidmi bylo prioritou Rady v období 2011–2013. Eurojust se podílel na řadě činností týkajících se obchodování s lidmi. V dubnu Eurojust navštívila Myria

Vassiliadou, koordinátorku EU pro boj proti obchodování s lidmi, v návaznosti na strategický projekt *Opatření Eurojustu proti obchodování s lidmi a přijetí akčního plánu proti obchodování s lidmi na období 2012–2016*. Účelem návštěvy bylo projednat možnosti rozšíření spolupráce v boji proti obchodování s lidmi mezi Eurojustem a koordinátorkou EU pro boj proti obchodování s lidmi.

Počet případů obchodování s lidmi v Eurojustu zůstal v několika posledních letech stabilní, v roce 2013 se však zvýšil o 40 % oproti roku 2012.

Eurojust byl zastoupen na zasedáních platformy EMPACT na téma obchodování s lidmi. Význam vyšetřování a trestního stíhání se jasně odrazil ve strategických cílech politického cyklu 2011–2013.

Za pozitivní lze považovat skutečnost, že v rámci projektu EMPACT Nizozemsko iniciovalo otevření konkrétního případu. V souvislosti s tímto případem se uskutečnily dvě operativní schůzky v Europolu a následně Eurojust uspořádal tři koordinační schůzky a zřídil společný vyšetřovací tým. Eurojust se stal i přidruženým partnerem dvou dílčích projektů platformy EMPACT – *ETUTU* (identifikace nigerijských obětí obchodování s lidmi a získávání zpravodajských informací od těchto osob) *obchodování s lidmi v Číně*

Příklad obchodování s lidmi

Úřad pro trestní stíhání mafie ve Florencii požádal Eurojust o pomoc v případě týkajícím se mezinárodního obchodování s drogami a obchodování s lidmi za účelem prostituce. Většina osob podezřelých z účasti na organizované zločinecké skupině byla albánské národnosti. Působily v Itálii, Belgii, Nizozemsku, Francii, Švýcarsku a Albánii.

V Eurojustu se uskutečnily dvě koordinační schůzky, kterých se zúčastnily delegace z Itálie, Belgie, Nizozemska, Francie, Švýcarska, Albánie a Europolu. Během první koordinační schůzky v březnu 2012 účastníci jednali o vyřízení žádostí o vzájemnou právní pomoc podaných Itálií a s cílem usnadnit spolupráci sestavili seznam kontaktních míst v jednotlivých zemích. Na schůzce bylo identifikováno několik souběžných vyšetřování, která v zúčastněných zemích buď probíhala, nebo byla plánována. Na druhé koordinační schůzce konané o rok později byla naplánována společná realizace a bylo přijato rozhodnutí zřídit v Eurojustu koordinační centrum. Europol představil srovnávací zprávu, kterou v souvislosti s tímto případem vypracoval, a vysvětlil druh podpory, kterou může poskytnout koordinačním centrům v Eurojustu. V zájmu usnadnění společné realizace se účastníci dohodli, že zjistí místo pobytu podezřelých osob před vlastní realizací a že souběžně provedou prohlídky a zajištění majetku. Tyto schůzky vedly v dubnu 2013 ke zřízení koordinačního centra v Eurojustu. Zúčastněnými zeměmi byly Itálie, Albánie, Belgie, Francie a Nizozemsko.

Eurojust zprostředkoval účinnou koordinaci a předání různých žádostí o vzájemnou právní pomoc prostřednictvím národních zastoupení v Eurojustu. Europol nasadil svou mobilní kancelář pro operativní podporu v reálném čase.

Před zřízením koordinačního centra byla provedena dvě zatčení v Nizozemsku a v Belgii. Výsledkem společných akcí uskutečněných v rámci činnosti koordinačního centra bylo zatčeno dalších 19 osob v Albánii, Francii a Itálii, což znamenalo rozbití organizované zločinecké skupiny.

(dílčí projekt zaměřený na čínskou trestnou činnost spojenou s obchodováním s lidmi).

Obchodování s lidmi je považováno za jednu z priorit Rady i pro období 2014–2017. Eurojust se aktivně zúčastnil zasedání k víceletému strategickému plánu o problematice obchodování s lidmi a listopadového zasedání věnovaného přípravě operačního akčního plánu na rok 2014.

3.1.4. Podvody

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	382	449
Počet koordinačních schůzek	33	60
Počet společných vyšetřovacích týmů	11	21

V oblasti podvodů byl znovu zaznamenán významný nárůst počtu případů (o 17,5 %) oproti roku 2012. Totéž platí z kvalitativního hlediska, pokud jde o koordinační schůzky a účast ve společných vyšetřovacích týmech. Podvody se vyskytovaly převážně jako samostatný trestný čin (314 případů) a jako nespecifikovaná kategorie („ostatní druhy podvodů“ – 173 případů). Ve 124 případech byly zařazeny do kategorie podvodné jednání a v 89 případech do kategorie podvody s DPH. Spojení s praním peněz bylo uváděno v 59 případech a zapojení zločinného spolčení v 45 případech. Hlavními dožadujícími členskými státy byly Česká republika, Portugalsko a Maďarsko, zatímco nejčastěji dožadovanými členskými státy byly Spojené království, Německo a Španělsko.

Podvody nebyly vymezeny jako priorita Rady pro období 2011–2013, ale jsou jednou z hrozeb trestné činnosti zahrnutou do posouzení SOCTA.

Pokud jde o období 2014–2017, byly do prioritních oblastí Rady v boji proti trestné činnosti zahrnuty podvody v oblasti spotřební daně a podvody na bázi chybějícího obchodního článku. Jsou uvedeny v rámci téže priority, ale ve skutečnosti jsou rozpracovány jako nezávislé dílčí priority, kterými se zabývají zvláštní skupiny expertů a různá jednání. Eurojust se ve věci příslušných dílčích priorit zúčastnil obou červencových zasedání k víceletým strategickým plánům a říjnových zasedání věnovaných přípravě operačních akčních plánů.

Eurojust se aktivně podílel na prvním výročním fóru Evropského bezpečnostního týmu pro bankomaty věnovaném finanční trestné činnosti a zabezpečení, které se konalo v Haagu ve dnech 13. a 14. června. Během tohoto fóra byla projednána celá řada témat týkajících se tzv. skimmingu platebních karet a podvodů s platebními kartami. Eurojust také na konferenci Europolu nazvané *Řešení závažné a organizované daňové trestné činnosti: zločinné zneužívání subjektů v daňových rájích*, která se konala ve dnech 27. a 28. listopadu, přednesl prezentaci zaměřenou na otázky vyhledávání výnosů z trestné činnosti v rámci jeho činnosti.

Příklad podvodu

Maďarské orgány odhalily organizovanou zločineckou skupinu, která nezákonně obchodovala s padělanými léky a nezákonně distribuovala neregistrované farmaceutické přípravky. Léky byly dováženy z Indie a Číny a organizovaná zločinecká skupina je prostřednictvím internetu distribuovala do 76 zemí včetně všech členských států, Norska a Švýcarska. Padělky měly celkovou hodnotu 3,7 milionu EUR.

Organizovaná zločinecká skupina léky nabízela spotřebitelům na zvláštních webových stránkách, které měly vypadat jako stránky skutečných lékáren, kde se tyto výrobky nabízejí jako legální léčiva. Po léčích byla velká poptávka, protože před jejich užitím nemusel zákazník podstoupit lékařskou prohlídku. Zboží bylo osobě, která si je zakoupila na internetu, zasíláno poštou.

Pomoc nabídl Europol ve formě operativní schůzky konané v březnu 2013. Maďarské orgány navíc požádaly o pomoc Eurojust při šíření informací o tomto případu do všech členských států a při získávání informací o souběžných vyšetřováních vedených v členských státech. V důsledku toho byl případ prostřednictvím jedné z podezřelých osob spojen s probíhajícími vyšetřováními v Estonsku. Byly zjištěny další vazby na řízení v České republice, Francii, Polsku a Chorvatsku. Estonské orgány prohledaly místo označené v odborném stanovisku maďarské policie, lokalizovaly a zabavily tisíce padělaných tablet a zadržely překupníka. Pomoc Eurojustu v tomto případě umožnila i zajištění bankovních účtů na Kypru.

Po obvinění jedné z podezřelých osob vstoupilo trestní řízení v Maďarsku do fáze soudního líčení a případ Eurojustu byl uzavřen.

3.1.5. Korupce

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	30	52
Počet koordinačních schůzek	7	16
Počet společných vyšetřovacích týmů	3	3

Počet případů se v roce 2013 prudce zvýšil (o 73 %), stejně jako počet koordinačních schůzek (více než dvojnásobně). Z celkového počtu se 23 případů týkalo jen této formy trestné činnosti, zatímco 22 případů šetřilo i praní peněz. Hlavními dožadujícími členskými státy byly Česká republika, Spojené království a Lotyšsko, zatímco nejčastěji dožadovanými členskými státy byly Německo, Rakousko, Španělsko a Spojené království.

Korupce není prioritou Rady pro období 2011–2013 ani pro období 2014–2017, je však nadále trestnou činností, jež představuje hrozbu a jež je součástí posouzení SOCTA. Případy korupce byly citlivé, a z toho důvodu není uveden žádný příklad.

Eurojust v únoru přispěl k první zprávě o boji proti korupci v EU, kterou vypracovala Evropská komise. Příspěvek Eurojustu zahrnoval informace o úsilí Eurojustu v boji proti korupci, o jeho případech týkajících se korupce

včetně specifikací případů a zapojení třetích států, jakož i o trestné činnosti spojené s korupcí a o případech korupce registrovaných pro účely zřízení společného vyšetřovacího týmu. Komise zprávu o boji proti korupci v EU zveřejnila dne 3. února 2014.

3.1.6. Kyberkriminalita

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	42	29
Počet koordinačních schůzek	5	10
Počet společných vyšetřovacích týmů	2	9

Počet případů kyberkriminality se oproti roku 2012 snížil, zvýšil se však počet koordinačních schůzek a účast ve společných vyšetřovacích týmech. V polovině případů byla kyberkriminalita řešena jako samostatný trestný čin a 11 případů je spojeno s podvodem. Objevilo se 8 případů materiálů zobrazujících zneužívání dětí a osm případů tzv. phishingu. Hlavními dožadujícími členskými státy byly Nizozemsko a Spojené království; nejčastěji dožadovanými členskými státy byly Spojené království, Německo a Nizozemsko.

V politickém cyklu 2011–2013 je kyberkriminalita uvedena jako prioritou Rady se zaměřením na zločinné zne-

užívání internetu. Eurojust se aktivně podílel na souvisejícím projektu platformy EMPACT a zúčastnil se všech zasedání.

Priority Rady pro období 2014–2017 se kyberkriminalitou zabývají ve třech oblastech dílčích priorit (pohlavní zneužívání dětí, kybernetické útoky a podvody s platebními kartami), každá se svou vlastní expertní skupinou.

Eurojust zařadí své případy podle konkrétních forem trestné činnosti spadajících do obecné kategorie kyberkriminality. Eurojust se zúčastnil všech červnových zasedání k víceletým strategickým plánům i přípravy operačních akčních plánů na rok 2014.

Kyberkriminalita představuje rychle se rozvíjející oblast trestné činnosti, a proto je při boji proti ní nezbytný integrovaný přístup všech zúčastněných zemí. Eurojust nabízí platformu pro spolupráci a koordinaci na justiční úrovni mezi vyšetřovateli a státními zástupci v případech kyberkriminality. Zapojení jednotlivých justičních orgánů v rané fázi vyšetřování kyberkriminality má zásadní význam pro předcházení právním překážkám, které vznikají v důsledku odlišných právních rámců. Koordinace vyšetřování a (elektronického) shromažďování důkazů v takových případech je pro úspěšná trestní stíhání nezbytná.

Více informací o zapojení Eurojustu v Evropském centru pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) viz níže pododdíl 3.3.2 „Spolupráce s Europolem a úřadem OLAF“.

Příklad kyberkriminality

Organizovaná zločinecká skupina nezákonně převáděla nebo se pokoušela převést peníze z účtů klientů hlavně evropských bank pomocí zavirovaných počítačů. Tato organizovaná zločinecká skupina poškodila klienty v šesti zemích: v Rakousku, Finsku, Spojeném království, Belgii, Norsku a Nizozemsku. Na žádost rakouských orgánů Eurojust pomohl při koordinaci vyšetřování v zúčastněných zemích.

Organizovaná zločinecká skupina provedla phishingové útoky vůči různým vnitrostátním bankám tak, že na internetu šířila škodlivý software a jeho prostřednictvím napadala účty klientů bank. Když se majitelé bankovních účtů ke svým účtům přihlásili, provedl škodlivý software určité transakce. Prostřednictvím aktivního internetového připojení oběti získal škodlivý software přístup na účet, provedl skrytý převod a vygeneroval vyskakovací okno, které žádalo o zadání kódu ověření transakce (TAN kódu). Zadáním TAN kódu oběť schválila převod a peníze byly převedeny na účty bílých koňů po celé Evropě, ti je okamžitě vybrali a převedli do třetích států.

Po operativní schůzce v Europolu konané v září 2012 uspořádal Eurojust v prosinci 2012 první koordinační schůzku. Na této schůzce se zúčastněné země vzájemně informovaly o nejnovějších výsledcích vyšetřování a projednaly budoucí spolupráci a vyřízení již podaných žádostí o vzájemnou právní pomoc. Účastníci se rozhodli zřídit společný vyšetřovací tým zúčastněných zemí, Eurojustu a Europolu s cílem rozbít uvedenou organizovanou zločineckou skupinu. Cílem společného vyšetřovacího týmu bylo shromažďovat důkazy, sdílet relevantní informace, identifikovat odpovědné osoby a zajistit použití získaných důkazů pro účely trestního stíhání a zajištění a konfiskace výnosů z trestné činnosti.

V březnu se konala druhá koordinační schůzka, na níž byl projednán návrh dohody o společném vyšetřovacím týmu. V srpnu se pak uskutečnila třetí, dvoudenní koordinační schůzka. Na této schůzce si zúčastněné země vyměnily informace o vývoji jednotlivých vyšetřování a projednaly další spolupráci a podrobnosti dohody o společném vyšetřovacím týmu, k němuž se rozhodlo připojit také Nizozemsko.

Eurojust zprostředkoval vypracování dohody o společném vyšetřovacím týmu mezi šesti zeměmi. Společný vyšetřovací tým byl financován za podpory Eurojustu. Eurojust nabídl také své odborné zkušenosti při vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc a při koordinaci vyšetřování prostřednictvím koordinačních schůzek. Díky koordinaci vyšetřování byly zjištěny vazby mezi jednotlivými phishingovými útoky, došlo k odhalení některých bílých koňů a byla identifikována řada podezřelých osob.

Příklad kyberkriminality

Vyšetřování španělských orgánů zaměřené na případy podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků, zejména prostřednictvím padělaných kreditních karet pomocí elektronických čteček umístěných na bankomatech, odhalilo bulharskou zločineckou síť působící na území Španělska a Bulharska, která se specializovala na tuto formu trestné činnosti. *Modus operandi* trestné činnosti této zločinecké skupiny a jejích kompliců spočíval ve shromažďování finančních údajů z bankomatů ve Španělsku a jiných členských státech za účelem výroby padělaných kreditních nebo debetních karet. Tyto karty pak byly použity k výběrům velkých částek z bankomatů v Evropské unii i mimo ni.

V návaznosti na žádost španělských orgánů o pomoc uspořádal Eurojust v dubnu 2013 koordinační schůzku, na kterou byly pozvány španělské a bulharské orgány a Europol. S cílem usnadnit spolupráci a výměnu důkazů mezi zúčastněnými stranami se delegace rozhodly zřídit společný vyšetřovací tým za účasti Bulharska, Španělska, Eurojustu a Europolu. Eurojust zajistil právní poradenství i financování a nezbytné logistické vybavení prostřednictvím svého projektu financování společných vyšetřovacích týmů. Europol podporoval vyšetřování od raných fází operativní analýzou.

Společná realizace v říjnu 2013 ve východním Španělsku vedla k zatčení 6 osob a 3 domovním prohlídkám. Policejní orgány zajistily 15 zařízení pro kopírování kódů PIN, více než 10 zařízení pro záznam informací na magnetické pásky kreditních/debetních karet, několik laptopů a dokumenty mapující polohu bankomatů. Společný vyšetřovací tým byl na konci roku 2013 stále aktivní a v roce 2014 se očekávají další výsledky spolupráce jeho členů.

3.1.7. Praní peněz

Ze statistiky případů vyplývá, že tato forma trestné činnosti roste. Praní peněz se objevuje jako průřezová trestná činnost vázaná na většinu prioritních oblastí Eurojustu v boji proti trestné činnosti, zejména na podvody, zapojení organizovaných zločineckých skupin, korupci a obchodování s drogami. Ve významném

množství případů (68) figuruje i jako samostatný trestný čin. Hlavními dožadujícími členskými státy byly Švédsko, Itálie a Polsko, zatímco hlavními dožádanými členskými státy byly Španělsko, Itálie a Německo.

Ačkoli praní peněz není samo o sobě v prioritách Rady pro období 2011–2013 nebo v politickém cyklu EU 2014–2017 považováno za prioritní oblast v boji proti trestné činnosti, je výslovně uvedeno jako průřezový problém, který je třeba zvažovat při řešení všech prioritních oblastí v boji proti trestné činnosti. Počet případů v Eurojustu je stejně jako v předešlých letech i nadále vysoký.

V rámci své činnosti v boji proti praní peněz se Eurojust také zúčastnil jednání *pracovní skupiny pro finanční toky při kontaktní skupině pro pirátství při pobřeží Somálska*, na němž bylo projednáváno sledování peněžních toků a úloha finančních zpravodajských jednotek v případech námořního pirátství.

Tato skupina byla zřízena v roce 2009 na základě rezoluce OSN s cílem usnadnit diskuse a koordinaci akcí mezi státy a organizacemi, jejichž cílem je potlačení pirátství při pobřeží Somálska.

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	144	193
Počet koordinačních schůzek	34	49
Počet společných vyšetřovacích týmů	8	13

Příklad praní peněz

V březnu 2013 požádalo nizozemské národní zastoupení Eurojust o pomoc v případě, který se týkal vleklého vyšetřování praní peněz pocházejících z výnosů z trestné činnosti, včetně obchodování s drogami. V polovině 90. let 20. století zaslaly nizozemské orgány žádost o vzájemnou právní pomoc adresovanou orgánům Andorry ve věci nezákonné činnosti řady podezřelých osob z Nizozemska. Od zaslání této žádosti bylo prováděno vyšetřování těchto osob v Nizozemsku a v Andoře. V roce 2013 byly španělským orgánům ve městech Alicante a Malaga zaslány žádosti o vzájemnou právní pomoc spočívající v poskytnutí informací o vlastnicích určitých nemovitostí ve Španělsku a o místech pobytu několika podezřelých osob.

Činnost hlavních podezřelých osob byla propojena s jinými podezřelými osobami a společnostmi prostřednictvím různých peněžních transakcí. Existovala i domněnka, že několik podezřelých osob investovalo do projektů výstavby nemovitostí v Andoře.

Centrem praní peněz byla stavební společnost v Andoře, která investovala do rozsáhlých stavebních projektů a na bankovní účty v Andoře uložila 16 milionů EUR.

V září 2013 se v Eurojustu konala koordinační schůzka za účelem výměny informací o akci, která byla naléhavě nutná k vyřízení stávajících žádostí o vzájemnou právní pomoc. Bylo zapotřebí urychleně zahájit trestní stíhání, protože trestné činy podléhaly promlčení, jež by nastalo 1. ledna 2014.

Během koordinační schůzky byla dohodnuta společná realizace za podpory koordinačního centra v Eurojustu. Společná realizace se uskutečnila v listopadu 2013.

Španělské a nizozemské národní zastoupení byla z koordinačního centra nápomocna při akcích orgánů činných v trestním řízení, jež proběhly v Andoře, Španělsku a Nizozemsku. Během koordinační schůzky byl položen vynikající základ spolupráce s orgány v Andoře, tedy ve třetím státě. V samotný den společné realizace pokračovala konstruktivní spolupráce mezi Andorrou a Eurojustem.

Během společné realizace byly zatčeny 3 podezřelé osoby a bylo provedeno několik prohlídek. Zajištěno bylo 60 000 EUR v hotovosti a řada luxusních vozidel a domů, včetně vily v hodnotě přesahující 6 milionů EUR, a byly zajištěny bankovní účty. Obviněné osoby měly být souzeny v Nizozemsku.

3.1.8. Terorismus

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	32	17
Počet koordinačních schůzek	3	3
Počet společných vyšetřovacích týmů	0	1

Počet případů terorismu se snížil, počet koordinačních schůzek však zůstal stabilní. Eurojust podpořil jeden společný vyšetřovací tým, který byl zřízen v roce 2013. Tyto případy jsou v Eurojustu obvykle registrovány jako samostatné trestné činy (14 ze 17 případů). Španělsko i Francie zahájily projednávání 3 případů. Nejčastěji dožádanými členskými státy byly Francie (v 5 případech) a Německo, Španělsko, Polsko a Spojené království (všechny ve 4 případech).

Na úrovni Rady je terorismus řešen odděleně od záležitostí organizované trestné činnosti, a proto nespadá do působnosti politického cyklu. Pro Eurojust je nadále prioritou, a to spíše na základě společenského dopadu případů terorismu než na základě počtu registrovaných případů.

Dne 31. ledna se v Eurojustu uskutečnil taktický seminář věnovaný Kurdské straně pracujících (PKK) s názvem *Boj proti terorismu PKK*. Podobné téma již bylo projednáváno na taktickém semináři v Eurojustu dne 29. března 2007. Vzhledem k tomu, že v roce 2013 probíhalo mnoho vyšetřování a trestních stíhání týkajících se PKK, na semináři se jednalo o tom, jak bojovat proti terorismu PKK účinněji, a účastníci měli možnost sdílet své zkušenosti s ostatními odborníky.

Ve dnech 19. a 20. června se v Eurojustu konaly strategické a taktické semináře věnované terorismu. Strategický seminář se konal pod názvem *rámcové rozhodnutí Rady 2008/919/SVV ze dne 28. listopadu 2008: přidaná hodnota a dopad*. Zaměřil se na prezentaci zprávy o situaci a vývoji terorismu (TE-SAT) za rok 2013, 16. vydání zprávy TCM (zprávy o odsouzeních za teroristické trestné činy) a aktualizované *příručky Eurojustu o chemických, biologických, radiologických, jaderných a výbušných materiálech (CBRNE)*. Eurojust také podpořil hodnotící studii Komise věnovanou právnímu rámci boje proti terorismu v členských státech, rámcovému rozhodnutí Rady 2008/919/SVV. V této souvislosti Eurojust vypracoval zprávu zaměřenou na soudní řízení uzavřená v období 2010–2012 a na trestné činy uvedené v článku 3 rámcového rozhodnutí: veřejné podněcování, nábor, výcvik, krádež s přitěžujícími okolnostmi, vydírání a padělání veřejných listin.

Taktický seminář, který se konal dne 20. června pod názvem *(Budoucí) zahraniční bojovníci v Sýrii*, se zabýval otázkou bojovníků, kteří cestují do Sýrie a přinášejí si zkušenosti z bojů zpět do Evropy, jakož i zkušenostmi justičních orgánů a orgánů činných v trestním řízení v členských státech.

Na základě dotazníku a výsledků taktického semináře byla vypracována zpráva, která se zabývá přiměřeností právního rámce v členských státech, reakcemi kriminální policie na tento jev, používáním správních sankcí a posilováním výměny informací v kontextu vyšetřování a trestních stíhání. Tato zpráva byla v listopadu 2013 zaslána i protiteroristickému koordinátorovi EU.

Kromě toho byl Eurojust pozván na zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci konané dne 5. prosince 2013, na němž bylo projednáváno téma *Boj proti terorismu: Zahraniční bojovníci a navrátilci z pohledu boje proti terorismu, zvláště s ohledem na Sýrii*.

Eurojust vypracoval studie proveditelnosti s ohledem na možnou spolupráci Eurojustu se dvěma kontaktními místy v rámci analytického pracovního souboru Europolu pro boj proti terorismu. Tyto studie byly Europolu předány v únoru 2013. Europol shromažďuje odpovědi z členských států, ke konci roku některé stále schází. Eurojust znovu připravil tři čísla zprávy TCM a přispěl k redigovanému svazku série pracovních dokumentů Centra pro právo ve vnějších vztazích. Od července 2009 je Eurojust pozorovatelem Finančního akčního výboru (FATF). V červnu a říjnu se zúčastnil plenárních zasedání tohoto výboru.

Příručka Eurojustu o chemických, biologických, radiologických, jaderných a výbušných materiálech (CBRNE) poskytuje odborníkům v EU specializovanou víceoborovou právní podporu pro vyšetřování a trestní stíhání týkající se nadnárodních trestných činů za použití „chemických, biologických, radiologických, jaderných a výbušných materiálů“ (CBRNE). Poskytuje přehled základních evropských a mezinárodních správních a trestních právních předpisů platných pro chemické, biologické, radiologické, jaderné a výbušné materiály včetně odpadu. Příručka Eurojustu o CBRNE je každoročně aktualizována a sdílena s příslušnými externími subjekty.

Zpráva o odsouzeních za teroristické trestné činy (TCM) je interní zpráva vycházející z informací z otevřených zdrojů, která obsahuje údaje poskytnuté vnitrostátními orgány v rámci provádění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV. Nabízí přehled případů odsouzení a zproštění viny souvisejících s terorismem v celé Evropské unii a také analytické a statistické informace. První číslo tohoto čtvrtletního veřejného dokumentu bylo vydáno v roce 2008.

Finanční akční výbor (FATF) je mezivládním subjektem, který se zabývá tvorbou politik a byl zřízen v roce 1989. Jeho cílem je stanovovat normy a prosazovat účinné provádění právních, regulačních a operativních opatření pro boj s praním peněz a financováním teroristů. Výbor FATF vypracoval *40+9 doporučení*, která jsou uznávána jako mezinárodní norma, a prosazuje jejich celosvětové přijetí a provádění.

3.1.9. (Mobilní) organizované zločinecké skupiny

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	231	257
Počet koordinačních schůzek	43	66
Počet společných vyšetřovacích týmů	5	8

Obdobně jako praní peněz i zapojení mobilních organizovaných zločineckých skupin představuje průřezovou kategorii, která zřejmě úzce souvisí s ostatními prioritními oblastmi Eurojustu v boji proti trestné činnosti, zejména s obchodováním s drogami, praním peněz a podvody. Počet případů vzrostl a počet koordinačních schůzek se téměř zdvojnásobil. Hlavními dožadujícími členskými státy byly Francie, Rumunsko a Itálie, zatímco nejčastěji dožadovanými členskými státy byly Itálie, Španělsko a Nizozemsko.

Mobilní organizované zločinecké skupiny byly prioritou Rady pro období 2011–2013, a proto se Eurojust aktivně podílel na souvisejícím projektu platformy EMPACT. Konkrétně se ve strategických cílech pro období 2011–2013 odrazila důležitost podpory trestních stíhání mobilních organizovaných zločineckých skupin i finančních vyšetřování vedených s cílem zajistit a konfiskovat výnosy z trestné činnosti těchto skupin. Eurojust se zúčastnil červnového zasedání platformy EMPACT věnovaného mobilním organizovaným zločineckým skupinám. Zástupce Eurojustu zde přednesl prezentaci o justiční spolupráci při vyšetřování a trestních stíháních mobilních organizovaných zločineckých skupin. Tato prezentace se zabývala společnými problémy, které souvisejí s mobilními organizovanými zločineckými skupinami, a byly uvedeny příklady justiční spolupráce v případech týkajících se mobilních organizovaných zločineckých skupin. Prezentace zahrnovala i přehled případů Eurojustu týkajících se mobilních organizovaných zločineckých skupin a využití společných vyšetřovacích týmů.

Příklad organizované zločinecké skupiny

Jedno z největších a nejdelších (duben 2009 až duben 2012) společných vyšetřování v Pobaltí bylo úspěšně dovedeno do konce rozbitím organizované zločinecké skupiny specializující se na krádeže luxusních automobilů. Tato organizovaná zločinecká skupina pocházela z Litvy, odkud také řídila svoji činnost. Odcizila 99 luxusních automobilů, 56 v Estonsku a 43 v Lotyšsku. Během vyšetřování jednaly Eurojust a Europol jako zprostředkovatelé.

V Eurojustu byl v rámci projektu financování společných vyšetřovacích týmů zřízen společný vyšetřovací tým s estonskými, lotyšskými a litevskými orgány. Kromě financování zajišťoval Eurojust pro společný vyšetřovací tým i koordinační podporu na justiční úrovni.

V říjnu 2013 tři vnitrostátní orgány na koordinační schůzce v Eurojustu vyhodnotily výkon společného vyšetřovacího týmu, výsledky soudního procesu a získané zkušenosti. Vedoucí estonského zastoupení ve společném vyšetřovacím týmu operaci popsal jako mimořádně úspěšnou a uvedl, že v rámci ní byly získány cenné zkušenosti a dospělo se k řešení na poli mezinárodní spolupráce. Justičním výsledkem trestního stíhání bylo 11 soudních rozhodnutí a 25 odsouzení. Kromě toho bylo přiznáno obětem odškodnění ve výši přibližně 550 000 EUR. A v neposlední řadě policejní akce rozbila zločinecké operace 4 propojených organizovaných zločineckých skupin složených z litevských zlodějů působících v Estonsku a v Lotyšsku.

Příklad organizované zločinecké skupiny

V dubnu Litva zahájila projednávání případu zaměřeného na organizovanou zločineckou skupinu zapojenou do mezinárodních krádeží automobilů. Tato organizovaná zločinecká skupina řídila svoji činnost z Litvy a byla podezřelá z krádeží luxusních osobních automobilů a nákladních vozidel ve Švédsku, Německu, Belgii a Francii a jejich přepravy do Litvy. Eurojust tento případ podpořil poskytnutím prostor pro schůzku na úrovni II a koordinační schůzku. Europol prezentoval analytické údaje, které byly použity během koordinační schůzky k plánování dalších akcí. Tyto údaje se mimo jiné týkaly toho, jak došlo k páčání trestné činnosti, struktury zločinecké sítě a způsobu, jakým byly krádeže organizovány. Koordinační schůzka vedla k dohodě mezi zúčastněnými zeměmi, že ihned po vydání evropských zatýkacích rozkazů převezme soudní řízení Francie. Litva přislíbila, že vyřídí žádosti o vzájemnou právní pomoc podané Francií a Švédskem, a zavázala se, že shromáždí co nejvíce důkazů.

Eurojust se v rámci tohoto projektu platformy EMPACT podílel i na dalších iniciativách. Zúčastnil se konference na téma krádeží kovů, která byla uspořádána v rámci projektu platformy EMPACT. Eurojust také přispěl k semináři o finančních vyšetřováních týkajících se mobilních organizovaných zločineckých skupin, který se konal v říjnu 2013.

Mobilní organizované zločinecké skupiny byly znovu určeny jako priorita pro období 2014–2017, tentokrát však s konkrétnějším zaměřením na organizovanou majetkovou trestnou činnost. Na červnovém zasedání k víceletému strategickému plánu byly dohodnuty nové strategické cíle pro období 2014–2017, které odrážejí, že je nutné zapojení Eurojustu v podobě poskytování podpory přechodu od policejních zpravodajských činností k formálnímu trestnímu stíhání.

Seminář na téma Přeshraniční podvody v oblasti spotřební daně: nové hrozby v Evropské unii

Ve dnech 14. a 15. listopadu hostil Eurojust spolu s litevským předsednictvím EU strategický seminář nazvaný *Přeshraniční podvody v oblasti spotřební daně: nové hrozby v Evropské unii*. Pracovníci finančních a celních úřadů a operativních útvarů z členských států se setkali se státními zástupci, soudci a zástupci orgánů a agentur EU s cílem vyměnit si názory ohledně rozsahu tohoto problému i možných řešení a osvědčených postupů. Účastníci semináře jednali o složitých případech zahrnujících podvody v oblasti spotřební daně v souvislosti s cigaretami, alkoholem a palivy a uvedli důkazy toho, že tato forma trestné činnosti způsobuje ztráty na daňových příjmech z tabákových a alkoholických výrobků a energetických produktů v řádu milionů EUR pro každý členský stát.

Účastníci jednali o složité a neustále se vyvíjející povaze systémů podvodů v oblasti spotřební daně, jejichž prostřednictvím organizované zločinecké skupiny využívají rozdíly a nedostatky v právních předpisech EU a členských států v oblasti daní, cel a vyhledávání výnosů z trestné činnosti. V situaci, kdy neexistuje rozsáhlejší harmonizace právních předpisů, účastníci určili řadu osvědčených postupů, které by mohly usnadnit spolupráci mezi orgány v členských státech, včetně využití specializovaných kontaktních míst při Europolu za účelem shromažďování a analyzování zpravodajských informací, pomoci úřadu OLAF při přípravě společných celních operací a výměny informací prostřednictvím koordinačních schůzek a společných vyšetřovacích týmů zřízených za podpory Eurojustu.

Účinný boj proti přeshraničním podvodům v oblasti spotřební daně vyžaduje multidisciplinární přístup, který zahrnuje posílenou spolupráci mezi orgány a agenturami EU, ale i mezi daňovými, celními, policejními a justičními orgány působícími v členských státech. Vzhledem k tomu, že podvody v oblasti spotřební daně jsou vymezeny jako jedna z priorit EU v boji proti závažné a organizované trestné činnosti v rámci politického cyklu EU 2014–2017, bude tento seminář doufejme sloužit jako základ dalších kroků v této oblasti.

Závěry strategického semináře budou předloženy pracovním skupinám Rady a počátkem roku 2014 bude vydáno číslo zpravodaje *Eurojust News* věnované podvodům na bázi chybějícího obchodního článku.

3.2. Pomoc Eurojustu v jiných oblastech trestné činnosti

3.2.1. Trestné činy poškozující finanční zájmy EU

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	27	31
Počet koordinačních schůzek	5	8
Počet společných vyšetřovacích týmů	1	1

V porovnání s předešlými lety zůstal počet případů v roce 2013 stabilní. Jak je popsáno níže, trestné činy poškozující finanční zájmy EU zahrnují tři formy trestné činnosti, které se zřídka objevují jako samostatné trestné činy a jsou vázány zejména na podvody, organizovanou trestnou činnost a padělání veřejných listin. Členskými státy, které zahájily projednávání nejvíce případů, byly Malta a Chorvatsko (oba ve 4 případech), zatímco Itálie a Belgie byly nejčastěji dožádanými členskými státy (oba v 5 případech).

Trestné činy poškozující finanční zájmy EU jsou novou prioritní oblastí Eurojustu v boji proti trestné činnosti. Eurojust však i dříve řešil případy týkající se trestných činů interně vykazovaných v Eurojustu jako trestné činy poškozující finanční zájmy EU.

V květnu Eurojust přednesl prezentaci na téma ochrany eura a jiných měn na akci *Euro severovýchod IV – setkání evropských expertů na padělání měn*, které se konalo v lotyšské Rize. Prezentace se zaměřila na návrh směrnice o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV.

Eurojust se také zúčastnil zářijového semináře pořádaného v rámci programu Pericles v Ústředním úřadu pro boj proti podvodům s platebními prostředky v marockém Rabatu. Účastníci jednali o *strategii Společenství pro ochranu eura ve Středomoří* a zdůraznili význam výměny zkušeností a znalostí mezi členskými státy a středomořskými a africkými zeměmi a význam identifikace faktorů narušujících nebo ztěžujících účinnou právní a policejní spolupráci v rámci přeshraničních vyšetřování.

Příklad trestných činů poškozujících finanční zájmy EU

V únoru 2010 zajistily francouzské orgány 7 tun padělaných cigaret ve skladu společnosti v Normandii. Analýza vzorku cigaret ukázala, že vykazují podobné znaky jako cigarety zajištěné v Maďarsku, Polsku a na Ukrajině v letech 2009 a 2010. Díky francouzskému vyšetřování byla odhalena jména společností podílejících se na padělání cigaret a byly zjištěny možné vazby na Spojené království a Německo. Po zatčení některých podezřelých osob byla odhalena existence ukrajinské organizované zločinecké skupiny operující v blízkosti několika sousedních členských států. Byla identifikována fiktivní obchodní trasa, která měla zakrýt organizované pašování a dovoz padělaných cigaret mezi Ukrajinou a Spojeným královstvím. Bylo zjištěno, že do pašování byly zapojeny fyzické i právnické osoby v České republice, Německu, Maďarsku, Itálii a Slovenské republice.

Eurojust byl požádán, aby zprostředkoval koordinaci vyšetřování v zúčastněných členských státech a vyřízení několika žádostí o vzájemnou právní pomoc. V květnu 2011 se uskutečnila první koordinační schůzka, na níž bylo projednáno vyřízení již vydaných žádostí o vzájemnou právní pomoc a další kroky v rámci spolupráce. Po zatčení hlavní podezřelé osoby bylo zřízeno koordinační centrum pod vedením francouzského národního zastoupení. Během společné realizace bylo zatčeno 6 dalších podezřelých osob a bylo provedeno několik souběžných domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků v Německu, Itálii, České republice a Slovenské republice. V listopadu 2011 se konala druhá koordinační schůzka s cílem posoudit míru plnění žádostí o vzájemnou právní pomoc. Na třetí koordinační schůzce, která se uskutečnila v červnu 2012, byly projednány zbývající otázky vyžadující spolupráci. Následující den francouzské orgány uspořádaly dvoustrannou koordinační schůzku s Ukrajinou, na níž Ukrajina francouzské orgány ujistila, že

je možné zajistit výnosy z trestné činnosti hlavní podezřelé osoby ještě před zahájením soudního řízení.

Eurojust díky zpracování údajů ve svém systému řízení případů zjistil propojení s dalším francouzským případem, kterého si vnitrostátní orgány dosud nebyly vědomy. V tomto případě nabídl operativní pomoc také Europol. Úspěšná koordinace vyšetřování vedla v srpnu 2013 k obvinění 11 podezřelých osob. Vůdce skupiny byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 10 let. Kromě toho došlo k zajištění značného majetku ve Francii, České republice a na Ukrajině a soud 5 podezřelým osobám nařídil společně uhradit celní pokutu ve výši téměř 2 miliony EUR. Hlavní podezřelá osoba podala proti rozhodnutí odvolání u soudu v Rennes. Tento případ nebyl v roce 2013 uzavřen.

3.2.2. Trestná činnost proti životnímu prostředí

Statistika trestné činnosti	2012	2013
Počet registrovaných případů	3	8
Počet koordinačních schůzek	-	-
Počet společných vyšetřovacích týmů	-	-

Trestná činnost proti životnímu prostředí se v případech Eurojustu objevuje jen v menší míře. Ačkoli počet případů za rok 2012 značně vzrostl, je i nadále nízký. V rámci této formy trestné činnosti byly posuzovány případy trestné činnosti proti životnímu prostředí a nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými druhy, jelikož mají podobnou povahu. Případy zaregistrovalo Bulharsko, Maďarsko, Nizozemsko, Portugalsko, Švédsko a Slovinsko.

Posouzení SOCTA za rok 2013 označilo trestnou činnost proti životnímu prostředí za novou hrozbu v Evropské unii. Trestná činnost proti životnímu prostředí má často přeshraniční rozměr a může být závažná a organizovaná, avšak i přes její narůstající význam pro Evropskou unii statistické údaje ukazují, že případy této trestné činnosti v členských státech často nevedou k trestnímu stíhání nebo odsouzení.

Na jaře 2013 Eurojust zahájil strategický projekt týkající se trestné činnosti proti životnímu prostředí. Tento projekt posoudí stav justiční spolupráce na poli trestné činnosti proti životnímu prostředí a potřeby odborníků v této specifické oblasti, identifikuje překážky stíhání trestné činnosti proti životnímu prostředí a určí osvědčené postupy a řešení s cílem zlepšit účinné používání existujících právních nástrojů.

V rámci tohoto strategického projektu byl členským státům, USA a Norsku zaslán dotazník týkající se překážek stíhání trestné činnosti proti životnímu prostředí, zejména nedovolený obchod s odpady a ohroženými druhy. Na základě 27 odpovědí byla provedena důkladná analýza vývoje v celé Evropě.

Příklad trestné činnosti proti životnímu prostředí

Organizovaná zločinecká skupina působící ve Švédsku, Spojeném království a Finsku byla podezřelá z rozsáhlého nedovoleného obchodu s vejci volně žijících ptáků. V bydlšti jedné z obviněných osob bylo nalezeno více než 200 vajec volně žijících ptáků. Ve Spojeném království byla tato osoba obviněna z několika trestných činů: koupě vajec, prodeje a nabízení vajec k prodeji a držení ptačích vajec v rozporu s vnitrostátními právními předpisy Spojeného království týkajícími se volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Tato osoba se k činu doznala a byla odsouzena k 220 hodinám obecně prospěšných prací za nedovolený obchod s vejci volně žijících a vzácných ptáků.

Ve Švédsku bylo vydáno obvinění z trestných činů lovu a příjmu výnosů z lovu a trestných činů proti ochraně ohrožených druhů. K trestné činnosti údajně došlo v letech 2003 až 2010. Mnohá nezákonně sebraných a obchodovaných vajec jsou chráněna podle právních předpisů EU, kterými se provádí Úmluva o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (úmluva CITES) v právu EU (nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi).

Eurojust v tomto případě sehrál zásadní úlohu, jednak tím, že pomohl při zřízení společného vyšetřovacího týmu Finska a Švédska a činnosti

tohoto týmu se účastnil, a jednak tím, že poskytli zásadní finanční prostředky.

Eurojust nejen plnil koordinační úlohu, v rámci níž zprostředkoval sdělování citlivých informací, ale zajistil také jasnou přidanou hodnotu financováním společného vyšetřovacího týmu, čímž umožnil, aby se k vyšetřování připojil externí odborník – ornitolog.

K posílené koordinaci stíhání trestných činů proti životnímu prostředí v rámci EU: úloha Eurojustu

Strategický seminář Eurojustu nazvaný *K posílené koordinaci stíhání trestných činů proti životnímu prostředí v rámci EU: úloha Eurojustu*, uspořádaný společně s Evropskou sítí státních zástupců pro životní prostředí (ENPE), se konal v Eurojustu ve dnech 27. a 28. listopadu 2013. Potenciální přidaná hodnota Eurojustu byla zaznamenána v těchto oblastech: zprostředkování a koordinace žádostí o vzájemnou právní pomoc, shromažďování a sdílení osvědčených postupů, zvyšování povědomí o trestné činnosti proti životnímu prostředí a usnadňování justiční spolupráce s třetími státy. Prostřednictvím včasného zapojení Eurojustu by měla koordinace vyšetřování a trestních stíhání probíhat pravidelněji.

Strategický seminář navázal na dotazník Eurojustu určený odborníkům, který se zabýval problémy na vnitrostátní úrovni souvisejícími s vyšetřováním a stíháním trestné činnosti proti životnímu prostředí, nedovoleného obchodu s odpady a nedovoleného obchodu s ohroženými druhy. Zpráva, která mimo jiné obsahuje závěry strategického semináře, bude předložena sekretariátu Rady počátkem roku 2014, přičemž v prosinci bylo vydáno číslo zpravodaje *Eurojust News* věnované tomuto tématu. Zpravodaj je k dispozici na webových stránkách Eurojustu.

Na základě zjištěných problémů a získaných zkušeností bude strategický projekt v roce 2014 pokračovat, aby zkoumal možná doporučení pro příslušné zúčastněné strany.

3.2.3. Námořní pirátství

Od roku 2009 se v Eurojustu konaly pravidelné koordinační schůzky věnované fenoménu námořního pirátství a jeho důsledkům pro dotčené členské státy. V rámci podpory těchto koordinačních schůzek, které nabízejí platformu pro odborníky zapojené do probíhajících vyšetřování a trestních stíhání, vyvrcholil projekt vypracování *zprávy o odsouzeních za námořní pirátství (Maritime Piracy Judicial Monitor, MPJM)*, který Eurojust zahájil v roce 2012, a to vydáním prvního čísla rejstříku v září 2013. Zpráva o odsouzeních za námořní pirátství byla zřízena za účelem podpory výměny

informací mezi státními zástupci, kteří se zabývají případy námořního pirátství.

Tato publikace se z velké části skládá z informací vyžádaných a poskytnutých vnitrostátními orgány prostřednictvím národních zastoupení a je členěna do šesti kapitol. Tři hlavní kapitoly obsahují právní rámec pro námořní pirátství, získané zkušenosti a analýzu soudních rozhodnutí.

Zpráva o odsouzeních za námořní pirátství byla účastníkům představena na koordinační schůzce k operativnímu případu námořního pirátství, která se konala dne 12. září. Tato publikace bude aktualizována každých 18 měsíců.

3.2.4. Kontaktní místo Eurojustu pro ochranu dětí

V návaznosti na neformální zasedání ministrů pro spravedlnost a vnitřní věci v roce 2007, na němž ochrana dětí patřila k hlavním projednávaným tématům, jmenoval Eurojust národního člena, který má působit jako kontaktní místo pro ochranu dětí ve věcech, jako jsou případy pohřešovaných dětí, pohlavního zneužívání dětí, obchodování s dětmi a zneužívání dětí.

Kontaktní místo pro ochranu dětí spolupracuje s evropskou finanční koalicí pro boj proti komerčnímu pohlavnímu zneužívání dětí prostřednictvím internetu (EFC) a s Globální aliancí proti pohlavnímu zneužívání dětí prostřednictvím internetu a má úzké kontakty s vnitrostátními orgány ve Spojených státech amerických prostřednictvím pracovní skupiny EU a USA pro ochranu dětí.

V případech Eurojustu byly nejčastějšími formami trestné činnosti páchané na dětech pohlavní zneužívání, obchodování s lidmi a materiály zobrazující pohlavní zneužívání dětí. V roce 2013 se Eurojust zabýval 40 případy trestných činů páchaných na dětech včetně dvou případů zaregistrovaných v Norsku. Od roku 2004 bylo v Eurojustu zaregistrováno 235 případů zahrnujících dětské oběti. Kromě toho se Eurojust účastnil jednoho společného vyšetřovacího týmu pro trestné činy páchané na dětech a uspořádal tři koordinační schůzky.

Závěry Rady o stanovení priorit EU pro boj se závažnou a organizovanou trestnou činností v letech 2014 až 2017 určily jako prioritu nutnost bojovat proti kybernetickým trestným činům, které obětem působí závažnou újmu, například proti pohlavnímu zneužívání dětí prostřednictvím internetu. V této souvislosti byla v roce 2013 zahájena studie uplatňování vybraných ustanovení Úmluvy Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání.

Studie je úzce spojena s monitorovacími činnostmi Rady Evropy a je mimořádně dobře načasovaná, neboť lhůta pro provedení primárního nástroje EU v této

oblasti, směrnice 2011/92/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, končí 18. prosince 2013. Studie se zaměřuje na použití utajených operací, procesní ochranu

dostupnou obětím a tresty ukládané v jednotlivých členských státech za trestné činy související s výrobou a šířením materiálů zobrazujících pohlavní zneužívání dětí prostřednictvím internetu.

3.3. Vztahy Eurojustu

3.3.1. Vztahy s třetími státy a organizacemi mimo Evropskou unii

Dohody o spolupráci V roce 2013 uzavřel Eurojust dohodu o spolupráci s Lichtenštejnským knížectvím, která vstoupila v platnost dne 19. listopadu. V prosinci předložil Eurojust Radě ke schválení návrh dohody o spolupráci mezi Moldavskou republikou a Eurojustem.

Styční státní zástupci v Eurojustu Přítomnost styčných státních zástupců v Eurojustu urychluje a usnadňuje justiční spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a třetích států, ať už tím, že pomáhá při navazování přímého kontaktu, nebo tím, že slouží jako spojení mezi vnitrostátními orgány. Eurojust má tři styčné státní zástupce vyslané ze třetích států (Chorvatsko, Norsko a USA). Před přistoupením Chorvatska k EU chorvatský styčný státní zástupce zaregistroval v Eurojustu čtyři případy. Norský styčný státní zástupce zaregistroval 51 případů, které se týkaly zejména obchodování s drogami a trestných činů proti životu, zdraví a osobní svobodě.

Případy týkající se třetích států Eurojust poskytl pomoc v 249 případech, které se týkaly třetích států. Hlavními formami trestné činnosti v těchto případech byly podvody, praní peněz a jiné související trestné činy, obchodování s drogami a případy týkající se organizovaných zločineckých skupin. Nejčastěji zapojenými třetími státy byly Švýcarsko (v 48 případech), Norsko (33), USA (23) a Chorvatsko (21), následovalo Srbsko (15) a Turecko (12). Třetí státy byly zastoupeny na 47 koordinačních schůzkách. Mezi třetí státy, které se koordinačních schůzek účastnily nejčastěji, patřilo Švýcarsko (15), následované Norskem (12), USA (9) a Chorvatskem (6).

Příslušné orgány členských států často žádaly Eurojust o pomoc s cílem usnadnit vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc a získat kontaktní údaje příslušných orgánů ve třetích státech. Jazykové bariéry a časově náročné vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc ve třetích státech vedly k obtížím v justiční spolupráci.

Kontaktní místa Eurojustu ve třetích státech Mezi třetí státy, ve kterých má Eurojust kontaktní místa, nově přibyla Gruzie a Tchaj-wan. Eurojust rovněž nadále podporoval probíhající iniciativy v zemích zá-

padního Balkánu, zejména projekt Komise s názvem *Boj proti organizované trestné činnosti a korupci: posílení sítě státních zástupců*. Pomoc, kterou poskytují kontaktní místa Eurojustu ve třetích státech, zejména pak kontaktní místa v zemích západního Balkánu, byla hodnocena jako užitečná a účinná.

V prosinci Eurojust přednesl několik prezentací na workshopu, který uspořádalo slovinské ministerstvo vnitra, na téma využívání společných vyšetřovacích týmů v boji proti obchodování s lidmi na západním Balkánu na místní úrovni. Prezentace se týkaly mezinárodního a vnitrostátního právního základu pro využívání společných vyšetřovacích týmů, úlohu Eurojustu při zřízení a činnosti společných vyšetřovacích týmů i zkušeností Eurojustu týkajících se případů obchodování s lidmi, k jejichž vyšetřování byl zřízen společný vyšetřovací tým.

Memorandum o porozumění s Iberoamerickou sítí pro mezinárodní právní spolupráci usnadnilo spolupráci se zeměmi Latinské Ameriky. Aktivní úlohu jako komunikační kanály v souvislosti s případy Eurojustu sehrála zastoupení Španělska a Portugalska v Eurojustu. V případech, kdy členské státy vyslaly odborníky do třetích států, označil Eurojust tento zdroj jako užitečný pro pokročení v daných případech.

Eurojust se zúčastnil zasedání ministrů pro spravedlnost a vnitřní věci ve dnech 7. a 8. října věnovaného spolupráci se zeměmi Východního partnerství, konkrétně s Arménií, Ázerbájdžánem, Běloruskem, Gruzíí, Moldavskou republikou a Ukrajinou, a na základě případů Eurojustu účastníky zasedání informoval o právních otázkách týkajících se justiční spolupráce a o praktických problémech a osvědčených postupech.

Eurojust také v říjnu přijal studijní návštěvu moldavských odborníků na trestní soudnictví, kterou zorganizoval úřad UNODC. Studijní návštěva souvisela s projektem věnovaným reakci trestního soudnictví na obchodování s lidmi, který úřad UNODC provádí v Moldavsku. Hlavním účelem návštěvy Nizozemska bylo informovat se o tom, jak instituce trestního soudnictví v EU nahlíží na kyberkriminalitu, aktivní vyšetřování a společné vyšetřovací týmy v oblasti boje proti obchodování s lidmi.

3.3.2. Spolupráce s Europlem a úřadem OLAF

Europol

V souladu s dohodou uzavřenou mezi Eurojustem a Europlem v roce 2009 s cílem posílit spolupráci a výměnu informací pokračovalo úsilí o zlepšení jejich strategické a operativní spolupráce. Europol je významným partnerem, což odráží i zmínka v Lisabonské smlouvě o tom, že koordinační úloha Eurojustu probíhá na základě „informací poskytovaných orgány členských států a Europlem“, a dokládají případy Eurojustu. Společná výroční zpráva o spolupráci mezi Eurojustem a Europlem je předkládána Radě a Komisi. Zpráva za rok 2012 byla předložena v dubnu 2013.

Operativní spolupráce V rámci případů Eurojustu bylo v roce 2013 využito účasti Europolu v 53 případech a na 75 koordinačních schůzkách. Spolupráce s Europlem je prospěšná zejména v případě potřeby včasné výměny informací.

Eurojust přispěl ke zprávám SOCTA a TE-SAT. Kromě toho uspořádal v červenci schůzku projektových a provozních vedoucích kontaktních míst Europolu a zástupce Eurojustu pro kontaktní místa, jejímž cílem bylo vyměnit si zkušenosti a projednat spolupráci v praxi. Vedle 17 již uzavřených dohod o spolupráci podepsal Eurojust 3 nové dohody o spolupráci s kontaktními místy v rámci analytického pracovního souboru pro závažnou organizovanou trestnou činnost a pro boj proti terorismu.

Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě zahájilo provoz dne 1. ledna 2013 a Eurojust v souladu se sdělením Komise ze dne 28. března 2012 nazvaným *Řešení trestné činnosti v digitálním věku: zřízení Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě* podpořil činnost centra EC3 jmenováním národního člena do programové rady a dočasným vysláním jednoho svého zaměstnance do centra EC3 s cílem usnadnit okamžitou výměnu informací a podporu Eurojustu v rámci vyšetřování, v nichž jsou zapotřebí navazující kroky justice.

Strategická spolupráce Konaly se pravidelné schůzky na pracovní a řídicí úrovni, jejichž cílem bylo posílit spolupráci obou organizací. Kromě toho se obě organizace navzájem účastnily svých akcí, zejména strategických seminářů Eurojustu a zasedání vedoucích národních jednotek Europolu. Pokračovaly úspěšné programy výměny zaměstnanců. Tyto programy jsou recipročně pořádány Eurojustem i Europlem a zvyšují povědomí o službách a fungování obou organizací.

OLAF

S cílem posílit boj proti podvodům, korupci a další trestné činnosti poškozující finanční zájmy Evropské unie

Příklady případů kyberkriminality

V rámci jednoho případu, který se týkal krádeže informací z kreditní karty neboli tzv. skimmingu, byla v dubnu 2013 podepsána dohoda o společném vyšetřovacím týmu a Eurojust zajistil příslušné financování. Byla uspořádána operativní schůzka v Europle, na kterou další den navázala koordinační schůzka v Eurojustu. První den (kdy se konala operativní schůzka v Europle) byl zaměřen na předávání a výměnu informací a druhý den byly v Eurojustu koordinovány operativní cíle, vyšetřování a trestní stíhání. Eurojust spolupracoval s terminálem kontaktního místa Europolu. Tento případ je příkladem osvědčeného postupu, kdy spolupráce obou organizací byla vynikající a byla vybudována vzájemná důvěra.

Další případ se týkal jednoho z největších známých kybernetických útoků, ke kterým kdy došlo. Útoky byly zaměřeny na službu ochrany před spamem a na společnost zajišťující bezpečnost na internetu. Obrovský rozsah útoků způsobil přerušení internetových služeb pro miliony uživatelů po celém světě. Koordináční práce Eurojustu a rovněž rychlá a účinná spolupráce s dotčenou styčnou kanceláří v Europle umožnila rychlé zatčení podezřelé osoby a domovní prohlídku.

byla v roce 2008 uzavřena praktická dohoda o spolupráci mezi Eurojustem a úřadem OLAF.

Operativní spolupráce Eurojust a úřad OLAF v roce 2013 společně pracovaly na čtyřech případech – pokračovaly práce na dvou případech z předešlých let a v roce 2013 Eurojust zaregistroval dva nové případy, do kterých se zapojil úřad OLAF. Úřad OLAF se zúčastnil jedné koordinační schůzky. Případy Eurojustu prokazují, že společná účast Eurojustu a úřadu OLAF na koordinačních schůzkách napomohla lepšímu odhalování vazeb na případy v jiných členských státech a většímu pochopení složité přeshraniční trestné činnosti poškozující finanční zájmy Evropské unie.

Případy trestné činnosti poškozující finanční zájmy EU v jednom členském státě (čl. 3 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu) se po podrobném prozkoumání často ukázaly být případy trestné činnosti poškozující finanční zájmy EU ve více členských státech (čl. 3 odst. 1 rozhodnutí o

Eurojustu). Týkaly se tedy mnohem většího počtu členských států, než se původně předpokládalo.

Zapojení Eurojustu a/nebo úřadu OLAF do případu trestné činnosti poškozující finanční zájmy EU podléhá individuálnímu posouzení a vyžaduje pečlivé zvážení řady aspektů. Patří k nim přidaná hodnota jejich účasti na daném případě a možný dopad na probíhající vyšetřování. Dobrá komunikace mezi Eurojustem, úřadem OLAF a vnitrostátními orgány je nezbytná pro vysvět-

lení a pochopení neúčasti Eurojustu nebo úřadu OLAF v případech, kdy by se jejich zapojení mohlo na první pohled jevit relevantní.

Strategická spolupráce V roce 2013 pokračovaly pravidelné schůzky styčného týmu, které se zaměřily na to, jak vytvářet více společných případů, a na užší spolupráci. V prosinci Eurojust uspořádal první školení pro vyšetřovatele úřadu OLAF. Předpokládá se další práce na tvorbě pokynů a kritérií pro spolupráci, včetně výměny shrnutí případů.

3.4. Výzvy a osvědčené postupy v rámci řešení případů

Obecné otázky Případy Eurojustu jsou různorodé, a v důsledku toho lze jen obtížně nalézt byt' jen několik významných společných rysů. Většina případů se týká žádostí o právní pomoc, které podávají orgány činné v trestním řízení a justiční orgány v Evropské unii, které se z velké části řídí Úmluvou Rady Evropy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959 a Úmluvou o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z roku 2000 (úmluvy o vzájemné právní pomoci). Další důležité úkoly souvisí s výkonem evropských zatýkacích rozkazů příslušnými orgány v členských státech. Činnost a otázky související s konkrétními formami trestné činnosti, s koordinačními schůzkami a koordinačními centry a společnými vyšetřovacími týmy jsou vysvětleny jinde, tento oddíl se proto věnuje obecným otázkám, které souvisejí s úmluvami o vzájemné právní pomoci a evropskými zatýkacími rozkazy. Z hlediska tohoto obecného přístupu řada případů dokládá problémy týkající se navazování řádné a účinné komunikace mezi zúčastněnými vnitrostátními orgány. Tomuto problému Eurojust přikládá a vždy přikládal velkou důležitost a jeho zásahy mají významnou roli. Nedorozumění a nedostatečné znalosti o zahraničních právních systémech a jejich pravidlech a strukturách vedou k problémům, které Eurojust pomáhá překonávat. Vzájemná právní pomoc včetně realizace evropských zatýkacích rozkazů stále nejsou každodenní praxí pro většinu evropských soudců a státních zástupců.

Eurojust může pomáhat ve všech fázích vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc. Národní zastoupení rozumí zvláštnostem svých vnitrostátních systémů a mohou se opřít o spolehlivé sítě ve svých domovských státech. Mohou poskytovat poradenství ve věci vypracování žádostí o vzájemnou právní pomoc, vysvětlit, jak vykládat úmluvu o vzájemné právní pomoci s ohledem na vnitrostátní ustanovení, a mohou pomoci urychlit vyřízení konkrétní žádosti o vzájemnou právní pomoc. Význam vědomí, že se žádostí někdo zabývá, a skutečnosti, že byla stanovena lhůta pro její vyřízení, by neměl být

podceňován. Eurojust se osvědčil jako důležitý komunikační kanál v případech, kdy nefungoval přímý kontakt mezi vnitrostátními justičními orgány, obvyklý komunikační kanál v souvislosti s žádostmi o vzájemnou právní pomoc. Při svých intervencích Eurojust trval na důležitosti dobré komunikace. Skutečnost, že Eurojust zprostředkovává předběžné a proaktivní konzultace mezi dožadujícími a dožádanými justičními orgány, pomáhá řešit právní a praktické problémy rychleji a účinněji. Zásadní význam pro úspěšnou spolupráci mohou mít také kroky navazující na vyřízení žádostí o vzájemnou právní pomoc.

Eurojust je také nápomocen vnitrostátním orgánům při řešení problémů vyplývajících z nedostatečné harmonizace vnitrostátních pravidel, například pokud jde o elektronické sledování a zvláštní vyšetřovací postupy. Procesní pravidla v celé Evropě jsou nadále dosti odlišná a povolená opatření se mohou významně lišit. Při shromažďování důkazů z jiného právního systému je třeba dbát na to, aby tyto důkazy byly později platné i před soudy dožadujícího členského státu.

Pokud jde o čl. 7 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu, kolegium Eurojustu mělo v konkrétním případě možnost přistoupit k výkladu formulace „opakující se odmítnutí nebo obtíže týkající se vyřizování žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci“. Kolegium neshledalo, že by se tato formulace týkala konkrétní situace v daném případě. Zkušenosti Eurojustu tedy ukazují, že je obtížné zjistit, zda se tato „opakující se odmítnutí nebo obtíže“ týkají i) jedné žádosti; ii) více než jedné žádosti nebo iii) zda by toto posouzení mělo být prováděno individuálně, bez ohledu na počet žádostí. Eurojust proto navrhone, aby tato formulace byla v novém návrhu nařízení o Eurojustu vyjasněna.

Evropské zatýkací rozkazy V roce 2013 bylo v Eurojustu zaregistrováno 217 případů týkajících se výkonu evropských zatýkacích rozkazů. Největší počet žádostí o

pomoc při výkonu evropských zatýkacích rozkazů podalo polské zastoupení a dále rakouské, belgické a bulharské zastoupení. Největší počet žádostí o výkon evropského zatýkacího rozkazu obdrželo italské zastoupení a dále zastoupení Španělska a Spojeného království.

Eurojust pomáhá příslušným orgánům členských států při rychlém výkonu evropských zatýkacích rozkazů, například tím, že zajišťuje, aby výkon nebylo možné odmítnout na základě čl. 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu v důsledku konfliktu jurisdikcí. Například v případě obchodování s drogami, který vyšetřují orgány dvou členských států, může být zatčena řada podezřelých osob v jednom z těchto členských států, přičemž orgány druhého členského státu mohou usilovat o vydání evropských zatýkacích rozkazů pro tytéž podezřelé osoby. Eurojust může pomoci řešit potenciální konflikt jurisdikcí ještě před výkonem evropských zatýkacích rozkazů tím, že zajistí, aby členské státy společně rozhodly o tom, který z nich má lepší možnost zahájit řízení.

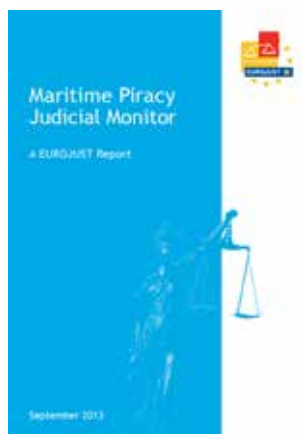
V roce 2013 bylo v Eurojustu zahájeno projednávání 6 případů v důsledku kolidujících evropských zatýkacích rozkazů podle článku 16 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu. Všechny tyto případy byly úspěšně uzavřeny poté, co byly uplatněny *Pokyny pro interní postupy při vydávání stanovisek Eurojustu v případech konkurenčních evropských zatýkacích rozkazů*. Úloha Eurojustu v těchto případech zahrnovala i poskytování informací o právních a procesních pravidlech platných v jiných členských státech a doporučování využití alternativních nástrojů justiční spolupráce ve vhodných případech, například dočasného předání požadované osoby nebo vydání žádosti o vzájemnou právní pomoc, aby bylo možné získat výpověď dané osoby nebo vyslechnout svědky prostřednictvím videokonference.

Jeden z hlavních praktických problémů, kterým vnitrostátní orgány čelí, se týká jazykových požadavků spojených s evropským zatýkacím rozkazem. Podle čl. 8 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu musí být evropské zatýkací rozkazy přeloženy do jazyka vykonávajícího členského státu. Případy Eurojustu ukazují časté obtíže týkající se porozumění obdrženým přeloženým dokumentům i problémy s hrazením nákladů na zajištění včasného překladu evropských zatýkacích rozkazů před jejich vydáním.

Zajišťovací příkazy, konfiskace a vyhledávání výnosů z trestné činnosti Přestože v této oblasti existují rámcová rozhodnutí, vnitrostátní právní předpisy a procesní pravidla pro zajišťovací příkazy, konfiskaci a vyhledávání výnosů z trestné činnosti se mezi členskými státy značně liší. V důsledku těchto rozdílů může být úspěšné trestní stíhání velmi náročné, protože v praxi většina členských států není schopna vyřídit žádosti o vzájemnou právní pomoc týkající se identifikace a zajištění výnosů z trestné činnosti nebo uznání příkazů ke konfiskaci vydaných soudy jiných členských států, pokud se pravidla platná v jiných členských státech velkou měrou liší.

Eurojust nadále pomáhá řešit některé z těchto problémů jak tím, že se účastní práce na případech, tak tím, že vykovává činnosti zvyšujících povědomí. V roce 2013 se jeho práce v souvislosti s případy zaměřila na poskytování poradenství vnitrostátním orgánům ve věci odlišných platných právních a procesních požadavků a pomoci vyšetřovacím orgánům a orgánům činným v trestním řízení při souběžných krocích při výkonu zajišťovacích příkazů. V březnu Eurojust také vydal zprávu o konfiskacích nezaložených na odsuzujícím rozsudku a odpověděl na dotazník Komise, který bude základem *srovnávací právní studie o provádění vzájemného uznávání příkazů k zajištění a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v Evropské unii*.

Ukázka publikací Eurojustu

Téma roku pro Eurojust: hodnocení
společných vyšetřovacích týmů

Projekt hodnocení společných vyšetřovacích týmů

- ▶ Jak určujete případy vhodné pro zřízení společného vyšetřovacího týmu?
- ▶ Jak usnadňujete zahajování souběžného vyšetřování v různých zúčastněných zemích před zřízením společného vyšetřovacího týmu?
- ▶ Jak probíhá výměna informací a důkazů po zřízení společného vyšetřovacího týmu?
- ▶ Jak jsou koordinována a prováděna vyšetřovací opatření?
- ▶ Jak je zajištěna použitelnost důkazů v jednotlivých zemích?
- ▶ Jakou přidanou hodnotu přináší společný vyšetřovací tým pro vyšetřování a trestní stíhání případu?

To jsou některé z otázek, na které má odpovědět projekt hodnocení společných vyšetřovacích týmů, který zahájila síť národních expertů pro společné vyšetřovací týmy v roce 2013. V říjnu 2012, v rámci závěrů 8. výročního zasedání národních expertů, pověřili tito experti sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy zahájením a podporou vypracování standardního formuláře, který má být pomůckou při hodnocení společných vyšetřovacích týmů na vnitrostátní úrovni.

Projekt má dva cíle:

Za prvé, by měl odborníkům pomoci v hodnocení činnosti společného vyšetřovacího týmu z hlediska dosažených výsledků. I deset let po vstupu rámcového rozhodnutí 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech v platnost jsou tyto týmy stále poměrně novým nástrojem spolupráce. Orgány činné v trestním řízení často projevují zájem diskutovat o přidané hodnotě a možných nedostacích „jejich“ společného vyšetřovacího týmu poté, co je jeho činnost ukončena. Formulář hodnocení společných vyšetřovacích týmů poskytne k tomuto účelu užitečný „kontrolní seznam“.

Za druhé, shromažďování údajů z hodnocení zlepšuje znalosti o společných vyšetřovacích týmech tím, že usnadňuje identifikaci hlavních zaznamenaných právních a praktických problémů a jejich nalezených řešení. V tomto ohledu může hodnocení přinést cenné informace pro síť národních expertů pro společné vyšetřovací týmy i pro externí zúčastněné subjekty. Na úrovni EU dosud nebylo provedeno žádné komplexní hodnocení efektivit společných vyšetřovacích týmů. Proto by zpětná vazba získaná od odborníků prostřednictvím hodnotících formulářů mohla být v této věci cenná.

Formulář vypracoval sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy v koordinaci s ostatními příslušnými odděleními Eurojustu a po konzultaci s Europolem. Aby bylo zajištěno, že budou splněna očekávání odborníků, zahrnuje formulář i podněty od národních zastoupení v Eurojustu a od členů sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy. Národní experti schválili na svém 9. výročním zasedání v červnu 2013 formulář hodnocení společných vyšetřovacích týmů.

Formulář hodnocení společných vyšetřovacích týmů je kvalitativní nástroj a po vyplnění nebude obsahovat osobní údaje. Neuvedení osobních údajů usnadňuje další použití získaných informací. Vzhledem k tomu, že společné vyšetřovací týmy jsou společně používaným nástrojem, jsou vedoucí společných vyšetřovacích týmů vyzýváni, aby formulář vyplňovali společně, je-li to v daném případě možné. Hodnocení musí proběhnout po ukončení činnosti společného vyšetřovacího týmu a mělo by být doplněno po fázi soudního řízení, aby byly získány relevantní údaje o možných problémech u vnitrostátních soudů v souvislosti s činností společného vyšetřovacího týmu a příslušné údaje o odsouzeních.

Za účelem konečného zhodnocení bude ve většině případů na konci vyšetřování uspořádána závěrečná schůzka partnerů ze společného vyšetřovacího týmu. Eurojust může tento proces podpořit buď nabídkou prostor ke konání schůzky, nebo finančně prostřednictvím grantu pro společný vyšetřovací tým.

Poté co národní experti formulář schválili, zahájil sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy pracovní proces, který vymezuje nutné kroky pro účinné hodnocení společných vyšetřovacích týmů. Ve spolupráci s oddělením správy informací byla vypracována „interaktivní“ verze formuláře, kterou testovalo několik národních expertů. Používání této verze umožní automaticky importovat data do databáze, kterou bude spravovat sekretariát sítě národních expertů pro společné vyšetřovací týmy. Tento nástroj bude v nadcházejících letech využíván k podpoře tvorby kvalitativních a kvantitativních zpráv o společných vyšetřovacích týmech.

Hodnocení společných vyšetřovacích týmů proběhlo v Eurojustu při dvou samostatných příležitostech. V červnu 2013 se konaly dvě hodnotící schůzky týkající se společných vyšetřovacích týmů podporovaných Eurojustem, které umožnily testování formuláře a úpravu jeho obsahu podle operativních potřeb.

Výsledky těchto hodnocení již přinesly cenné poznatky. V jednom případě obchodování s drogami byla například zdůrazněna potřeba soustavné výměny

informací mezi partnery ze společného vyšetřovacího týmu pro zajištění řádné koordinace vyšetřovacích činností a v této souvislosti bylo jako klíčový faktor úspěchu této výměny informací popsáno zapůjčení komunikačních zařízení Eurojustem prostřednictvím financování společných vyšetřovacích týmů. V případě souběžných vyšetřování, která nemusí nezbytně probíhat týměž způsobem, také partneři ze společného vyšetřovacího týmu cítili nutnost co nejdříve jednat o možných konfliktech jurisdikcí, a to s ohledem na potenciální dopad tohoto problému na výkon evropských zatýkacích rozkazů.

Hodnocení může také pomoci identifikovat osvědčené postupy. Například v případě převaděčství migrantů

se partneři ze společného vyšetřovacího týmu rozhodli spojit své úsilí s cílem dosáhnout spolupráce se zemí původu migrantů.

Žádosti o vzájemnou právní pomoc, které podali partneři ze společného vyšetřovacího týmu, proto byly koordinovány a předloženy současně, aby byl zdůrazněn společný přístup.

Ve většině případů byly dosud zkušenosti se zřízením a činností společného vyšetřovacího týmu pozitivní. Společné vyšetřovací týmy jsou popisovány nejen jako účinný nástroj spolupráce, ale i jako způsob, jak se učit od jiných právních systémů, pracovních metod a profesních kultur.

THE NEW DRAFT REGULATION ON EUROJUST:

AN IMPROVEMENT IN THE FIGHT
AGAINST CROSS-BORDER CRIME?

Legislativní vývoj

Téma

Provádění rozhodnutí Rady: hodnocení

Právní rámec Právní rámec Eurojustu byl z podnětu 14 členských států a Komise v roce 2008 revidován s cílem posílit Eurojust a podpořit jeho operativní činnost.

Klíčovými cíli *rozhodnutí Rady 2009/426/SVV o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust)* za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti jsou:

- ▶ posílit postavení národních členů a zefektivnit činnost národních zastoupení,
- ▶ posílit pravomoci národních členů a úlohu kolegia,
- ▶ podpořit koordinaci kontaktních míst pro Eurojust/ terorismus/ Evropskou justiční síť/ společné vyšetřovací týmy/ válečné zločiny/ vyhledávání výnosů z trestné činnosti/ korupci na vnitrostátní úrovni,

- ▶ zvýšit míru výměny informací mezi Eurojustem a vnitrostátními orgány a
- ▶ posílit pracovní vztahy Eurojustu s třetími státy a partnery, například s agenturou Frontex.

Fáze hodnocení – co funguje a kde je zapotřebí dosáhnout zlepšení? Předmětem šestého kola vzájemných hodnocení je praktické provádění a vykonávání rozhodnutí Rady o Eurojustu a o Evropské justiční síti v členských státech. V členských státech jsou během tří let (2012 až 2014) prováděna vzájemná hodnocení. V roce 2013 se hodnocení uskutečnila v těchto zemích: Francie, Malta, Nizozemsko, Polsko, Spojené království, Itálie, Německo, Irsko, Řecko, Rumunsko a Lotyšsko. V souladu se svým právním rámcem začalo kolegium Eurojustu připravovat zadání nezávislého externího hodnocení na téma provádění rozhodnutí Rady a jeho dopadu na výsledky Eurojustu při plnění jeho cílů.

Reforma Eurojustu: vyhlídky do budoucna

Modernizace Eurojustu Na základě Lisabonské smlouvy a článku 85 SFEU pokračovala pracovní skupina k budoucímu vývoji Eurojustu v úvahách o reformě Eurojustu, zvláště pokud jde o jeho poslání a rámec. Příspěvky kolegia byly předány Evropské komisi v rámci fáze příprav na revidovaný právní rámec pro strukturu Eurojustu, jeho hodnocení, pravomoci a společné vyšetřovací týmy, vztahy s Europol, úřadem OLAF, Evropskou justiční sítí a budoucím Úřadem evropského veřejného žalobce, spolupráci s třetími státy, přístup k dokumentům a ochranu údajů. Nový právní rámec pro Eurojust bude přijat formou nařízení, a tudíž budou jeho ustanovení závazná a přímo použitelná v členských státech.

Vztah Eurojustu a Úřadu evropského veřejného žalobce Lisabonská smlouva ponechává určitý manévrovací prostor, pokud jde o možnosti pro posílenou úlohu Eurojustu v účinnějším boji proti trestné činnosti poškozující finanční zájmy EU, jakož i o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce „z Eurojustu“ na základě článku 86 SFEU. Činnost pracovní skupiny k budoucímu vývoji Eurojustu se zaměřila na vypracování možných funkcí a administrativních synergií mezi Eurojustem a budoucím Úřadem evropského veřejného žalobce s cílem zajistit komplementaritu pravomocí, umožnit operativní interakci a nákladovou efektivitu.

Seminář Eurojustu – Nový návrh nařízení o Eurojustu: zlepšení v boji proti přeshraniční trestné činnosti?

Seminář Eurojustu se konal v Haagu ve dnech 14. a 15. října a využil multidisciplinární přístup, který kombinoval pohledy a stanoviska akademické obce, odborníků a národních zástupců z 28 členských států.

Semináře se zúčastnilo více než 153 zástupců z vnitrostátních orgánů členských států, subjektů EU, včetně Evropské komise, úřadu OLAF, Rady a Evropského parlamentu, společného kontrolního orgánu Eurojustu, evropského inspektora ochrany údajů, zástupců Europolu a národních členů a administrativy Eurojustu.

Jednalo se o těchto tématech:

Struktura a správa Eurojustu Návrh nařízení o Eurojustu navrhuje rozdělit dohledové a výkonné úlohy související s řízením a operativní úlohy v rámci funkcí justiční podpory. Účastníci diskutovali o oblasti působnosti, požadavcích a přidáné hodnotě těchto úloh.

Úkoly, působnost a pravomoci Ačkoli možnosti nabízené článkem 85 SFEU poskytnout Eurojustu další pravomoci nebyly zcela vyčerpány, účastníci měli za to, že změny navrhované v podobě nařízení budou mít rozhodující dopad. Byl podpořen proaktivní rozměr mandátu Eurojustu.

Vztahy s třetími státy a partnery EU Účastníci vyjádřili názor, že Eurojust musí být vnímán jako globální aktér na poli mezinárodního trestního soudnictví. Měl by být „jednotným kontaktním místem“ mezi členskými státy a třetími státy v rámci justiční spolupráce v případech s vazbami přesahujícími hranice EU. Účastníci potvrdili, že styční státní zástupci a kontaktní místa jsou cennými zprostředkovateli kontaktů s třetími státy. Obdobná ustanovení o výměně informací v návrzích nařízení o Eurojustu a Europolu byla považována za nezbytná pro účinnost operativní spolupráce v souladu s oběma doplňujícími se mandáty. Návrh nařízení o Eurojustu se nezabývá racionalizací žádostí mezi Eurojustem a Evropskou justiční sítí. V této souvislosti účastníci zmínili možné využití funkce filtru v systému ENCS.

Vztahy mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce Byla zdůrazněna nutnost respektovat komplementaritu mandátu Eurojustu jako jednotky Evropské unie pro justiční spolupráci. Návrh budoucího Úřadu evropského veřejného žalobce je a bude ústředním bodem jednání v nadcházejících měsících, přičemž zvláštní pozornost bude nutné věnovat kapacitě operativní a administrativní podpory Eurojustu.

Předsedkyně Eurojustu seminář zakončila těmito slovy: „*Návrh nařízení o Eurojustu možná není revolučním krokem vpřed, jdeme však směrem pozitivního vývoje. Tato podnětná konference skončila, inspirující diskuse však právě začíná. Eurojust je vysoce motivován a připraven se aktivně účastnit formování své budoucnosti a přispívat při tom svými odbornými zkušenostmi.*“

Zpráva o semináři je zveřejněna jako dokument Rady 17188/1/13 REV1 ze dne 4. prosince 2013. Číslo zpravodaje *Eurojust News* věnované Úřadu evropského veřejného žalobce, které bylo zveřejněno v květnu, je k dispozici na webových stránkách Eurojustu.

Návrhy Komise jako balíček: tzv. „zvláštní vztah“ Evropská komise využila možnosti poskytnuté Lisabonskou smlouvou a dne 17. července vydala návrh nařízení o Eurojustu, jehož cílem je modernizovat Eurojust, a návrh nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, který by odpovídal za vyšetřování a stíhání trestných činů poškozujících finanční

zájmy EU. Jednání o těchto legislativních návrzích v Radě a Evropském parlamentu bude vedeno odlišnými legislativními postupy. Zatímco nařízení o Eurojustu bude podléhat řádnému postupu spolurozhodování, nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce vyžaduje zvláštní legislativní postup.

Příloha 1: Přístup veřejnosti k dokumentům

Podle článku 15 rozhodnutí kolegia o prováděcích pravidlech pro přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu (přijaté dne 13. července 2004) je Eurojust povinen ve své výroční zprávě uvést informace o počtu jím zamítnutých žádostí o přístup k dokumentům a důvody takových zamítnutí. To, že tyto informace budou uvedeny ve zvláštním oddíle všeobecné výroční zprávy Eurojustu, a nikoli ve zvláštní zprávě věnované přístupu k dokumentům, přivítal s ohledem na nízký počet přijatých žádostí evropský veřejný ochránce práv ve své zprávě vypracované po návštěvě Eurojustu v červnu 2012 (OI/8/2012/OV, bod 22).

Počet žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu v roce 2013 vzrostl a dosáhl počtu 26 prvotních žádostí a 2 potvrzujících žádostí (v roce 2012 bylo podáno 17 prvotních žádostí a 1 potvrzující žádost). Z těchto prvotních žádostí obdržel 24 žádostí přímo Eurojust. Eurojust byl konzultován jako třetí strana ve dvou dalších případech na základě žádostí, které obdržely jiné evropské orgány.

Z 26 žádostí 22 nesouviselo s konkrétním případem. U 7 z 22 žádostí byl poskytnut plný přístup. U jedné žádosti o dva dokumenty byl k jednomu dokumentu poskytnut pouze částečný přístup, protože jeho zveřejnění by narušilo rozhodovací proces Eurojustu (čl. 4 odst. 3 druhá odrážka rozhodnutí kolegia Eurojustu o prováděcích pravidlech pro přístup veřejnosti k dokumentům

Eurojustu z roku 2004, dále jen „pravidla pro přístup k dokumentům“). Ze zbývajících 14 případů buď neměl Eurojust požadované dokumenty v držení (8 žádostí), nebo bylo k identifikaci dokumentu nutné další objasnění (6 žádostí). Eurojust zaslal žádost o objasnění (čl. 6 odst. 2 pravidel pro přístup k dokumentům) v souvislosti s každou z těchto 6 žádostí, žadatelé však na jeho dotazy nereagovali.

Pokud jde o 4 žádosti o přístup k dokumentům týkajícím se konkrétních případů, jedné žádosti bylo zčásti vyhověno po úpravě dokumentu, v rámci které byly vymazány osobní údaje třetích stran podle čl. 4 odst. 1 písm. b) pravidel pro přístup k dokumentům. V případě další žádosti byl poskytnut přístup k tiskovým zprávám a statistickým údajům týkajícím se případů Eurojustu, neboť tyto dokumenty již byly veřejně přístupné na webových stránkách Eurojustu. U zbývajících dvou žádostí byl přístup zamítnut, protože se mělo za to, že zveřejnění dokumentů by ohrozilo ochranu veřejného zájmu v souvislosti s plněním úkolů Eurojustu při posilování boje proti závažné trestné činnosti, vnitrostátní vyšetřování a trestní stíhání, při nichž Eurojust pomáhá, dodržení profesní mlčenlivosti (čl. 4 odst. 1 písm. a) pátá, šestá a sedmá odrážka pravidel pro přístup k dokumentům), nedotknutelnost jednotlivců (čl. 4 odst. 1 písm. b) pravidel pro přístup k dokumentům) a/nebo ochranu soudních řízení a právního poradenství (čl. 4 odst. 2 druhá odrážka pravidel pro přístup k dokumentům).

Příloha 2: Kroky navazující na závěry Rady

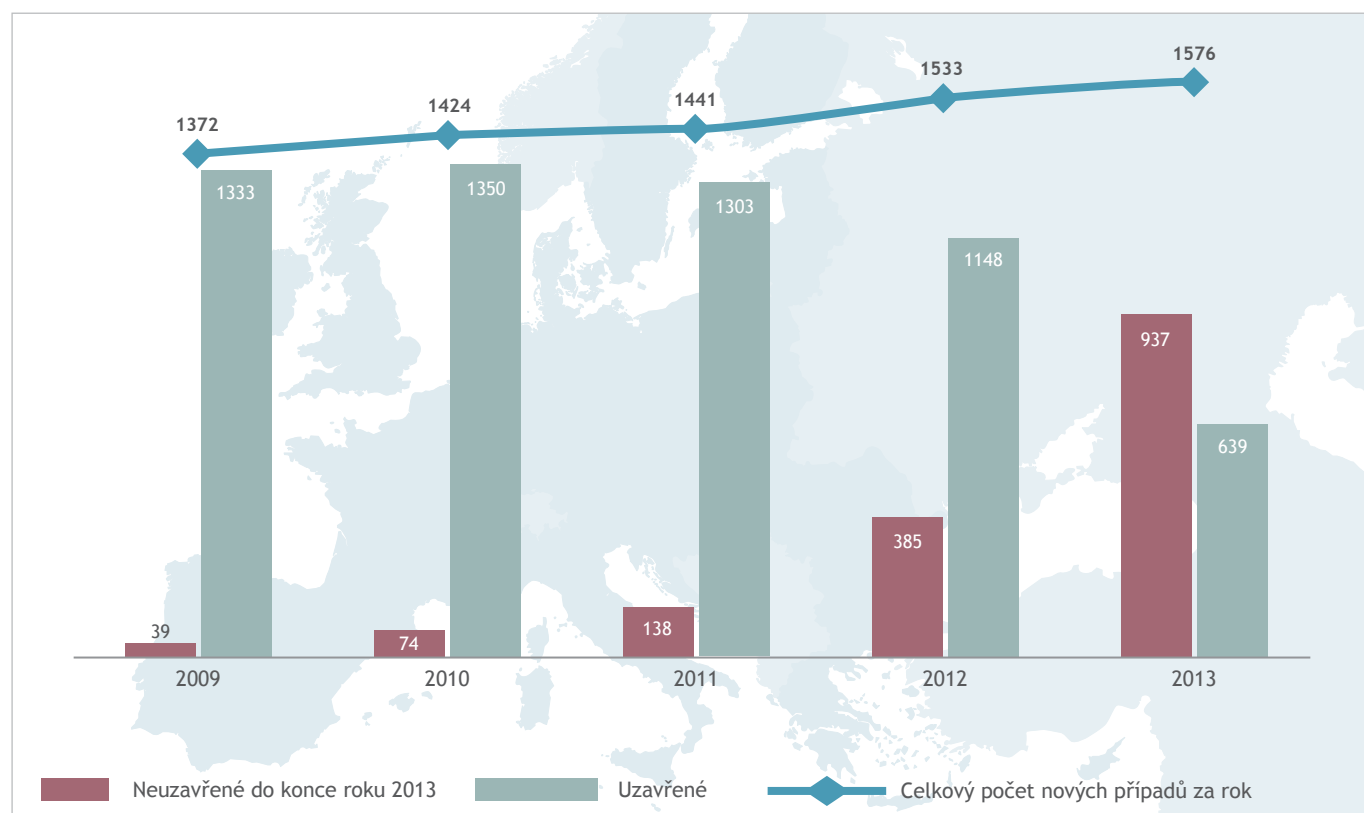
Dne 15. listopadu přijala Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci závěry o jedenácté výroční zprávě Eurojustu (14919/13). Stejně jako v předchozích letech podává

Eurojust zprávu o provádění těchto závěrů. Níže uvedená tabulka uvádí, kde lze nalézt více informací k oblastem, k nimž Rada vydala doporučení.

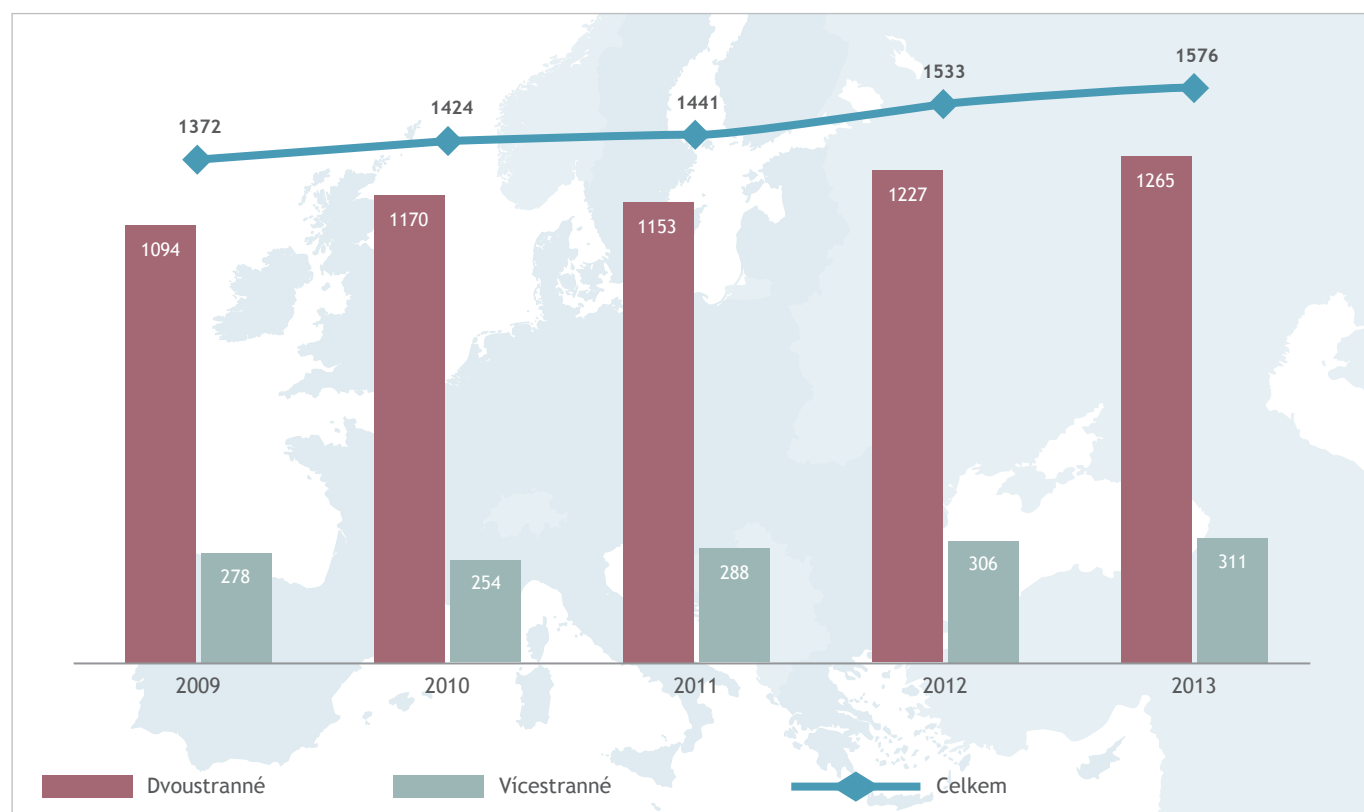
Doporučení Rady	Navazující kroky
Přijmout přiměřené a objektivní nástroje k hodnocení Eurojustu v roce 2014	Eurojust připravuje nezávislé externí hodnocení Eurojustu v souladu s článkem 41a rozhodnutí o Eurojustu. Ve věci kritérií hodnocení bude konzultována Evropská komise.
Nadále podporovat – a to i finančně – zřizování, zavádění a hodnocení společných vyšetřovacích týmů a dále rozvíjet osvědčené postupy a sdílet informace o justiční praxi a výsledcích řešených případů	Eurojust v roce 2013 podpořil 102 společných vyšetřovacích týmů a financoval 34 společných vyšetřovacích týmů. Bude pokračovat ve financování společných vyšetřovacích týmů a vzhledem k ukončení poskytování grantů ze strany Komise tak musí činit ze svého řádného rozpočtu. Viz oddíly 1.3 a 2.4 a kapitola 4: „Téma roku“.
Ve vhodných případech pokračovat v zapojování Europolu do koordinačního procesu ohledně případů předložených Eurojustu a usilovat o vzájemné doplňování svých činností na podporu vnitrostátních orgánů	Europol se podílel na 53 případech a zúčastnil se 75 koordinačních schůzek v Eurojustu. Viz oddíl 3.3.2 a příklady případů.
Posílit spolupráci s úřadem OLAF v případech týkajících se podvodů, korupce a jiných trestných činů poškozujících finanční zájmy EU	Úřad OLAF a Eurojust společně pracovaly na čtyřech případech. Viz oddíl 3.3.2.
Aktivně podporovat a šířit osvědčené postupy v oblasti výkonu evropských zatýkacích rozkazů a případně svolávat zasedání mezi příslušnými orgány s cílem nalézt řešení opakujících se problémů	V roce 2014 řecké předsednictví EU a Eurojust uspořádají strategický seminář na téma evropského zatýkacího rozkazu. Tímto tématem se bude zabývat i poradní fórum.
Posoudit, zda organizovat další schůzky národních zpravodajů pro Eurojust	Eurojust bude v roce 2014 hostit druhou schůzku národních zpravodajů pro Eurojust.
Vypracovat zprávu o činnostech prováděných v návaznosti na informace získané v souladu s článkem 13 rozhodnutí o Eurojustu a o zpětné vazbě poskytované odborníkům v souladu s článkem 13a rozhodnutí o Eurojustu	Viz oddíl 2.3. Bude provedeno další posouzení v rámci hodnocení, které má být zadáno v roce 2014, s ohledem na výsledek vzájemných hodnocení v členských státech.
Pokročit v zavádění bezpečného připojení umožňujícího přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni všem členským státům	Eurojust podal Radě a Komisi zprávu o dosaženém pokroku v souladu s článkem 16b rozhodnutí o Eurojustu. Viz oddíl 2.3 a dokument Rady 12582/13 ze dne 19. července 2013.
Vyhodnotit zřízení systému stálé koordinace v naléhavých případech podle článku 5a rozhodnutí o Eurojustu	Viz oddíl 1.2.2. Bude provedeno posouzení v rámci hodnocení, které má být zadáno v roce 2014.

Příloha 3: Statistické údaje o případech Eurojustu

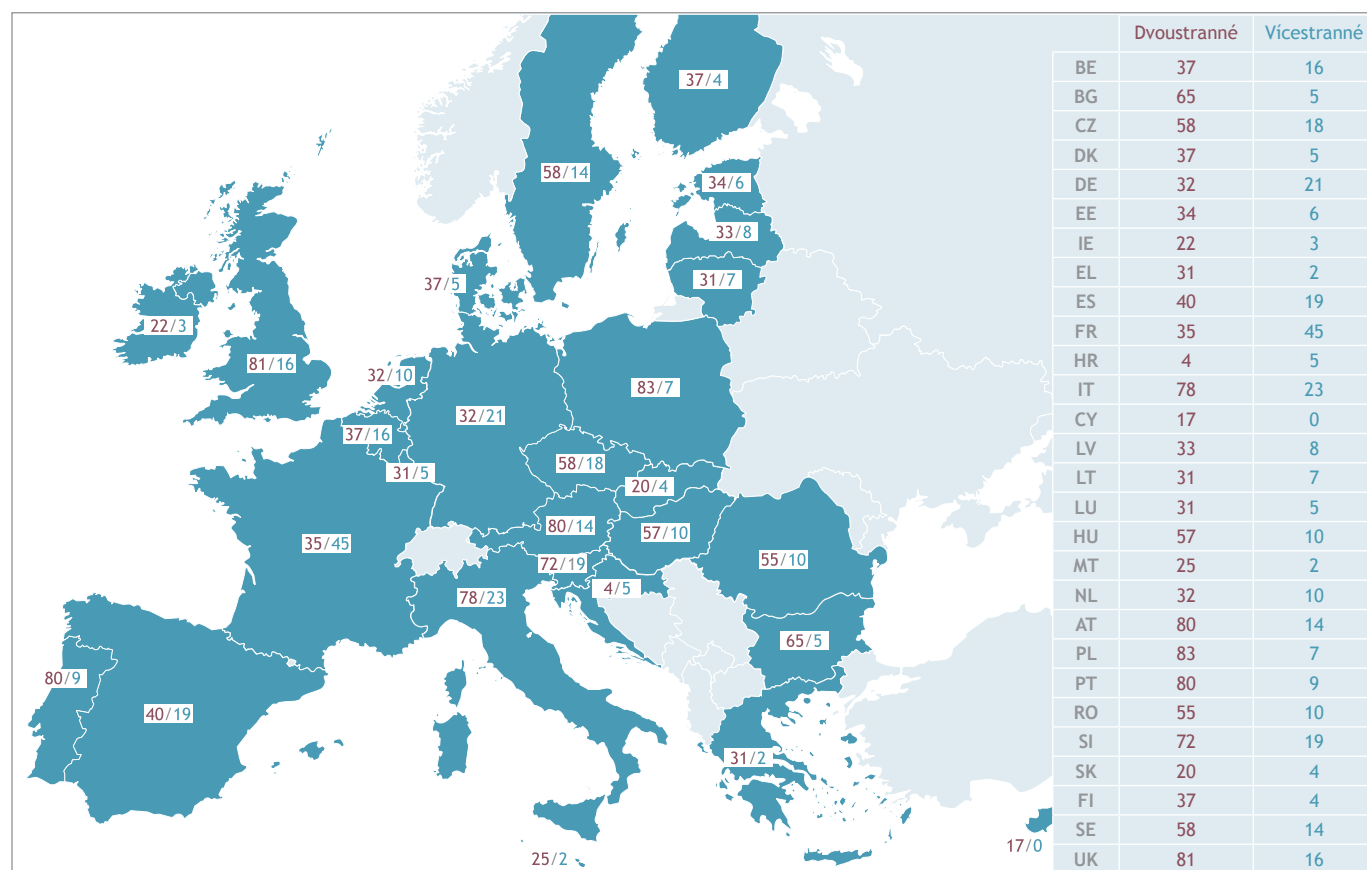
Obrázek 1 - Případy v letech 2009 až 2013

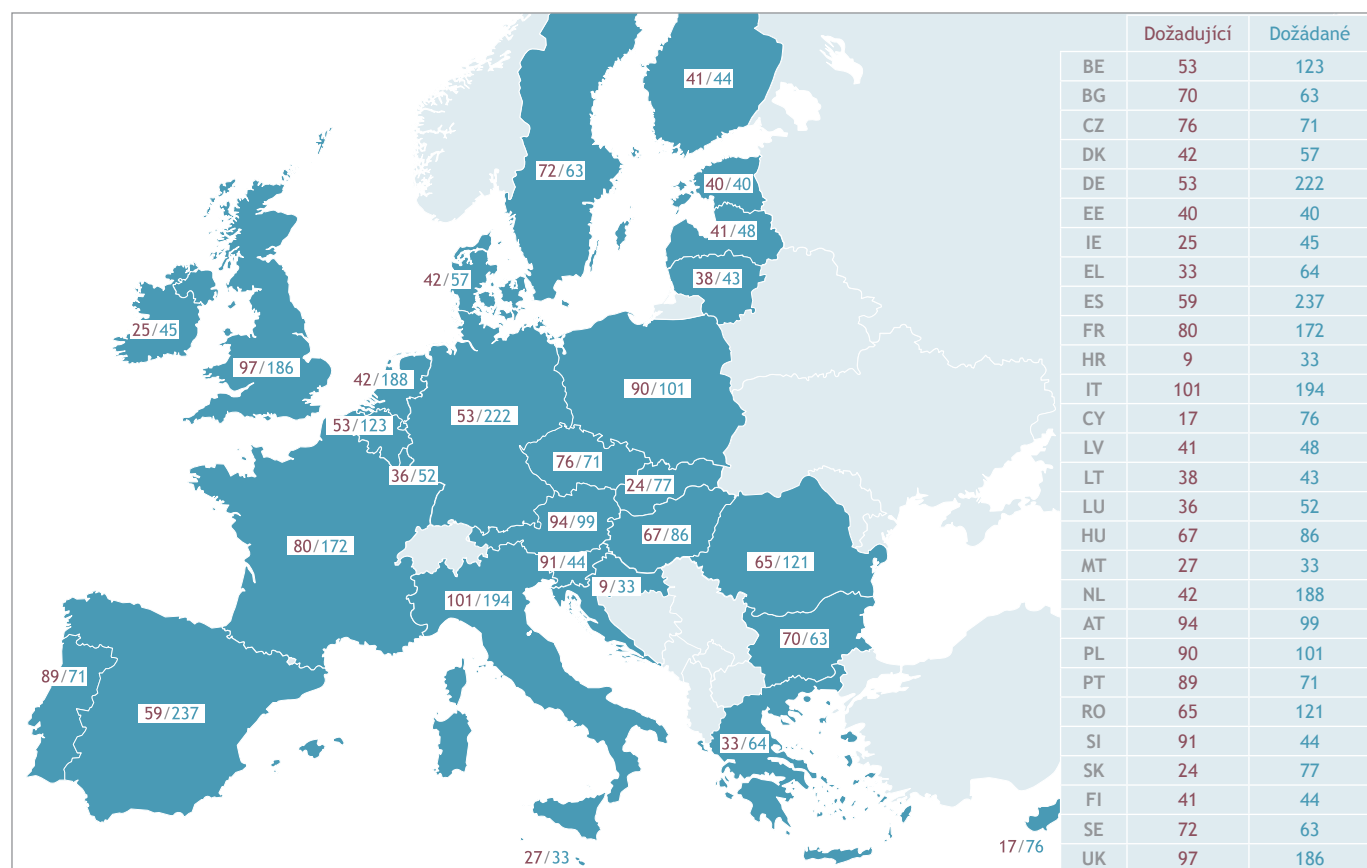
Obrázek 2 - Dvoustranné a vícestranné případy v letech 2009 až 2013

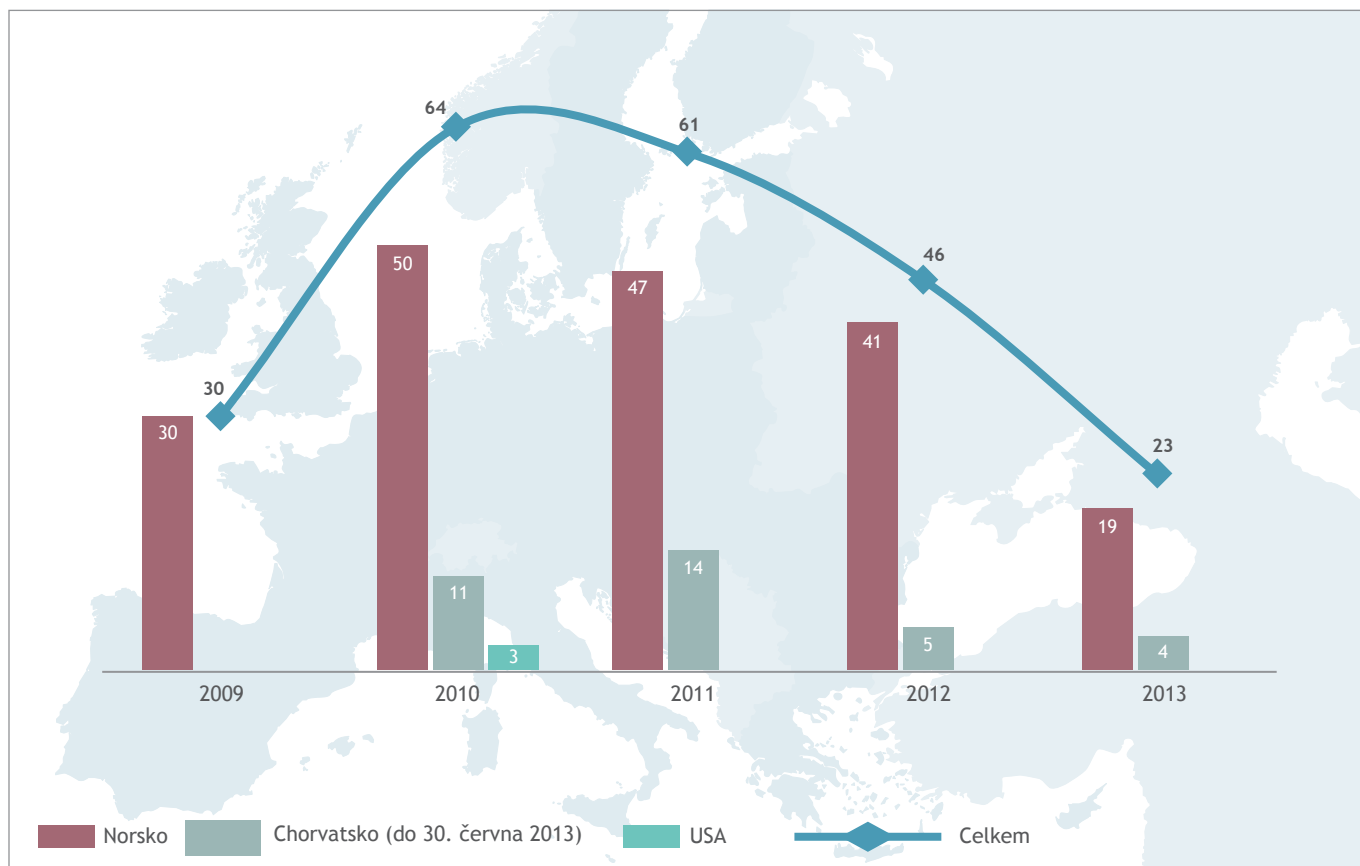
Obrázek 3 - Dvoustranné a vícestranné případy otevřené členským státem

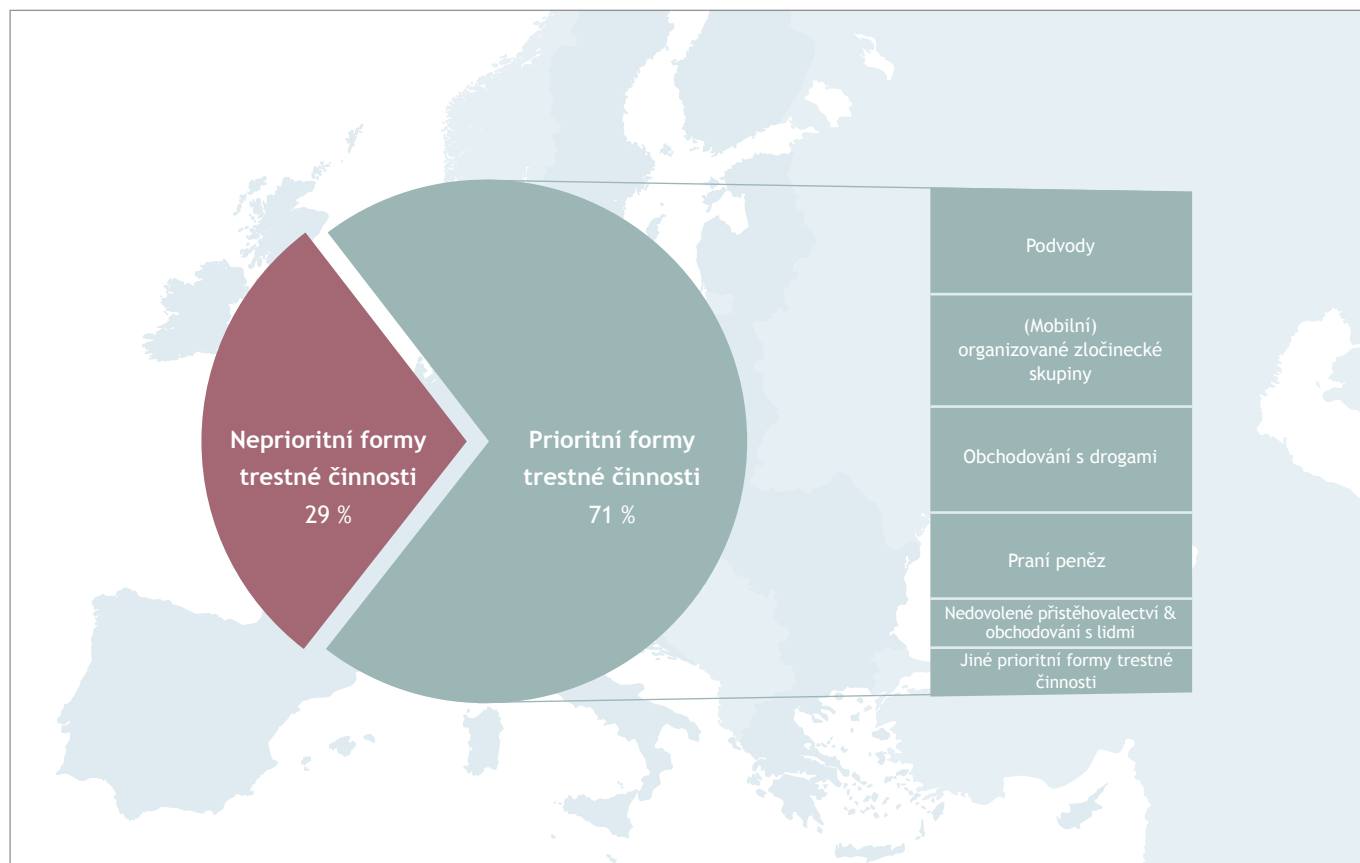
Obrázek 4 - Dožadující/dožádané členské státy

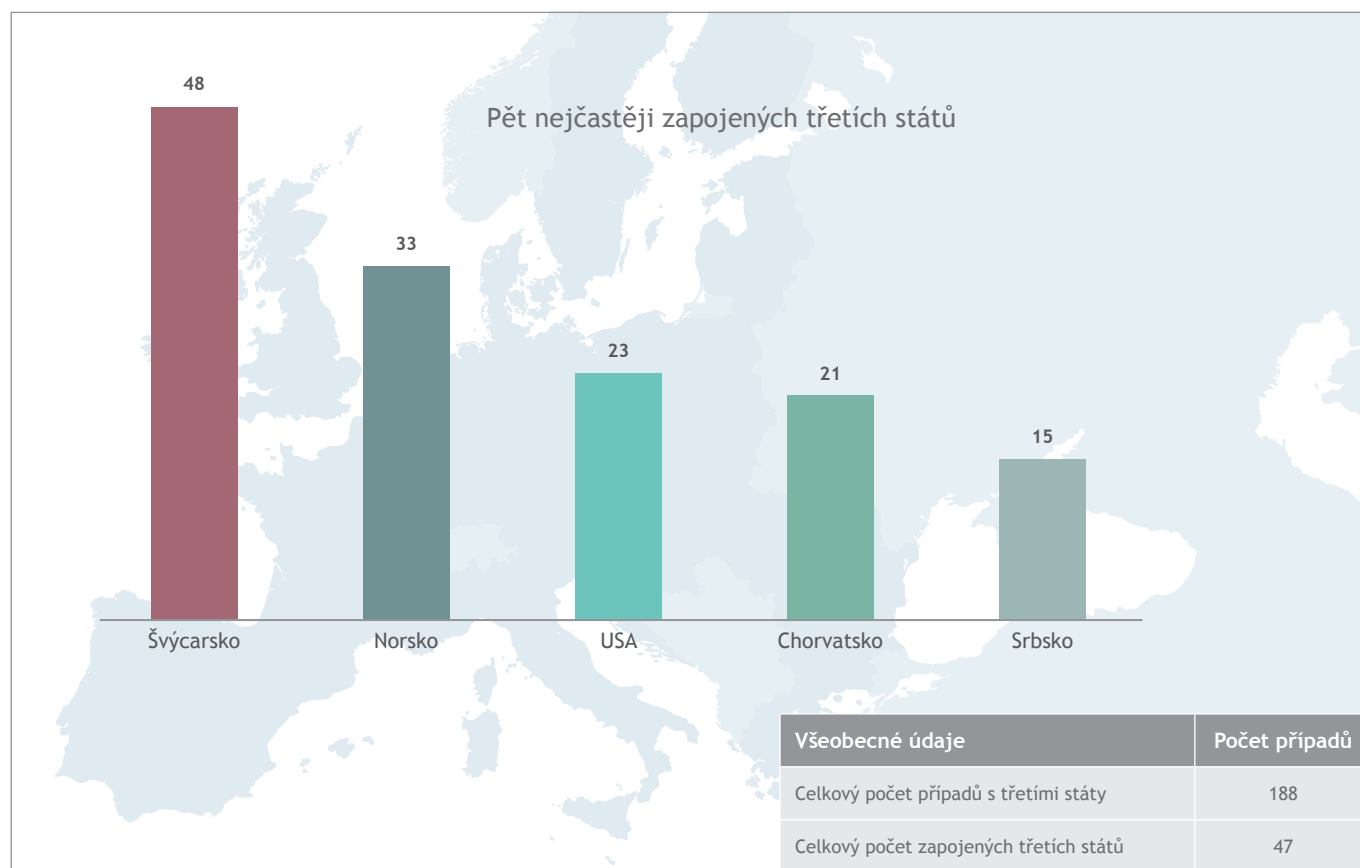
Obrázek 5 - Případy styčných státních zástupců v letech 2009 až 2013

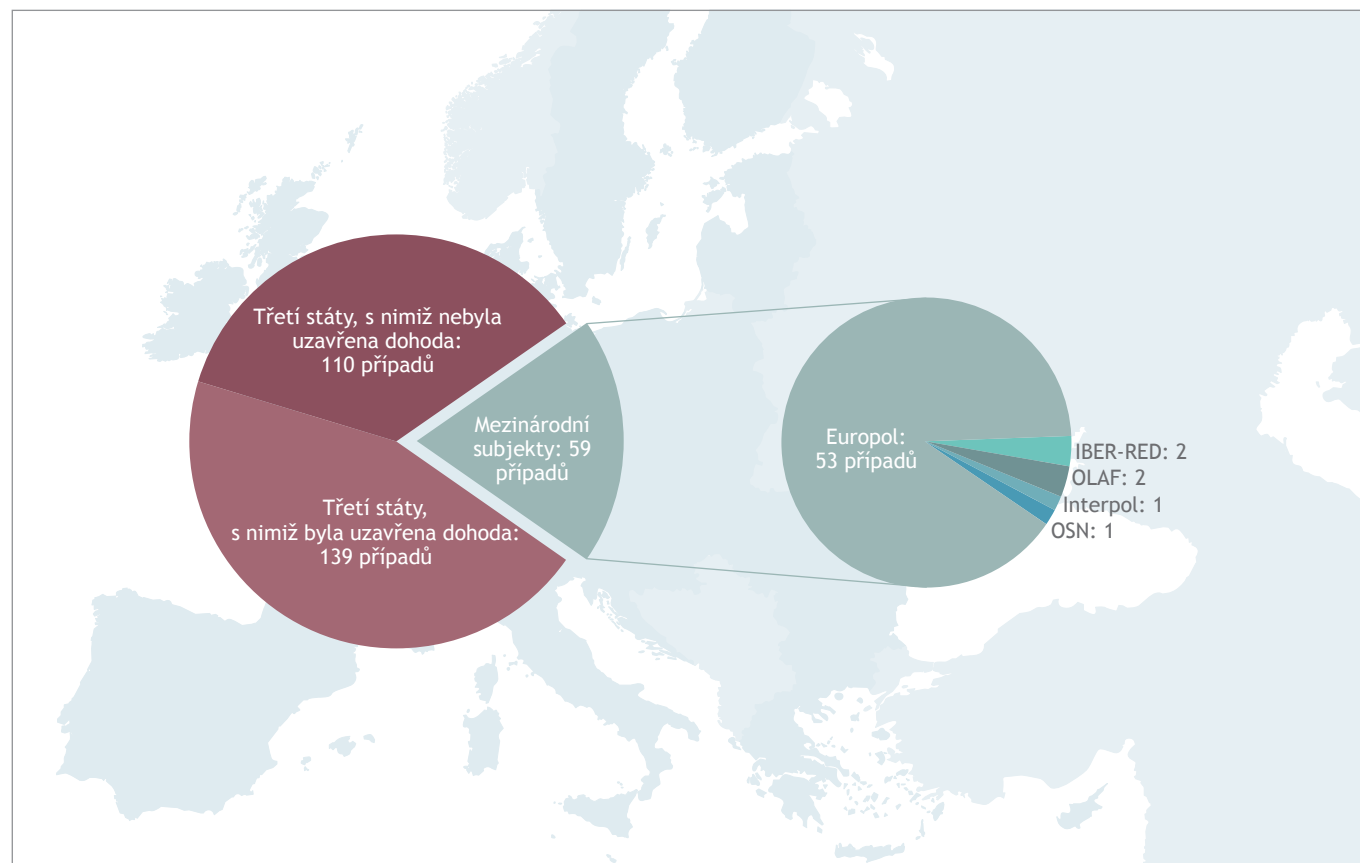
Obrázek 6 - Prioritní formy trestné činnosti v případech Eurojustu

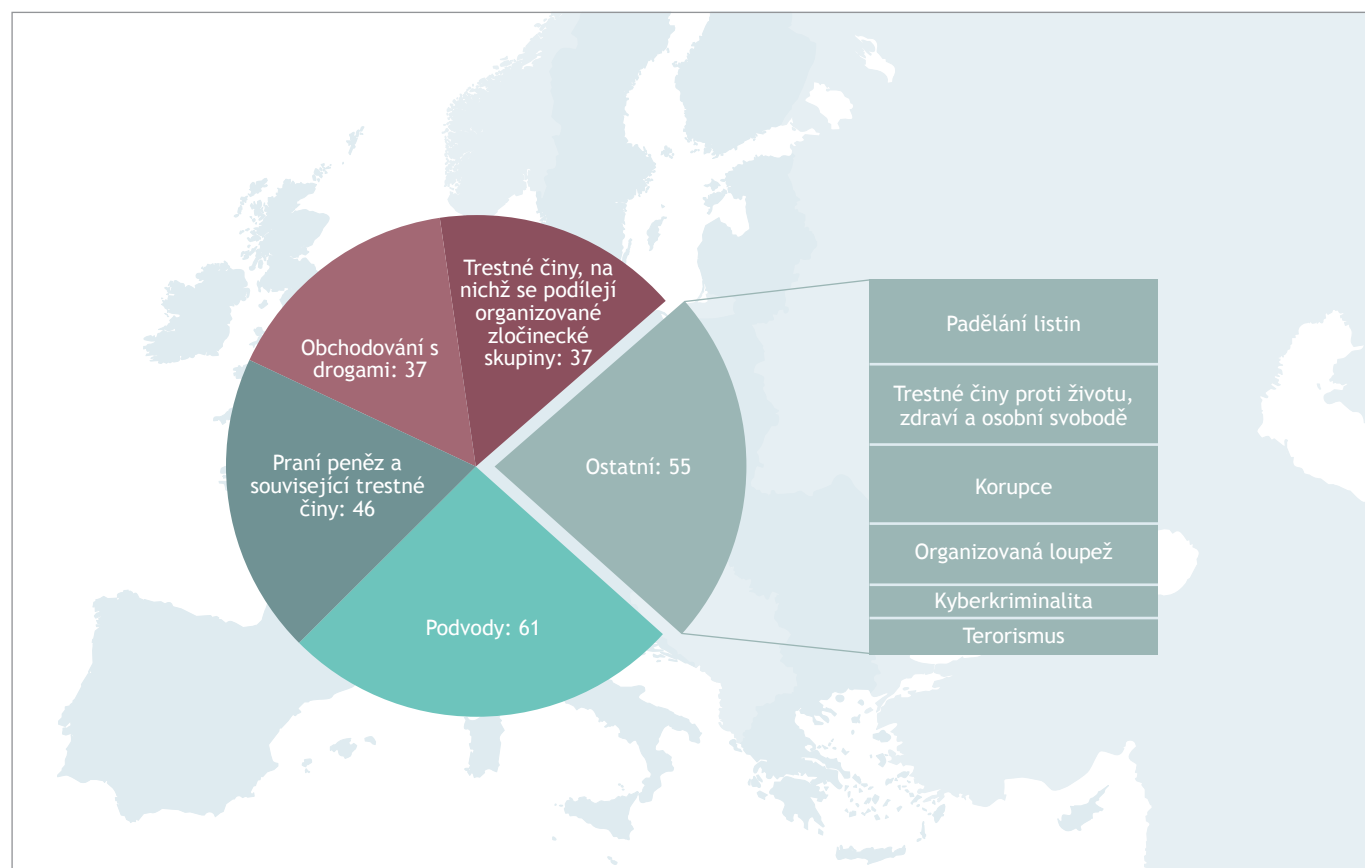
Obrázek 7 - Třetí státy v případech Eurojustu

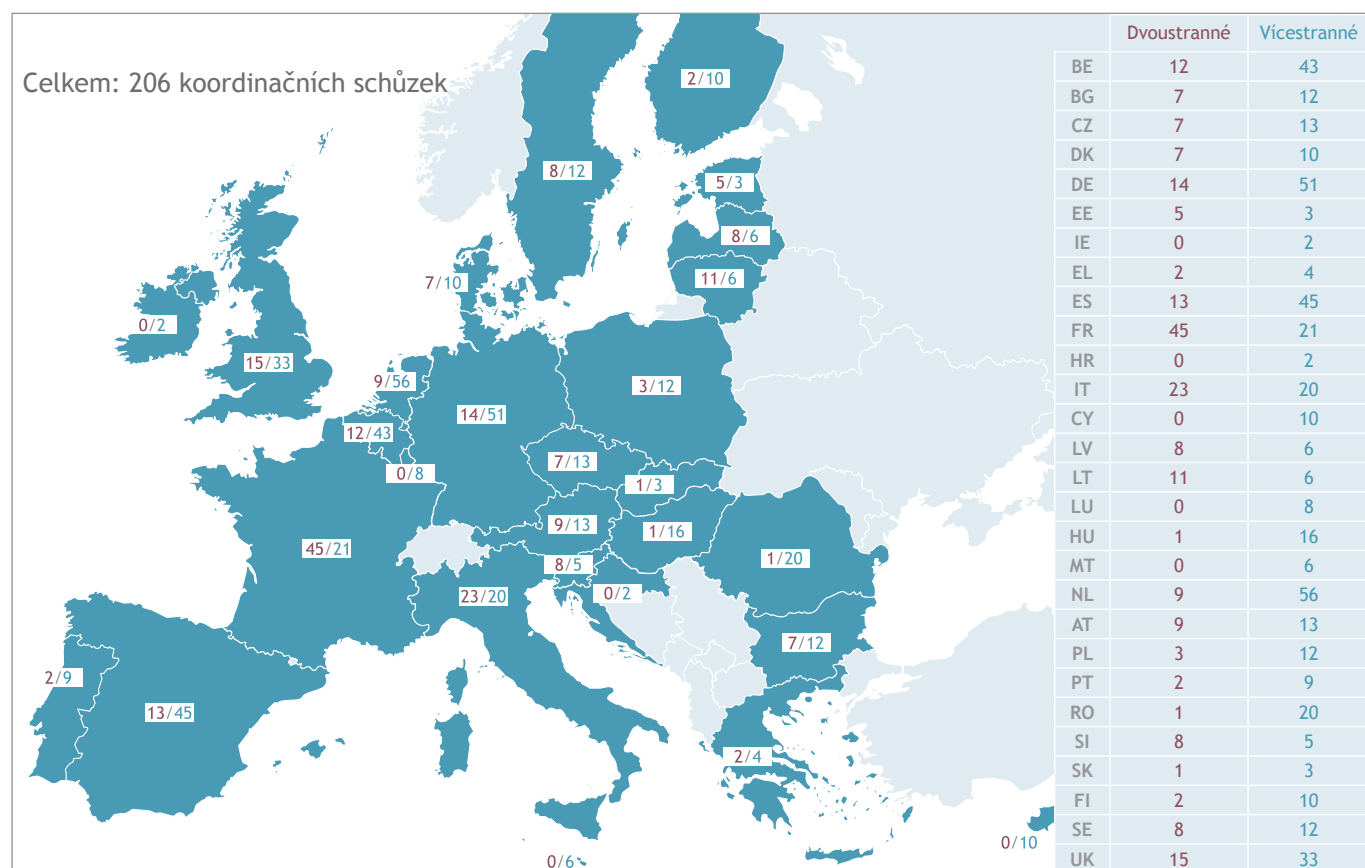
Obrázek 8 - Zapojení třetích států, partnerů EU & mezinárodních organizací v případech Eurojustu

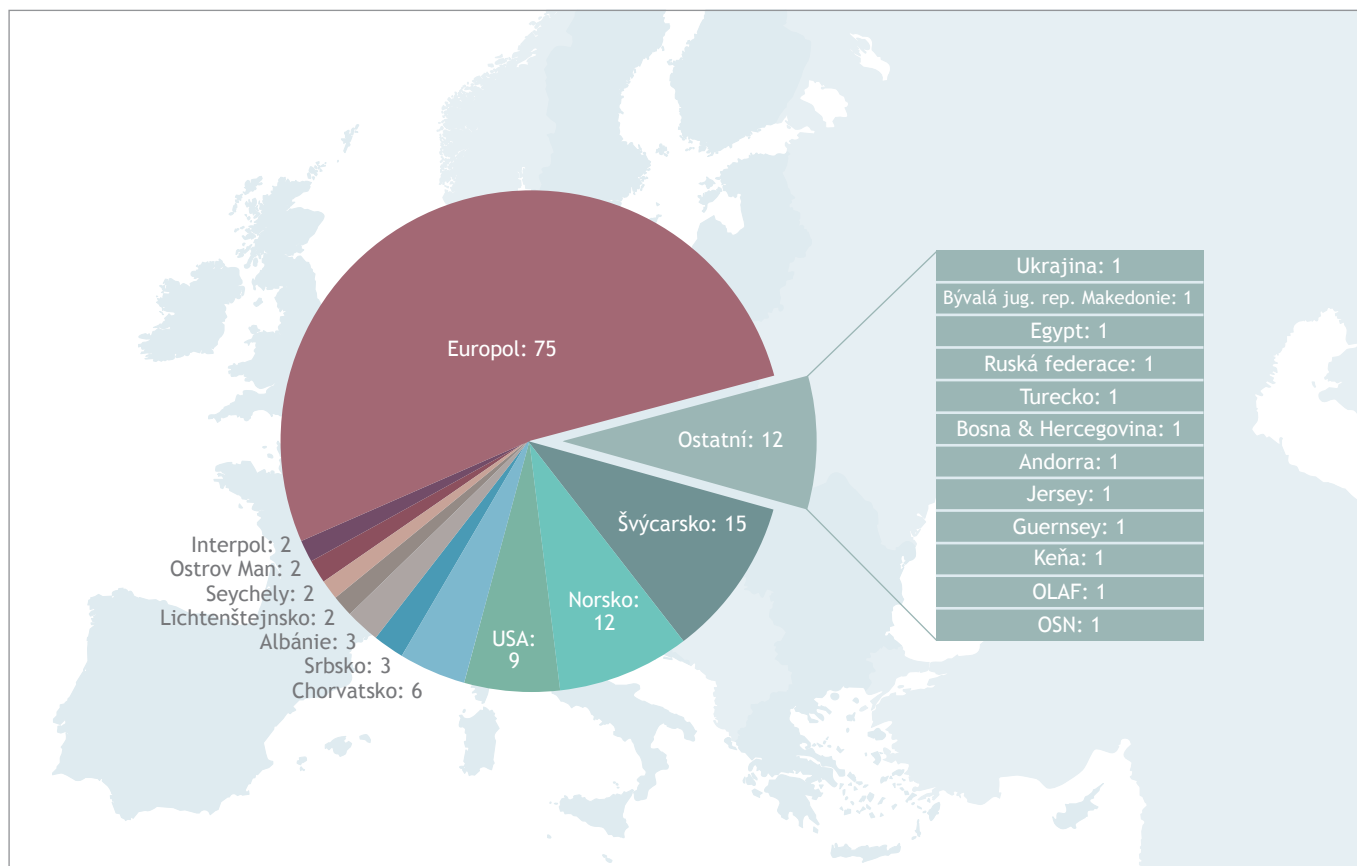
Obrázek 9 - Hlavní formy trestné činnosti zahrnující třetí státy

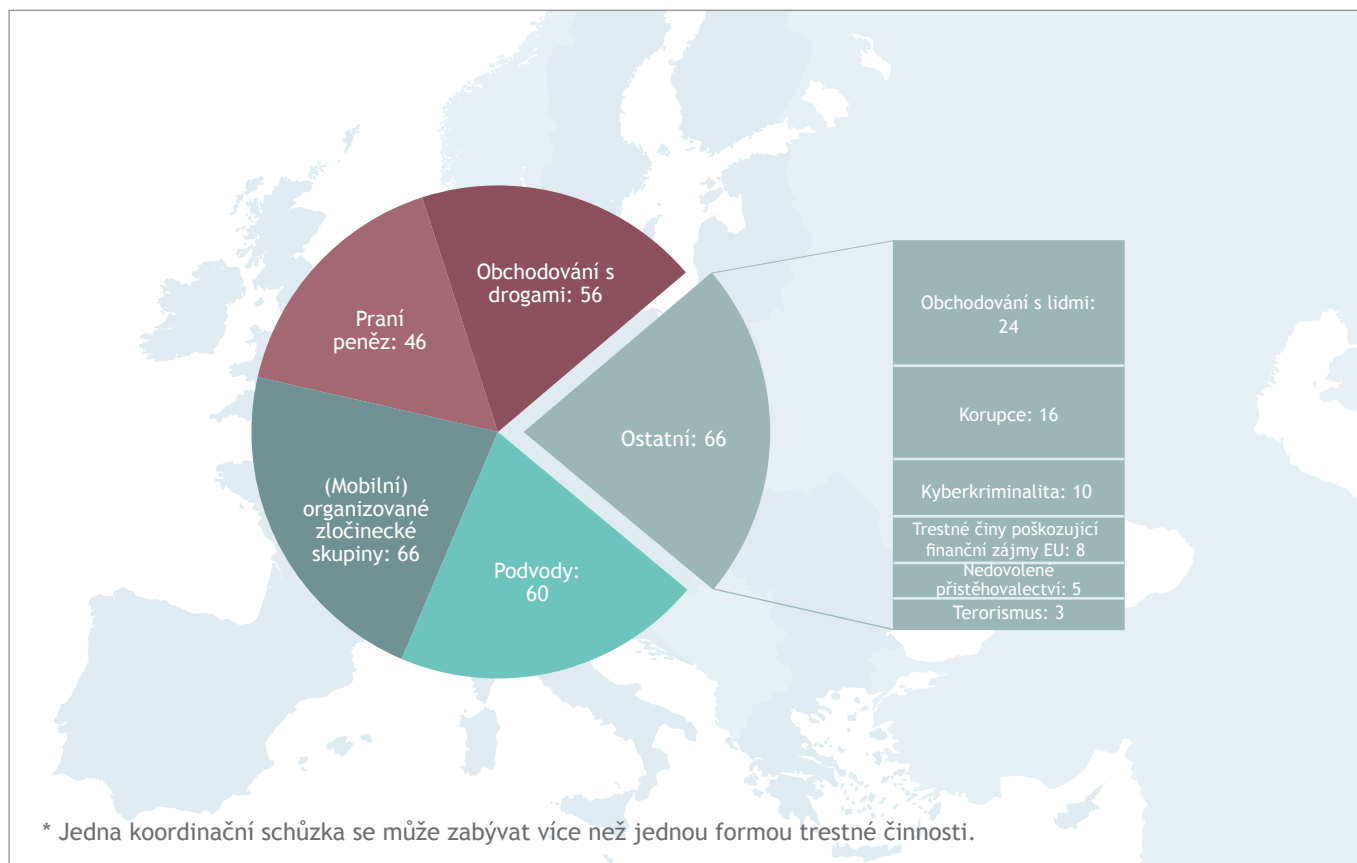
Obrázek 10 - Koordinační schůzky: členské státy

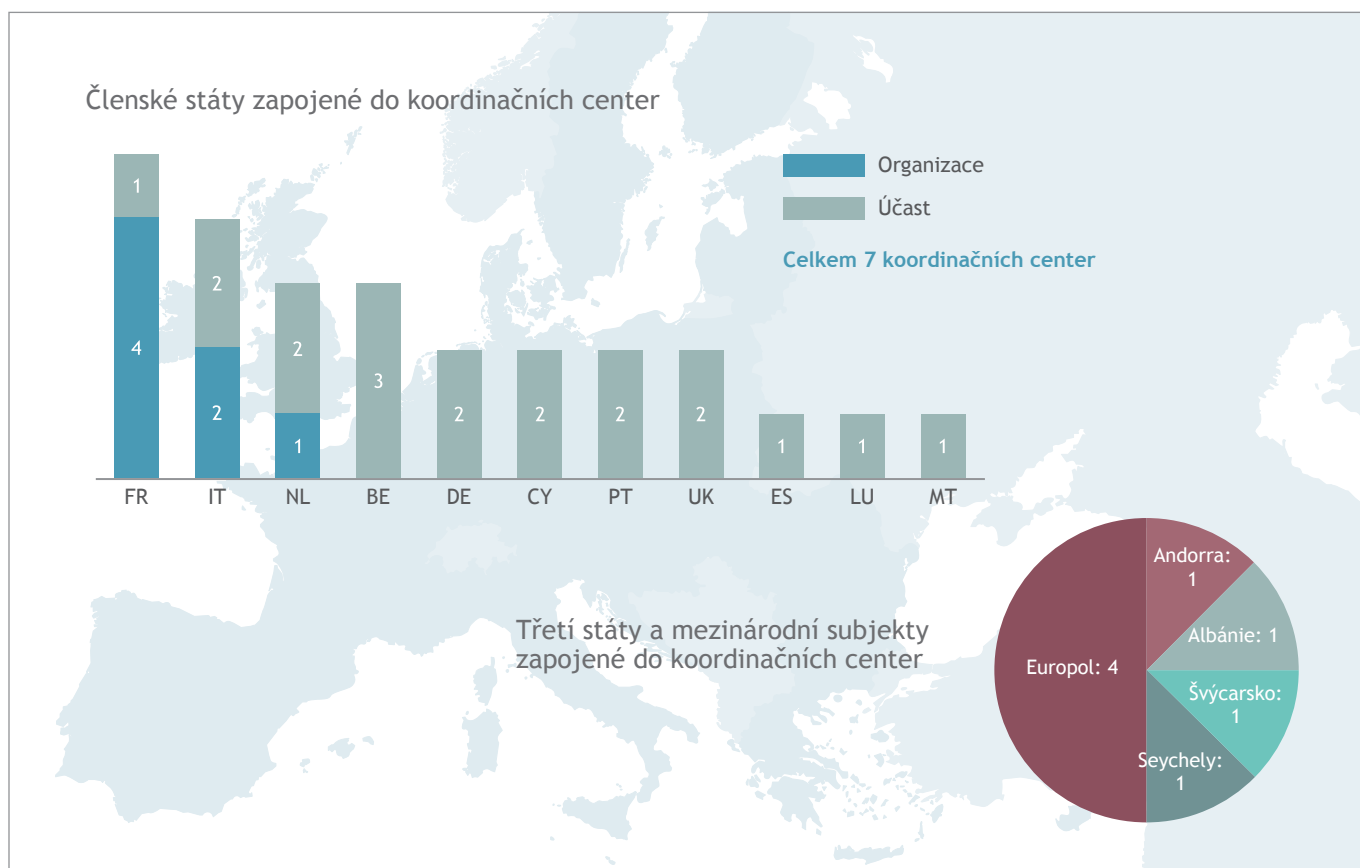
Obrázek 11 - Koordinační schůzky: třetí státy, partneři EU a mezinárodní organizace

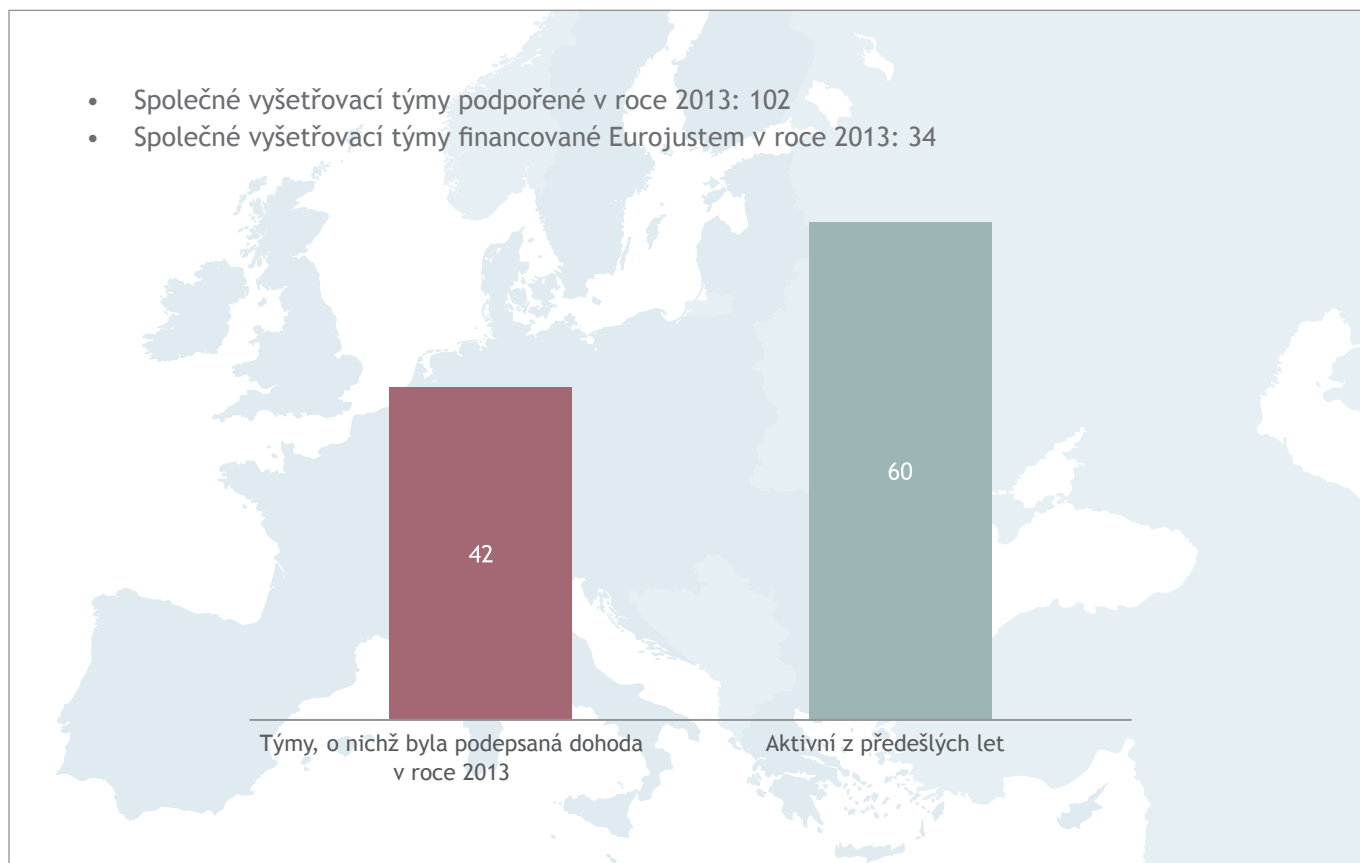
Obrázek 12 - Formy trestné činnosti* projednávané na koordinačních schůzkách

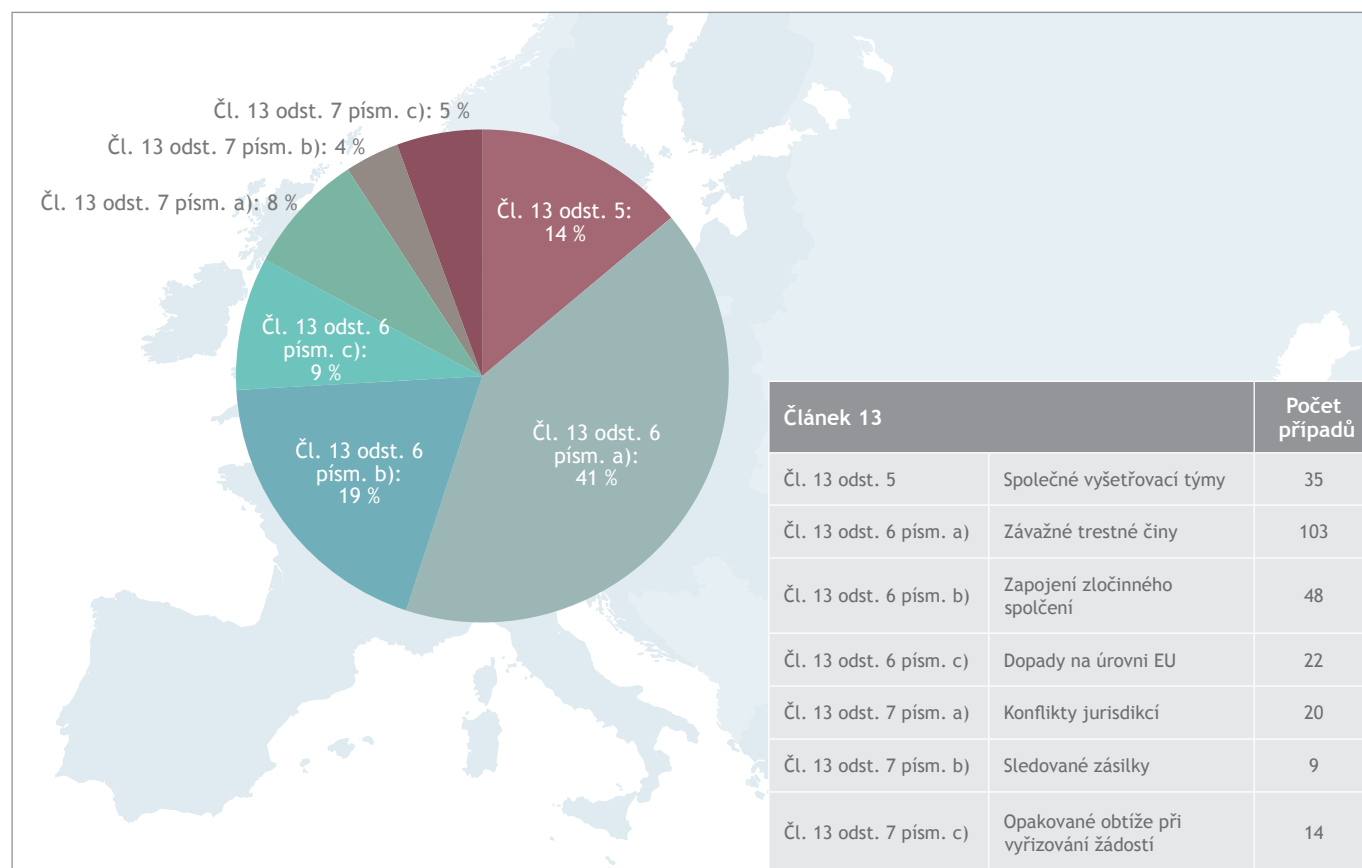
Obrázek 13 - Koordinační centra

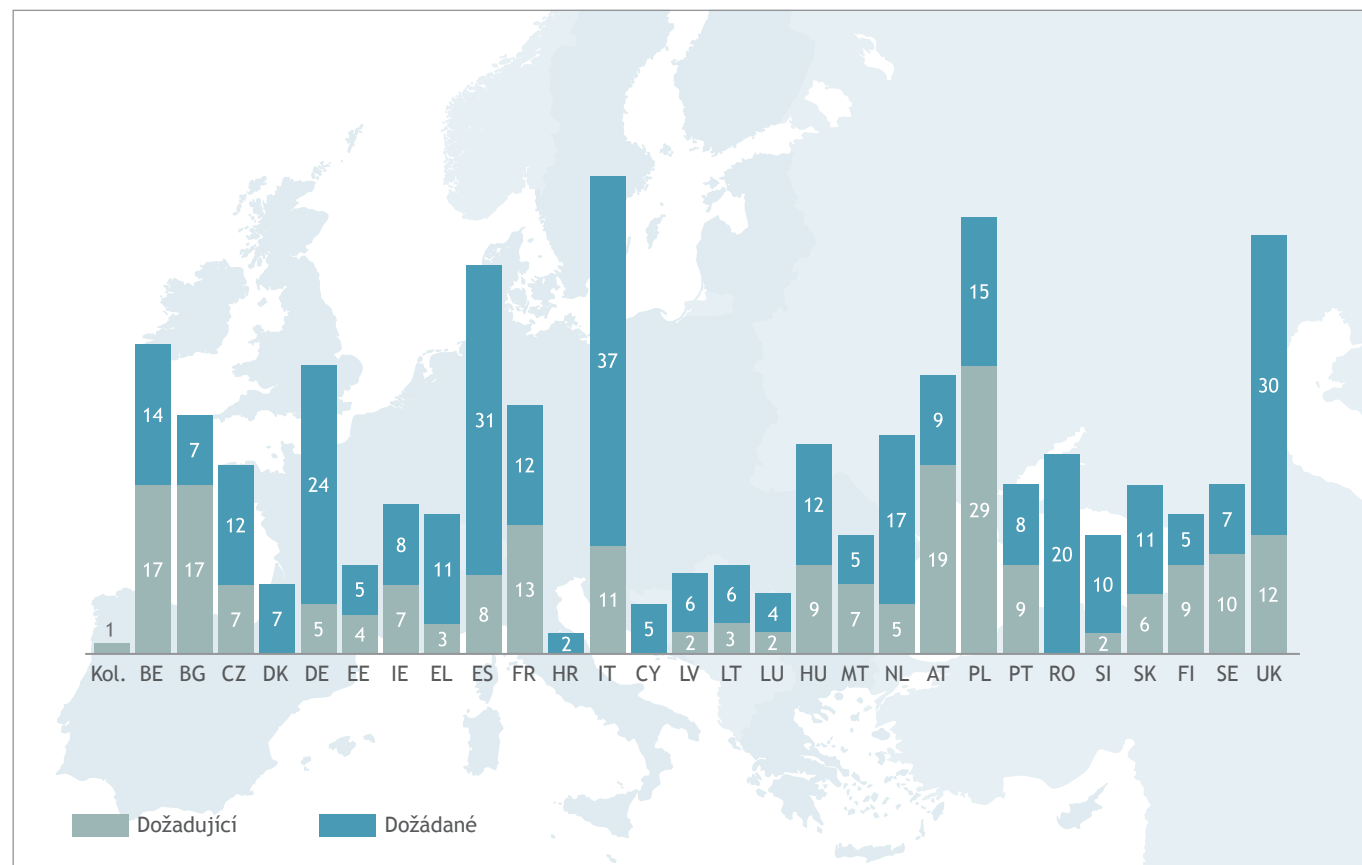
Obrázek 14 - Eurojust a společné vyšetřovací týmy

Obrázek 15 - Počet případů podle článku 13

Obrázek 16 - Výkon evropských zatýkacích rozkazů: dožadující/dožádaný členský stát

© Eurojust, 2014

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být bez svolení Eurojustu použita ani reprodukována žádnými grafickými, elektronickými ani mechanickými prostředky, včetně formou fotokopie, nahrávky nebo systému ukládání a obnovování informací.

Děkujeme všem oddělením za jejich příspěvky.

Fotografie: Jakov Minić, Michel Mees, Leen De Zutter

EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB Haag, Nizozemsko

Telefon: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Webové stránky: www.eurojust.europa.eu